

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 84

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

57. sējums
2014. gada 20. marts

Saturs

I Leģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 248/2014 (2014. gada 26. februāris), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 260/2012 attiecībā uz migrāciju uz Savienības mēroga kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 249/2014 (2014. gada 26. februāris), ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 827/2004, ar ko aizliedz ievest Bolīvijas, Kambodžas, Ekvatoriālās Gvinejas, Gruzijas un Sjerraleones izcelsmes Atlantijas lielacu tunzivis (*Thunnus obesus*) un atceļ Regulu (EK) Nr. 1036/2001 4
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 250/2014 (2014. gada 26. februāris), ar ko izveido programmu darbību veicināšanai Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzības jomā (programma *Hercule III*) un atceļ Lēmumu Nr. 804/2004/EK 6
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 251/2014 (2014. gada 26. februāris) par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1601/91 14
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 252/2014 (2014. gada 26. februāris), ar ko Padomes Regulu (EK) Nr. 774/94 groza attiecībā uz Komisijai piešķiramām īstenošanas un deleģētajām pilnvarām 35

Cena: EUR 7

(Turpinājums nākamajā lappusē)

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 253/2014 (2014. gada 26. februāris), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 510/2011, lai noteiktu kārtību, kādā jāsasniedz jaunu vieglo kravas automobiļu radīto CO ₂ emisiju samazināšanas mērķis 2020. gadam ⁽¹⁾	38
★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 254/2014 (2014. gada 26. februāris) par daudzgadu patērētāju tiesību aizsardzības programmu no 2014. līdz 2020. gadam un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 1926/2006/EK	42
★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 255/2014 (2014. gada 26. februāris), ar ko attiecībā uz Komisijai piešķiramajām deleģētajām un īstenošanas pilnvarām groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2008/97, Regulu (EK) Nr. 779/98 un Regulu (EK) Nr. 1506/98 par olīveļļas un citu lauksaimniecības produktu importu no Turcijas	57
★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 256/2014 (2014. gada 26. februāris) par Eiropas Savienībā īstenotu energoinfrastruktūras investīciju projektu paziņošanu Komisijai, ar ko aizstāj Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 617/2010 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 736/96	61
★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 257/2014 (2014. gada 26. februāris), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2368/2002 attiecībā uz Grenlandes iekļaušanu Kimberli procesa sertifikācijas sistēmas īstenošanā	69

DIREKTĪVAS

★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/26/ES (2014. gada 26. februāris) par autortiesību un blakustiesību kolektīvo pārvaldījumu un muzikālo darbu tiesību lietošanai tiešsaistē daudzteritoriālo licencēšanu iekšējā tirgū ⁽¹⁾	72
--	----

LĒMUMI

★ Padomes Lēmums Nr. 136/2014/ES (2014. gada 20. februāris), ar ko paredz noteikumus un procedūras Grenlandes līdzdalībai Kimberli procesa sertifikācijas sistēmā	99
---	----

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 248/2014

(2014. gada 26. februāris),

ar ko groza Regulu (ES) Nr. 260/2012 attiecībā uz migrāciju uz Savienības mēroga kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 260/2012 ⁽³⁾ kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 924/2009 ⁽⁴⁾ ir svarīgs elements vienotās euro maksājumu telpas (SEPA) izveidē, kur nav nekādas atšķirības starp pārrobežu un iekšzemes maksājumiem euro. Regulas (ES) Nr. 260/2012 galvenais mērķis ir migrācija no iekšzemes kredīta pārvedumu un tiešā

debeta maksājumu shēmām uz saskaņotām SEPA kredīta pārvedumu (SKP) un SEPA tiešā debeta maksājumu (STDM) shēmām, cita starpā piešķirot Savienības pilsoņiem vienotu starptautisko bankas konta numuru (IBAN), ko var izmantot visiem SKP un STDM euro.

- (2) Saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 260/2012 migrācija uz SEPA jāveic līdz 2014. gada 1. februārim, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un maksājumu pakalpojumu lietotājiem būtu pietiekami daudz laika savus procesus pielāgot tehniskajām prasībām saistībā ar migrāciju uz SKP un STDM.

- (3) Kopš Regulas (ES) Nr. 260/2012 pieņemšanas Komisija un Eiropas Centrālā banka ir cieši uzraudzījušas progresu saistībā ar migrāciju uz SEPA. Ir rīkotas vairākas tikšanās ar dalībvalstīm, valsts pārvaldes iestādēm un tirgus dalībniekiem. Eiropas Centrālā banka regulāri ir publicējusi progresa ziņojumus par migrāciju uz SEPA, balstoties uz valstu centrālo banku ievāktajiem datiem saistībā ar maksājumiem. No minētajiem ziņojumiem izriet, ka vairākās eurozonas dalībvalstīs migrācija noris ļoti labi un migrācija uz SEPA kredīta pārvedumiem ir tuvu 100 %. Lielākā daļa maksājumu pakalpojumu sniedzēju ziņojuši, ka tie jau izpilda SEPA prasības. Tomēr vairākās citās dalībvalstīs migrācijas rādītāji ir zemāki par prognozētajiem. Tas jo īpaši attiecas uz STDM.

- (4) Ekonomikas un finanšu padome (Ecofin) 2013. gada 14. maija secinājumos vēlreiz uzsvēra, cik svarīga ir migrācija uz SEPA. Tika atzīmēts, ka migrācija uz SEPA vēl ne tuvu nav pabeigta un, lai migrāciju uz SEPA varētu pabeigt laikā, visiem tirgus dalībniekiem būtu nekavējoties jārikojas. Tika pieņemts rīcības plāns, kurā komersanti, lielie uzņēmumi, MVU un valsts pārvaldes iestādes tika aicinātas nekavējoties veikt nepieciešamos iekšējos pasākumus, lai varētu pielāgot savus procesus un klientiem paziņot savus IBAN datus.

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 4. februāra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 18. februāra Lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 924/2009 (2009. gada 16. septembris) par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001 (OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.).

- (5) Neraugoties uz lielo darbu, ko Eiropas Centrālā banka, dalībvalstis, to valsts pārvaldes iestādes un dažādie tirgus dalībnieki pēdējo mēnešu laikā ir veikuši, jaunākie statistikas dati par migrāciju liecina, ka migrācija eurozonā uz SKP kopumā ir palielinājusies no 40 % 2013. gada jūnijā līdz aptuveni 64 % 2013. gada novembrī, savukārt migrācija uz STDM kopumā ir sasniegusi tikai 26 %. Lai gan vairākās dalībvalstīs rādītāji liecina par atzīstamu progresu, tomēr nozīmīgā skaitā dalībvalstu rādītāji joprojām ir ievērojami zemāki par prognozētajiem. Tādēļ ir ļoti maz ticams, ka visi tirgus dalībnieki līdz 2014. gada 1. februārim būs izpildījuši SEPA prasības.
- (6) No 2014. gada 1. februāra bankas un citi maksājumu pakalpojumu sniedzēji savu juridisko saistību dēļ būs spiesti atteikties apstrādāt SEPA prasībām neatbilstošus kredīta pārvedumus vai tiešā debeta maksājumus, lai gan, kā tas jau ir šobrīd, tiem tehniski būtu iespējams apstrādāt minētos maksājumus, paralēli SKP un STDM arī turpmāk izmantojot esošās iepriekšējās maksājumu shēmas. Ja nenotiks pilnīga migrācija uz SKP un STDM, nevar izslēgt, ka ar maksājumu veikšanu saistītu problēmu rezultātā minētie maksājumi netiks veikti novēloti. Tas var skart visus maksājumu pakalpojumu lietotājus un jo īpaši MVU un patērētājus.
- (7) Būtiski ir izvairīties no nevajadzīgām problēmām saistībā ar maksājumiem, ko radītu tas, ka līdz 2014. gada 1. februārim migrācija uz SEPA nebūtu pilnībā pabeigta. Tādēļ maksājumu pakalpojumu sniedzējiem noteiktu laikposmu būtu jāļauj turpināt maksājumu apstrādi, paralēli SKP un STDM shēmām izmantojot savas iepriekšējā veida maksājumu shēmas, kā tas notiek šobrīd. Tādēļ, lai varētu turpināt šādu paralēlu maksājumu apstrādi dažādos formātos, būtu jāievieš pārejas periods. Ņemot vērā pašreizējos migrācijas rādītājus un paredzamo migrācijas tempu, vienreizējs papildu sešu mēnešu drošības periods ir atbilstošs. Šāds SEPA prasībām neatbilstošs iepriekšējo sistēmu piemērošanas izņēmuma periods būtu jāuzskata par ārkārtas pasākumu, un tāpēc tā ilgumam vajadzētu būt pēc iespējas īsākam, jo migrācijai ir jānorit ātri un pilnā apmērā, lai varētu īstenot visu integrēto maksājumu tirgus potenciālu. Tāpat arī ir svarīgi maksājumu pakalpojumu sniedzējiem laicīgi samazināt izmaksas, kas rodas saistībā ar iepriekšējo maksājumu shēmu izmantošanu paralēli SEPA sistēmai. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kuri jau ir pilnībā migrējuši uz SEPA, varētu šajā periodā apsvērt pārveidošanas pakalpojumu sniegšanu tirgus dalībniekiem, kas vēl nav migrējuši. Pārejas periodā dalībvalstīm būtu jāatturas no sankciju piemērošanas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri apstrādā prasībām neatbilstošus maksājumus, un maksājumu pakalpojumu lietotājiem, kuri vēl nav migrējuši.
- (8) Vairāki lieli tiešā debeta instrumentu lietotāji jau ir norādījuši, ka plāno migrēt neilgi pirms beigu termiņa. Jebkāda šo migrācijas plānu atlikšana varētu radīt pagaidu slodzi ienākošajiem maksājumiem un naudas plūsmām, un līdz ar to arī attiecīgo uzņēmumu likviditātei. Šāda novēlota migrācija plašā mērogā varētu radīt arī zināmus apgrūtinājumus, jo īpaši bankām un programmatūras pārdevējiem, kas var saskarties ar zināmiem jaudas ierobežojumiem. Pateicoties minētajam papildu termiņam, jauno sistēmu varēs ieviest pakāpeniskāk. Tirgus dalībnieki, kas vēl nav sākuši ieviest pielāgojumus, kuri nepieciešami, lai nodrošinātu atbilstību SEPA prasībām, ir aicināti to darīt pēc iespējas drīzāk. Tomēr tirgus dalībniekiem, kas jau ir sākuši savu maksāšanas procesu pielāgošanu, migrācija jāpabeidz pēc iespējas drīzāk.
- (9) Ņemot vērā vispārējo mērķi īstenot saskaņotu un integrētu migrāciju, pārejas periodu ir lietderīgi attiecināt gan uz SKP, gan STDM. Atšķirīgi pārejas periodi attiecībā uz SKP un STDM tiešā debeta maksājumiem radītu neskaidrību patērētāju, maksājumu pakalpojumu sniedzēju, MVU, kā arī citu maksājumu pakalpojumu lietotāju vidū.
- (10) Juridiskās noteiktības labad un lai izvairītos no Regulas (ES) Nr. 260/2012 piemērošanas pārtraukšanas, ir nepieciešams, lai šī regula stātos spēkā steidzami un to piemērotu ar atpakaļejošu spēku no 2014. gada 31. janvāra.
- (11) Ņemot vērā jautājuma steidzamību, būtu jāpiemēro izņēmums astoņu nedēļu laikposmam, kas minēts 4. punktā Protokolā (Nr. 1) par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā, kurš pievienots Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam
- (12) Tāpēc Regula (ES) Nr. 260/2012 būtu attiecīgi jāgroza,
- IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.
1. pants
- Regulas (ES) Nr. 260/2012 16. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:
- “1. Atkāpjoties no 6. panta 1. un 2. punkta, MPS var turpināt līdz 2014. gada 1. augustam apstrādāt maksājumu darījumus euro tādos formātos, kas atšķiras no tiem, kuri nepieciešami kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem, kā noteikts šajā regulā.
- Dalībvalstis noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par 6. panta 1. un 2. punkta pārkāpumiem un noteiktas saskaņā ar 11. pantu, piemēro no 2014. gada 2. augusta.
- ”

Atkāpjoties no 6. panta 1. un 2. punkta, dalībvalstis var atļaut MPS līdz 2016. gada 1. februārim sniegt MPL pārveidošanas pakalpojumus attiecībā uz iekšzemes maksājuma darījumiem, ļaujot MPL, kas ir patērētāji, pielikuma 1. punkta a) apakšpunktā noteiktā maksājumu konta identifikatora vietā turpināt lietot BBAN ar nosacījumu, ka tiek nodrošināta sadarbība, tehniski un droši pārveidojot maksātāja un maksājuma saņēmēja BBAN par attiecīgo pielikuma 1. punkta a) apakšpunktā noteikto maksājumu konta identifikatoru. Attiecīgajā gadījumā pirms maksājuma izpildes minēto

maksājumu konta identifikatoru paziņo darījumu ierosināšanai MPL. Šādā gadījumā MPS nepiemēro nekādu samaksu vai cita veida maksu no MPL, kas tieši vai netieši saistīti ar minētajiem pārveidošanas pakalpojumiem.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro ar atpakaļejošu spēku no 2014. gada 31. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 26. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 249/2014

(2014. gada 26. februāris),

ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 827/2004, ar ko aizliedz ievest Bolīvijas, Kambodžas, Ekvatoriālās Gvinejas, Gruzijas un Sjerraleones izcelsmes Atlantijas lielacu tunzivis (*Thunnus obesus*) un atceļ Regulu (EK) Nr. 1036/2001

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Pēc Padomes Lēmuma 86/238/EEK ⁽²⁾ pieņemšanas Savienība kopš 1997. gada 14. novembra ir Starptautiskās konvencijas par Atlantijas tunzivju saglabāšanu (ICCAT konvencija) līgumslēdzēja puse.
- (2) ICCAT konvencija nodrošina reģionālas sadarbības sistēmu tunzivju un tunzivjveidīgo sugu saglabāšanai un pārvaldībai Atlantijas okeānā un tam blakus esošajās jūrās. Ar ICCAT konvenciju izveidoja Starptautisko Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisiju (ICCAT), kas pieņem saglabāšanas un pārvaldības pasākumus. Minētie pasākumi kļūst saistoši līgumslēdzējām pusēm.
- (3) ICCAT 1998. gadā pieņēma Rezolūciju Nr. 98-18 par tunzivju neregistrētu un neregulētu nozveju, ko konvencijas apgabalā gūst lieli kuģi, kuri zvejo ar āķu jedām. Ar minēto rezolūciju tika izveidota kārtība to valstu identificēšanai, kuru kuģi zvejoja tunzivis un tunzivjveidīgo sugu zivis tādā veidā, kas mazināja ICCAT saglabāšanas un pārvaldības pasākumu efektivitāti. Tajā tika arī norādīti veicamie pasākumi, tostarp, ja vajadzīgs, nediskriminējoši tirdzniecību ierobežojoši pasākumi, lai nepieļautu, ka šo valstu kuģi turpina šādu zvejas praksi.
- (4) Pēc Rezolūcijas Nr. 98-18 pieņemšanas ICCAT identificēja Bolīviju, Kambodžu, Ekvatoriālo Gvineju, Gruziju un Sjerraleoni kā valstis, kuru kuģi zvejo Atlantijas lielacu

tunzivis (*Thunnus obesus*) tādā veidā, kas mazina to saglabāšanas un pārvaldības pasākumu efektivitāti. ICCAT savus atzinumus pamatoja ar datiem par nozveju, tirdzniecību un kuģu darbībām.

- (5) Tāpēc ICCAT ieteica līgumslēdzējām pusēm īstenot attiecīgus pasākumus, kas atbilst tās Rezolūcijas Nr. 98-18 noteikumiem, lai aizliegtu no minētajām valstīm importēt lielacu tunzivis un to produktus jebkādā formā.
- (6) 2004. gadā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 827/2004 ⁽³⁾ tika aizliegts Savienībā importēt Atlantijas lielacu tunzivis, kuru izcelsmes valsts ir Bolīvija, Kambodža, Ekvatoriālā Gvineja, Gruzija un Sjerraleone.
- (7) ICCAT 14. ārkārtas sanāksmē, kas notika 2004. gadā, atzina Kambodžas, Ekvatoriālās Gvinejas un Sjerraleones centienus atbalstīt tās intereses un pieņēma ieteikumus, ar ko atceļ tirdzniecību ierobežojošos pasākumus pret minētajām trim valstīm attiecībā uz Atlantijas lielacu tunzivīm un to produktiem.
- (8) Tāpēc ar Padomes Regulu (EK) Nr. 919/2005 ⁽⁴⁾ grozīja Regulu (EK) Nr. 827/2004, lai atceltu aizliegumu Atlantijas lielacu tunzivju un to produktu importam Savienībā no Kambodžas, Ekvatoriālās Gvinejas un Sjerraleones. Pēc minētā grozījuma izdarīšanas Regula (EK) Nr. 827/2004 aizliedz šādu importu tikai no Bolīvijas un Gruzijas.
- (9) 2011. gadā savā 22. gadskārtējā sanāksmē ICCAT atzina Bolīvijas un Gruzijas īstenotos pasākumus un pieņēma lēmumu Nr. 11-19, ar kuru atcēla aizliegumu importēt Atlantijas lielacu tunzivis un to produktus, ko turpināja piemērot minētajām divām valstīm.
- (10) Tāpēc būtu jāatceļ Regula (EK) Nr. 827/2004,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 5. februāra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 20. februāra lēmums.

⁽²⁾ Padomes Lēmums 86/238/EEK (1986. gada 9. jūnijs) par Kopienas pievienošanās Starptautiskajai konvencijai par tunzivju saglabāšanu Atlantijas okeānā, kas grozīta ar Protokolu, kurš pievienots Nobeiguma aktam, ko 1984. gada 10. jūlijā Parīzē ir parakstījuši minētās konvencijas pušu pilnvarotie (OV L 162, 18.6.1986., 33. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 827/2004 (2004. gada 26. aprīlis), ar ko aizliedz ievest Bolīvijas, Kambodžas, Ekvatoriālās Gvinejas, Gruzijas un Sjerraleones izcelsmes Atlantijas lielacu tunzivis (*Thunnus obesus*) un atceļ Regulu (EK) Nr. 1036/2001 (OV L 127, 29.4.2004., 21. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 919/2005 (2005. gada 13. jūnijs), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 827/2004 attiecībā uz aizliegumu ievest Kambodžas, Ekvatoriālās Gvinejas un Sjerraleones izcelsmes Atlantijas lielacu tunzivis un atceļ Regulu (EK) Nr. 826/2004, ar ko aizliedz tādu Atlantijas zilo tunzivju importu, kuru izcelsme ir Ekvatoriālajā Gvinejā un Sjerraleonē, un Regulu (EK) Nr. 828/2004, ar ko aizliedz tādu Atlantijas zobenzivju importu, kuru izcelsme ir Sjerraleonē (OV L 156, 18.6.2005., 1. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 827/2004 atceļ.

2. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 26. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 250/2014

(2014. gada 26. februāris),

ar ko izveido programmu darbību veicināšanai Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzības jomā (programma *Hercule III*) un atceļ Lēmumu Nr. 804/2004/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 325. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Savienība un dalībvalstis ir sev noteikušas mērķi apkarot krāpšanu, korupciju un jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, tostarp cigarešu kontrabandu un viltošanu. Lai uzlabotu izdevumu ilgtermiņa ietekmi un novērstu dublēšanos, būtu jānodrošina cieša un regulāra sadarbība un koordinācija Savienības līmenī un starp dalībvalstu iestādēm.

(2) Darbības, kuru mērķis ir sniegt labāku informāciju, specializētas mācības, tostarp salīdzinošus tiesību pētījumus, un tehnisku un zinātnisku palīdzību, būtiski palīdz aizsargāt Savienības finanšu intereses un vienlaikus panākt līdzvērtīgu aizsardzības līmeni visā Savienībā.

(3) Iepriekšējais atbalsts šādām darbībām ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 804/2004/EK ⁽³⁾ (programma *Hercule*), kurā grozījumi izdarīti un kas paplašināts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 878/2007/EK ⁽⁴⁾ (programma *Hercule II*), ir devis iespēju nostiprināt Savienības un dalībvalstu darbības nolūkā darboties pretim krāpšanai, korupcijai un jebkādam citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.

(4) Komisija ir veikusi programmas *Hercule II* sasniegumu pārskatīšanu, ziņojot par šīs programmas īstenošanā ieguldītajiem līdzekļiem un sasniegtajiem rezultātiem.

(5) Komisija 2011. gadā veica ietekmes novērtējumu, lai izvērtētu to, vai šo programmu būtu jāturpina.

(6) Lai turpinātu un pat attīstītu Savienības un dalībvalstu līmeņa darbības nolūkā apkarot krāpšanu, korupciju un jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, tostarp cīņu pret cigarešu kontrabandu un viltošanu, turklāt ņemot vērā jaunos izaicinājumus budžeta taupības apstākļos, būtu jāpieņem jauna programma ("Programma").

(7) Programma būtu jāīsteno, ņemot vērā ieteikumus un pasākumus, kas uzskaitīti Komisijas 2013. gada 6. jūnija paziņojumā ar nosaukumu "Cīņas pastiprināšana pret cigarešu kontrabandu un citiem tabakas izstrādājumu nelikumīgas tirdzniecības veidiem – visaptveroša ES stratēģija".

(8) Programma būtu jāīsteno, pilnībā ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽⁵⁾. Saskaņā ar minēto regulu dotācija ir domāta tam, lai finansiāli atbalstītu "darbību, kas paredzēta, lai palīdzētu sasniegt Savienības politikas mērķi", un tās vienīgais mērķis nevar būt iekārtu iegāde.

(9) Programmā var piedalīties valstis, kas pievienojas, kandidātvalstis un iespējamās kandidātvalstis, kuras saņem atbalstu pirmspievienošanās stratēģijas ietvaros, kā arī Eiropas kaimiņattiecību politikas partnervalstis – ar noteikumu, ka šīs valstis ir sasniegušas pietiekamu līmeni attiecīgo tiesību aktu un administratīvo metožu tuvināšanā Savienības līmenim – saskaņā ar vispārējiem principiem un vispārējiem noteikumiem minēto valstu dalībai Savienības programmās, kas noteikti attiecīgajos pamatnolīgumos, Asociācijas padomes lēmumos vai līdzīgos nolīgumos, kā arī Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) valstis, kuras ir Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) valstis.

⁽¹⁾ OV C 201, 7.7.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 11. februāra lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 804/2004/EK (2004. gada 21. jūlijs), ar ko izveido Kopienas rīcības programmu, lai veicinātu darbības Kopienas finansiālo interešu aizsardzības jomā (programma *Hercule*) (OV L 143, 30.4.2004., 9. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 878/2007/EK (2007. gada 23. jūlijs), ar kuru groza un pagarina Lēmumu Nr. 804/2004/EK, ar ko izveido Kopienas rīcības programmu, lai veicinātu darbības Kopienas finansiālo interešu aizsardzības jomā (*Hercule II* programma) (OV L 193, 25.7.2007., 18. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

- (10) Komisijai būtu Eiropas Parlamentam un Padomei jāiesniedz neatkarīgs starpposma izvērtējuma ziņojums par Programmas īstenošanu, kā arī gala izvērtējuma ziņojums par Programmas mērķu sasniegšanu. Turklāt Komisijai ik gadu būtu Eiropas Parlamentam un Padomei jāsniedz informācija par Programmas īstenošanu attiecīgajā gadā, ietverot finansēto darbību rezultātus un informāciju par Programmas saskaņotību un papildināmību ar citām būtiskām Savienības līmeņa programmām un pasākumiem.
- (11) Šī regula atbilst subsidiaritātes un proporcionālītātes principiem. Programmai būtu jāveicina sadarbība starp dalībvalstīm un starp Komisiju un dalībvalstīm, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses, resursus izmantojot efektīvāk, nekā tos varētu izmantot valstu līmenī. Rīcība Savienības līmenī ir nepieciešama un pamatota, jo ar to dalībvalstīm nepārprotami palīdz kolektīvi aizsargāt Savienības vispārējo budžetu un valstu budžetus un mudina tās izmantot kopīgās Savienības struktūras, lai pastiprinātu sadarbību un informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm. Tomēr Programmai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi.
- (12) Programmai būtu jāilgst septiņus gadus, lai tās ilgumu saskaņotu ar daudzgadu finanšu shēmu, kas noteikta Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (13) Lai nodrošinātu zināmu elastību līdzekļu piešķiršanā, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz grozījumiem indikatīvos minēto līdzekļu piešķirumos. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (14) Komisijai būtu jāpieņem gada darba programmas, kurās būtu ietvertas finansētās darbības, atlases un piešķiršanas kritēriji un izņēmuma gadījumi, kas ir pienācīgi pamatoti, piemēram, tādi, kuri attiecas uz dalībvalstīm, kas saistībā ar Savienības finanšu interesēm ir pakļautas augstam riskam un kurās maksimālā līdzfinansējuma likme, ko piemēro atbilstīgajām izmaksām, ir 90 %. Komisijai ar dalībvalstīm būtu jāapspriež šīs regulas piemērošana saistībā ar Krāpšanas novēršanas koordinēšanas padomdevēju komiteju, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 94/140/EK ⁽²⁾.
- (15) Dalībvalstīm būtu jācenšas palielināt savas finanšu iemaksas attiecībā uz līdzfinansējumu dotācijām, kas piešķirtas saistībā ar Programmu.
- (16) Komisijai būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka gada darba programmas atbilst citām būtiskām Savienības finansētām programmām un papildina tās, it īpaši muitas jomā, lai stiprinātu Programmas darbību vispārējo ietekmi un izvairītos no Programmas pārklāšanās ar citām programmām.
- (17) Ar šo regulu paredz finansējumu visam Programmas laikposmam, un tas Eiropas Parlamentam un Padomei ikgadējās budžeta procedūras laikā ir galvenā atsauce atbilstīgi 17. punktam Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra lēmumā nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾.
- (18) Savienības finanšu intereses būtu jāaizsargā, visā izdevumu ciklā piemērojot samērīgus pasākumus, tostarp pārkāpumu novēršanu, konstatēšanu un izmeklēšanu, zaudēto, kļūdaini izmaksāto vai nepareizi izmantoto līdzekļu atgūšanu un – vajadzības gadījumā – administratīvas un finansiālas sankcijas.
- (19) Lēmums Nr. 804/2004/EK būtu jāatceļ. Pārejas pasākumi būtu jāpieņem, lai varētu izpildīt finansiālās saistības, kas attiecas uz darbībām, kas īstēnotas saskaņā ar minēto lēmumu, un tajā paredzētos ziņošanas pienākumus.
- (20) Ir lietderīgi nodrošināt netraucētu un nepārtrauktu pāreju no programmas *Hercule II* uz Programmu un Programmas darbības ilgumu pielāgot Regulai (ES, Euratom) Nr. 1311/2013. Tādēļ Programma būtu jāpiemēro no 2014. gada 1. janvāra,

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Lēmums 94/140/EK (1994. gada 23. februāris), ar ko izveido Krāpšanas novēršanas koordinēšanas padomdevēju komiteju (OV L 61, 4.3.1994., 27. lpp.).

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Ar šo uz laikposmu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim izveido daudzgažu rīcības programmu *Hercule III* ("Programma"), lai veicinātu darbības, kuras vērstas pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.

2. pants

Pievienotā vērtība

Programma sekmē visu turpinājumā minēto:

- a) tādu Savienības līmeņa un dalībvalstu darbību izstrādi, ar kurām stājas pretim krāpšanai, korupcijai un jebkādam citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, ieskaitot cīņu pret cigarešu kontrabandu un viltošanu;
- b) lielāku transnacionālo sadarbību un koordināciju Savienības līmenī, starp dalībvalstu iestādēm, Komisiju un Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF), un it īpaši attiecībā uz pārrobežu operāciju efektivitāti un lietderīgumu;
- c) krāpšanas, korupcijas un jebkādu citu nelikumīgu darbību, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, efektīvu novēršanu, piedāvājot kopīgas specializētas mācības valstu un reģionālo pārvaldes iestāžu darbiniekiem un citām ieinteresētajām personām.

Programma jo īpaši rada ietaupījumus, kas tiek gūti, kolektīvi iepērkot specializētas iekārtas un datubāzes, ko izmantos ieinteresētās personas, un kolektīvi rīkojot specializētās mācības.

3. pants

Vispārējais mērķis

Programmas vispārējais mērķis ir Savienības finanšu interešu aizsardzība, tādējādi stiprinot Savienības ekonomikas konkurētspēju un nodrošinot nodokļu maksātāju līdzekļu aizsardzību.

4. pants

Konkrētais mērķis

Programmas konkrētais mērķis ir novērst un apkarot krāpšanu, korupciju un jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.

Konkrētā mērķa izpildi vērtē, cita starpā atsaucoties uz mērķa un bāzes līmeņiem un izmantojot šādus visus galvenos darbības rādītājus:

- a) kopīgo darbību un pārrobežu operāciju rezultātā konstatētās krāpšanas lietās arestētais, konfiscētais un atgūtais daudzums;
- b) līdzfinansētu tehnisko iekārtu pievienotā vērtība un efektīva izmantošana;
- c) informācijas apmaiņa dalībvalstu starpā par rezultātiem, kas gūti, izmantojot tehnisko materiālu;
- d) mācību pasākumu skaits un veids, tostarp specializēto mācību apjoms.

5. pants

Darbības mērķi

Programmas darbības mērķi ir šādi:

- a) uzlabot krāpšanas un citu nelikumīgu darbību novēršanu un izmeklēšanu salīdzinājumā ar pašlaik sasniegto līmeni, stiprinot transnacionālu un daudznazaru sadarbību;
- b) panākt Savienības finanšu interešu lielāku aizsardzību pret krāpšanu, veicinot informācijas, pieredzes un labākās prakses apmaiņu, tostarp darbinieku apmaiņu;
- c) stiprināt cīņu pret korupciju un citām nelikumīgām darbībām, sniedzot tehnisku un darbības atbalstu izmeklēšanai valstīs, un jo īpaši muitas un tiesībaizsardzības iestādēm;
- d) ierobežot šobrīd apzināto Savienības finanšu interešu pakļautību krāpšanai, korupcijai un citām nelikumīgām darbībām, lai būtiskās riska jomās samazinātu nelikumīgas ekonomikas attīstību, piemēram, organizēto krāpšanu, tostarp cigarešu kontrabandu un viltošanu;
- e) veicinot tiesību salīdzinošo analīzi, uzlabot specifiskās juridiskās un tiesas aizsardzības – kas Savienības finanšu intereses aizsargā pret krāpšanu – attīstības pakāpi.

6. pants

Struktūras, kas ir tiesīgas saņemt finansējumu

Programmas finansējumu ir tiesīgas saņemt šādas struktūras:

- a) šīs regulas 7. panta 1. punktā norādīto iesaistīto valstu valsts vai reģionālās pārvaldes iestādes, kas veicina rīcības stiprināšanu Savienības līmenī, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses;
- b) pētniecības un izglītības iestādes un bezpeļņas vienības – ar noteikumu, ka tās ir reģistrētas un darbojas vismaz vienu gadu šīs regulas 7. panta 1. punktā norādītajā iesaistītajā valstī un veicina rīcības stiprināšanu Savienības līmenī, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses.

7. pants

Dalība Programmā

1. Iesaistītās valstis ir dalībvalstis un 2. punktā norādītās valstis ("iesaistītās valstis").

2. Programmā var piedalīties jebkura no šādām valstīm:

- a) valstis, kas pievienojas, kandidātvalstis un iespējamās kandidātvalstis, kuras saņem atbalstu pirmspievienšanās stratēģijas ietvaros, saskaņā ar vispārējiem principiem un vispārējiem noteikumiem minēto valstu dalībai Savienības programmās, kas noteikti attiecīgajos pamatnolīgumos, Asociācijas padomes lēmumos vai līdzīgos nolīgumos;
- b) Eiropas kaimiņattiecību politikas partnervalstis – ar noteikumu, ka šīs valstis ir sasniegušas pietiekamu līmeni attiecīgo tiesību aktu un administratīvo metožu tuvināšanā Savienības tiesību aktiem un administratīvajām metodēm. Attiecīgās partnervalstis Programmā piedalās saskaņā ar noteikumiem, par kuriem lemj kopā ar minētajām valstīm pēc tam, kad ar tām ir noslēgti pamatnolīgumi par to dalību Savienības programmās;
- c) Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) valstis, kuras ir Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) valstis saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu.

3. Pārstāvji no valstīm, kas piedalās Dienvidaustrumeiropas valstu stabilizācijas un asociācijas procesā, Krievijas Federācijas, dažām valstīm, ar kurām Savienība ir noslēgusi savstarpējas palīdzības nolīgumu ar krāpšanu saistītos jautājumos, un starptautiskas un citas attiecīgas organizācijas var piedalīties Programmas rīkotās darbībās, kad tas ir noderīgi attiecīgi 3. un 4. pantā minēto vispārīgo vai konkrēto mērķu sasniegšanai. Minētie pārstāvji Programmā piedalās saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012.

8. pants

Darbības, par kurām ir tiesības saņemt finansējumu

Ar Programmu, ievērojot nosacījumus, kas izklāstīti 11. pantā minētajās gada darba programmās, sniedz pienācīgu finansiālu atbalstu visām šādām darbībām:

- a) specializētas tehniskās palīdzības sniegšana dalībvalstu kompetentajām iestādēm vienā vai vairākos no šādiem veidiem:
 - i) sniedzot īpašas zināšanas, specializētas un tehniski sarežģītas iekārtas un efektīvus informācijas tehnoloģijas (IT) rīkus, kas veicina transnacionālu sadarbību un sadarbību ar Komisiju;
 - ii) nodrošinot nepieciešamo atbalstu un veicinot izmeklēšanu, īpaši – izveidojot kopīgas izmeklēšanas grupas un pārrobežu operācijas;
 - iii) sniedzot atbalstu dalībvalstu spējām uzglabāt un iznīcināt konfiscētās cigaretes, kā arī neatkarīgiem analītikajiem dienestiem konfiscēto cigarešu analizē;
 - iv) veicinot darbinieku apmaiņu saistībā ar konkrētiem projektiem, īpaši cīņā pret cigarešu kontrabandu un viltošanu;
 - v) sniedzot tehnisku un darbības atbalstu dalībvalstu tiesībsaizsardzības iestādēm to cīņā pret nelikumīgām pārrobežu darbībām un krāpšanu, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, tostarp īpaši atbalstu muitas iestādēm;
 - vi) veidojot informācijas tehnoloģijas spējas visās iesaistītajās valstīs, izstrādājot un nodrošinot specifiskas datubāzes un IT rīkus, kas atvieglo piekļuvi datiem un to analīzi;
 - vii) paplašinot datu apmaiņu, izstrādājot un nodrošinot IT rīkus izmeklēšanai un pārraugot izlūkošanas darbu;
- b) specializētu konkrētai mērķgrupai paredzētu mācību un riska analīzes mācību darbsemināru, kā arī – vajadzības gadījumā – konferenču rīkošana, kas paredzētas vienam vai vairākiem no šiem:
 - i) lai vēl vairāk veicinātu labāku izpratni par Savienības un valstu mehānismiem;
 - ii) lai veiktu pieredzes un labākās prakses apmaiņu starp attiecīgajām iestādēm dalībvalstīs un iesaistītajās valstīs, tostarp specializētiem tiesībsaizsardzības dienestiem, kā arī starp pārstāvjiem no 7. panta 3. punktā minētajām starptautiskām organizācijām;
 - iii) lai koordinētu darbības, ko veic dalībvalstis, iesaistītās valstis un starptautisko publisko organizāciju pārstāvji, kā minēts 7. panta 3. punktā;

- iv) lai izplatītu zināšanas, īpaši par riska labāku identificēšanu izmeklēšanas nolūkos;
 - v) lai attīstītu īpaši nozīmīgas pētniecības darbības, tostarp pētījumus;
 - vi) lai uzlabotu praktiķu un akadēmisko aprindu sadarbību;
 - vii) lai turpinātu vairot tiesnešu un citu juridisko profesiju pārstāvju izpratni par Savienības finanšu interešu aizsardzību;
- c) jebkura cita darbība, kura nav ietverta šā panta a) vai b) punktā un kura paredzēta 11. pantā minētajās gada darba programmās, un kura ir nepieciešama, lai sasniegtu attiecīgi 3., 4. un 5. pantā noteiktos vispārējos, konkrētos un darbības mērķus.
- a) dotācijas;
- b) publiskais iepirkums;
- c) to izmaksu atlīdzinājums, kādas 7. panta 3. punktā minētajiem pārstāvjiem rada dalība ar Programmu saistītajās darbībās.
3. Iekārtu iegāde nav vienīgais dotāciju nolīguma komponents.
4. Līdzfinansējuma likme dotācijām, kas piešķirtas saskaņā ar Programmu, nepārsniedz 80 % no attaisnotajām izmaksām. Šīs regulas 11. pantā minētajās gada darba programmās noteiktos izņēmuma gadījumos, kas ir pienācīgi pamatoti, piemēram, gadījumos, kas attiecas uz dalībvalstīm, kuras saistībā ar Savienības finanšu interesēm ir pakļautas augstam riskam, līdzfinansējuma likme nepārsniedz 90 % no attaisnotajām izmaksām.

II NODAĻA

FINANŠU SHĒMA

9. pants

Finansējums

1. Finansējums Programmas īstenošanai laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim ir EUR 104 918 000 pašreizējās cenās.

Ikgadējās apropriācijas atļauj Eiropas Parlaments un Padome daudzgadu finanšu shēmas robežās.

2. No Programmas finansējuma indikatīvus apjomus iedala 8. pantā minētajām darbībām, par kurām ir tiesības saņemt finansējumu, ņemot vērā pielikumā paredzēto procentu daļu katram darbības veidam. Komisija var atkāpties no pielikumā paredzētajiem indikatīvajiem līdzekļu piešķirumiem, bet nevar palielināt piešķirto finansējuma daļu vairāk nekā par 20 % katram darbības veidam.

Ja ir nepieciešams pārsniegt 20 % maksimālo vērtību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 14. pantu, lai mainītu pielikumā paredzēto indikatīvo līdzekļu piešķirumu.

10. pants

Finansiālās intervences un līdzfinansējuma veidi

1. Komisija Programmu īsteno saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012.

2. Saskaņā ar Programmu sniegts finansiāls atbalsts 8. pantā noteiktajām darbībām, par kurām ir tiesības saņemt finansējumu, ir šāds:

11. pants

Gada darba programmas

Lai īstenotu Programmu, Komisija pieņem gada darba programmas. Ar tām nodrošina, lai attiecīgi 3., 4. un 5. pantā noteiktie vispārīgie, konkrētie un darbības mērķi tiktu konsekventi īstenoti, un tajās izklāsta paredzētos rezultātus, īstenošanas metodi un to kopējo apjomu. Dotāciju gadījumā gada darba programmās iekļauj finansētās darbības, atlases un piešķiršanas kritērijus un maksimālo līdzfinansējuma likmi.

Ar resursiem, kas saskaņā ar Programmu ir piešķirti komunikācijas darbībām, veicina arī Savienības politisko prioritāšu korporatīvo komunikāciju tiktāl, ciktāl tās attiecas uz 3. pantā paredzētajiem vispārīgajiem mērķiem.

12. pants

Savienības finanšu interešu aizsardzība

1. Komisija veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka, īstenojot saskaņā ar šo regulu finansētas darbības, Savienības finanšu intereses tiek aizsargātas, piemērojot aizsargpasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām nelikumīgām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas un attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgas, samērīgas un atturošas administratīvas un finansiālas sankcijas.

2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir tiesības, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, revidēt visus dotāciju saņēmējus, līgumslēdzējus un apakšuzņēmējus, kuri ir saņēmuši Savienības līdzekļus saskaņā ar Programmu.

3. Saskaņā ar noteikumiem un procedūrām Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾ un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽²⁾, OLAF var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas, lai noteiktu, vai saistībā ar dotāciju nolīgumu vai dotāciju lēmumu, vai līgumu, kas finansēts saskaņā ar Programmu, ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.

4. Neskarot 1., 2. un 3. punktu, sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un ar starptautiskām organizācijām, līgumos, dotāciju nolīgumos un dotāciju lēmumos, kas izriet no šīs regulas īstenošanas, ietver noteikumus, ar kuriem nepārprotami nosaka Komisijas, Revīzijas palātas un OLAF pilnvaras saskaņā ar to attiecīgajām kompetences jomām veikt šādas revīzijas un izmeklēšanu.

III NODAĻA

PĀRRAUDZĪBA, IZVĒRTĒŠANA UN DELEĢĒTĀS PILNVARAS

13. pants

Pārraudzība un izvērtēšana

1. Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei ik gadus sniedz informāciju par Programmas īstenošanu, tostarp par Programmas mērķu un rezultātu sasniegšanu. Iekļauj informāciju par Komisijas un dalībvalstu sadarbību un koordināciju un par Programmas saskaņotību un papildināmību ar citām būtiskām Savienības līmeņa programmām un pasākumiem. Lai palielinātu līdzekļu izmantojuma pārredzamību, Komisija pastāvīgi izplata Programmas atbalstīto pasākumu rezultātus, tostarp izmantojot attiecīgās tīmekļa vietnes.

2. Komisija veic Programmas rūpīgu izvērtēšanu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei:

a) līdz 2017. gada 31. decembrim neatkarīgu starpposma izvērtējuma ziņojumu par to, kā sasniegti visu darbību mērķi, kādi ir rezultāti un ietekme, cik lietderīgi un efektīvi izmantoti resursi un kāda ir gūtā papildu vērtība Savienībai, apsverot lēmumu par darbību atjaunošanu, grozīšanu vai apturēšanu; starpposma izvērtējuma ziņojumā aplūko arī Programmas vienkāršošanas iespējas, iekšējo un ārējo saskaņīgumu, to, vai visi tās mērķi vēl aizvien ir būtiski, kā arī to, kādu ieguldījumu darbības dod attiecībā uz Savienības prioritātēm – gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi; tajā ņem vērā arī programmas *Hercule II* mērķu sasniegšanas izvērtējuma rezultātus;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienas finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

b) līdz 2021. gada 31. decembrim galīgo izvērtējuma ziņojumu par Programmas mērķu sasniegšanu, tostarp par tās papildu vērtību; turklāt Programmas rezultātu ilgtermiņa ietekmi un ilgtspējību izvērtē nolūkā to ņemt vērā lēmumā par iespējamu turpmākas programmas atjaunošanu, grozīšanu vai apturēšanu.

3. Visas iesaistītās valstis un citi līdzekļu saņēmēji sniedz Komisijai visus datus un informāciju, kas vajadzīgi, lai palielinātu pārredzamību un pārskatatbildību un lai dotu iespēju veikt Programmas pārraudzību un izvērtēšanu, tostarp attiecībā uz sadarbību un koordināciju, kā minēts 1. un 2. punktā.

14. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 9. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz septiņu gadu laikposmu no 2014. gada 21. marta.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 9. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 9. pantu pieņemtais deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

15. pants

Atceļšana

Lēmumu Nr. 804/2004/EK atceļ.

Tomēr ar minēto lēmumu turpina regulēt finanšu saistības, kas attiecas uz darbībām, ko veic saskaņā ar minēto lēmumu, un tajā paredzētos ziņošanas pienākumus līdz minēto saistību un pienākumu izpildei.

16. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 26. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

PIELIKUMS

INDIKATĪVS LĪDZEKĻU PIEŠĶĪRUMS

Indikatīvs līdzekļu piešķirums 8. pantā uzskaitītajām darbībām, par kurām ir tiesības saņemt finansējumu, ir šāds:

Darbību veidi	Budžeta daļa (izteikta %)
a) Tehniskā palīdzība	Vismaz 70
b) Mācības	Ne vairāk kā 25
c) Jebkura cita darbība, kas nav ietverta 8. panta a) vai b) punktā	Ne vairāk kā 5

Komisijas paziņojums par 13. pantu

Neskarot ikgadējo budžeta procedūru, Komisijas nolūks ir strukturēta dialoga ar Eiropas Parlamentu ietvaros, sākot ar 2015. gada janvāri, iesniegt gada ziņojumu par regulas īstenošanu, tostarp par budžeta sadalījumu, kas izklāstīts pielikumā, kā arī saistībā ar ziņojumu par finanšu interešu aizsardzību iesniegt Eiropas Parlamenta atbildīgajai komitejai darba programmu.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 251/2014

(2014. gada 26. februāris)

par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1601/91

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Regula (EEK) Nr. 1601/91 ⁽³⁾ un Komisijas Regula (EK) Nr. 122/94 ⁽⁴⁾ ir sekmīgi nodrošinājušas aromatizētu vīnu, aromatizētu vīna dzērienu un aromatizētu vīna kokteiļu ("aromatizēti vīna produkti") reglamentāciju. Tomēr, ņemot vērā tehnoloģiskās inovācijas, tirgus izmaiņas un to, ka pakāpeniski mainās tas, ko sagaida patērētāji, ir jāatjaunina noteikumi, kurus piemēro konkrētu aromatizēto vīna produktu definīcijai, aprakstam, noformējumam, marķējumam un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai, vienlaikus ievērojot tradicionālās ražošanas metodes.
- (2) Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir vajadzīgi turpmāki grozījumi, lai ar Regulu (EEK) Nr. 1601/91 Komisijai piešķirtās pilnvaras pieskaņotu Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. un 291. pantam. Ņemot vērā

šādu grozījumu piemērošanas jomu, ir lietderīgi atcelt Regulu (EEK) Nr. 1601/91 un to aizstāt ar šo regulu. Regula (EK) Nr. 122/94 ievieša noteikumus par aromatizēšanu un spirta pievienošanu, kas piemērojami dažiem aromatizētajiem vīna produktiem, un, lai nodrošinātu skaidrību, minētie noteikumi būtu jāiekļauj šajā regulā.

- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 ⁽⁵⁾ attiecas uz aromatizētu vīna produktu noformējumu un marķējumu, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.
- (4) Aromatizēti vīna produkti ir nozīmīgi patērētājiem, ražotājiem un lauksaimniecības nozarei Savienībā. Pasākumiem, kas piemērojami aromatizētiem vīna produktiem, būtu jāpalīdz sasniegt augstu patērētāju aizsardzības līmeni, nepieļaut maldinošas prakses izmantošanu, panākt tirgus pārredzamību un godīgu konkurenci. Šie pasākumi aizsargās reputāciju, kuru Savienības aromatizētie vīna produkti ir ieguvuši iekšējā tirgū un pasaules tirgū, turpinot ievērot aromatizēto vīna produktu tradicionālo ražošanas praksi, kā arī pieaugošo pieprasījumu pēc patērētāju aizsardzības un informēšanas. Būtu jāņem vērā arī tehnoloģiskās inovācijas attiecībā uz produktiem, kuriem šādas inovācijas palīdz uzlabot kvalitāti, neietekmējot attiecīgo aromatizēto vīna produktu tradicionālās īpašības.
- (5) Aromatizētu vīna produktu ražošana ir ievērojams Savienības lauksaimniecības nozares noieta elements, kas būtu jāstiprina ar tiesisko regulējumu.
- (6) Patērētāju interesēs šī regula būtu jāpiemēro visiem aromatizētajiem vīna produktiem, kurus tirgo Savienībā, neatkarīgi no tā, vai tie ir ražoti dalībvalstīs vai trešās valstīs. Lai saglabātu un uzlabotu Savienības aromatizēto vīna produktu reputāciju pasaules tirgū, šajā regulā paredzētie noteikumi būtu jāpiemēro arī aromatizētajiem vīna produktiem, kas Savienībā ražoti eksportam.

⁽¹⁾ OV C 43, 15.2.2012., 67. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 17. februāra lēmums.

⁽³⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 1601/91 (1991. gada 10. jūnijs), ar ko nosaka vispārīgus noteikumus par aromatizētu vīnu, aromatizētus vīnus saturošu dzērienu un aromatizētus vīnus saturošu kokteiļu definēšanu un to nosaukumu un noformējumu veidošanu (OV L 149, 14.6.1991., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 122/94 (1994. gada 25. janvāris), kura nosaka sīki izstrādātus konkrētus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 1601/91, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus par aromatizētu vīnu, aromatizētus vīnus saturošu dzērienu un aromatizētus vīnus saturošu kokteiļu definēšanu un to nosaukumu un noformējumu veidošanu (OV L 21, 26.1.1994., 7. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).

- (7) Lai nodrošinātu skaidrību un pārredzamību Savienības tiesību aktos, kas reglamentē aromatizētos vīna produktus, minētajos tiesību aktos ir skaidri jādefinē produkti, uz kuriem attiecas minētie tiesību akti, kritēriji aromatizētu vīna produktu ražošanai, aprakstam, noformējumam, marķējumam un jo īpaši – tirdzniecības nosaukumam. Būtu jāparedz arī konkrēti noteikumi par izcelsmes norādēm, ar kuriem tiktu papildināti Regulas (ES) Nr. 1169/2011 noteikumi. Paredzot šādus noteikumus, tiks regulēti visi ražošanas ķēdes posmi un tiks aizsargāti un pienācīgi informēti patērētāji.
- (8) Aromatizētu vīna produktu definīcijās būtu jāturpina ievērot ierastā kvalitātes prakse, taču tās būtu jāatjaunina un jāuzlabo, ņemot vērā tehnoloģiju attīstību.
- (9) Aromatizēti vīna produkti būtu jāražo saskaņā ar konkrētiem noteikumiem un ierobežojumiem, kas garantē, ka tiek ievērots tas, ko sagaida patērētāji attiecībā uz kvalitāti un ražošanas metodēm. Lai ievērotu starptautiskos standartus šajā jomā, būtu jānosaka ražošanas metodes un Komisijai parasti būtu jāņem vērā standarti, ko iesaka un publicē Starptautiskā Vīnkopības un vīna organizācija (OIV).
- (10) Aromatizētiem vīna produktiem būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1333/2008 ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1334/2008 ⁽²⁾.
- (11) Turklāt etilspirtam, ko izmanto aromatizētu vīna produktu ražošanā, vajadzētu būt tikai lauksaimnieciskās izcelsmes etilspirtam, lai tas atbilstu patērētāju sagaidītajam un ierastajai kvalitātes praksei. Tas arī nodrošinās lauksaimniecības pamatproduktu noietu.
- (12) Ņemot vērā aromatizētu vīna produktu nozares nozīmīgumu un komplicētību, ir lietderīgi noteikt īpašus noteikumus aromatizētu vīna produktu apraksta un noformējuma jomā, kas papildina Regulā (ES) Nr. 1169/2011 paredzētos noteikumus par marķējumu. Minētajiem īpašajiem noteikumiem būtu arī jānovērš aromatizētu vīna produktu tirdzniecības nosaukumu ļaunprātīga izmantošana tādu produktu gadījumā, kas neatbilst šajā regulā izklāstītajām prasībām.
- (13) Lai veicinātu patērētāju izpratni, vajadzētu būt iespējai papildināt šajā regulā noteiktos tirdzniecības nosaukumus ar produkta pieņemto nosaukumu Regulas (ES) Nr. 1169/2011 nozīmē.
- (14) Padomes Regula (EK) Nr. 834/2007 ⁽³⁾ cita starpā attiecas uz pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem, kas paredzēti izmantošanai pārtikā, kas ietver arī aromatizētus vīna produktus. Attiecīgi aromatizētus vīna produktus, kuri atbilst šajā regulā un saskaņā ar to pieņemto aktu prasībām, drīkst laist tirgū kā bioloģiskus aromatizētus vīna produktus.
- (15) Piemērojot kvalitātes politiku un lai atļautu ražot kvalitatīvus aromatizētus vīna produktus ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, dalībvalstīm būtu jāļauj pieņemt noteikumus, kas ir stingrāki par šajā regulā paredzētajiem noteikumiem attiecībā uz to teritorijā ražotu aromatizētu vīna produktu ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi ražošanu, aprakstu, noformējumu un marķējumu, ciktāl šādi noteikumi ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem.
- (16) Ņemot vērā to, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 110/2008 ⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1151/2012 ⁽⁵⁾ un noteikumi par ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1308/2013 ⁽⁶⁾ neattiecas uz aromatizētiem vīna produktiem, būtu jāparedz īpaši noteikumi par aromatizētu vīna produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību. Ģeogrāfiskās izcelsmes norādes būtu jāizmanto, lai identificētu aromatizētos vīna produktus kā tādus, kuru izcelsme ir kādas valsts teritorijā, reģionā vai kādā minētās teritorijas vietā, ja aromatizētā vīna produkta kvalitāte, reputācija vai citas īpašības galvenokārt ir saistāmas ar tā ģeogrāfisko izcelsmi, un Komisijai būtu jāreģistrē šādas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes.
- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1333/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas piedevām (OV L 354, 31.12.2008., 16. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1334/2008 (2008. gada 16. decembris) par aromatizētājiem un dažām pārtikas sastāvdaļām ar aromatizētāju īpašībām izmantošanai pārtikā un uz tās un par grozījumiem Padomes Regulā (EEK) Nr. 1601/91, Regulās (EK) Nr. 2232/96 un (EK) Nr. 110/2008 un Direktīvā 2000/13/EK (OV L 354, 31.12.2008., 34. lpp.).
- ⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 834/2007 (2007. gada 28. jūnijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu (OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.).
- ⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89 (OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.).
- ⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.).
- ⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

- (17) Šajā regulā būtu jāparedz procedūra trešo valstu un Savienības ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu registrācijai, atbilstībai, izmaiņai un iespējamai anulēšanai.
- (18) Dalībvalstu iestādēm vajadzētu būt atbildīgām par atbilstības šīs regulas prasībām nodrošināšanu, un būtu jāparedz kārtība, lai Komisija varētu uzraudzīt un pārbaudīt šo prasību ievērošanu.
- (19) Lai papildinātu vai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz ražošanas procesu noteikšanu aromatizētu vīna produktu ieguvei; kritērijiem ģeogrāfisko apgabalu noteikšanai un noteikumiem, ierobežojumiem un atkāpēm attiecībā uz ražošanu šādos apgabalos; nosacījumiem, saskaņā ar kuriem produkta specifikācijā var iekļaut papildu prasības; tādu gadījumu noteikšanu, kad atsevišķs ražotājs var pieteikties uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, un ierobežojumiem, kas reglamentē to, kāda veida ražotāji var pieteikties uz šādu aizsardzību; tādu nosacījumu izveidi, kas jāievēro attiecībā uz pieteikšanos uz ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību; Komisijas veikto pārbaudi; iebildumu procedūru un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu grozīšanas un atcelšanas procedūrām, tādu nosacījumu izveidi, kas piemērojami pārrobežu pieteikumiem; pieteikuma vai pieprasījuma iesniegšanas datuma un datuma, no kura piemēro aizsardzību vai aizsardzības grozījumu, noteikšanai; tādu nosacījumu izveidi, kas attiecas uz produktu specifikāciju grozījumiem, ieskaitot nosacījumus tam, kad grozījums uzskatāms par maznozīmīgu, un nosacījumus, kas attiecas uz pieteikumiem veikt tādus grozījumus un to apstiprināšanu, kuri nerada izmaiņas nevienā dokumentā; ierobežojumiem attiecībā uz aizsargātu nosaukumu; tās informācijas raksturu un veidu, kas tiek paziņota informācijas apmaiņā starp dalībvalstīm un Komisiju; paziņošanas paņēmieniem, noteikumiem saistībā ar tiesībām iepazīties ar informāciju vai informācijas sistēmām, kas darītas pieejamas, un informācijas publicēšanas kārtību. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (20) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas piemērošanai attiecībā uz analīžu metodēm aromatizētu vīna produktu sastāva noteikšanai, lēmumiem par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības piešķiršanu un šādas aizsardzības pieteikumu noraidīšanu, lēmumiem par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un esošo cilmes vietas nosaukumu aizsardzības atcelšanu, lēmumiem par grozījumu piemērošanas apstiprināšanu maznozīmīgu grozījumu produktu specifikācijās gadījumā, informāciju, kas jāsniedz produktu specifikācijās par ģeogrāfiskās izcelsmes norādes definīciju; veidu, kā lēmumus par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību vai aizsardzības atcelšanu dara pieejamus sabiedrībai, noteikumiem par pārrobežu pieteikumu iesniegšanu, noteikumiem par dalībvalstu veicamo kontroli un pārbaudēm, procedūru, tostarp pieņemamību, attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības pieteikumu izskatīšanu vai grozījumu apstiprināšanu, un procedūru, tostarp pieņemamību, attiecībā uz iebildumu, atcelšanas vai pārveidošanas pieprasījumiem un informācijas iesniegšanu attiecībā uz esošajām cilmes vietas norādēm, noteikumiem par dalībvalstu veicamām administratīvām un fiziskām kontrolēm un noteikumiem par normas piemērošanu par informācijas sniegšanu apmaiņai starp dalībvalstīm un Komisiju, par paziņojamās informācijas pārvaldīšanas kārtību, paziņojumu saturu, formu, laiku, biežumu un termiņiem, un kārtību, kādā informāciju un dokumentus pārsūta vai dara pieejamus dalībvalstīm, kompetentajām iestādēm trešajās valstīs vai sabiedrībai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās īstenošanas pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (21) Komisijai ar īstenošanas aktiem un, ņemot vērā to īpašo raksturu, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011, būtu jāpublicē apkopots dokuments *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, jāizlemj, vai noraidīt pieteikumu par ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību kā nepieņemamu, un jāizveido un jāuztur saskaņā ar šo regulu aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrs, tostarp jāiekļauj esošās cilmes vietas minētajā reģistra vai jāsūta tās no reģistra.
- (22) Pāreja no Regulas (EEK) Nr. 1601/91 noteikumiem uz šīs regulas noteikumiem varētu radīt grūtības, kas šajā regulā nav risinātas. Šajā nolūkā Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt vajadzīgos pārejas pasākumus.
- (23) Būtu jānodrošina pietiekams laiks un jāparedz piemērota kārtība, lai veicinātu sekmīgu pāreju no Regulā (EEK) Nr. 1601/91 paredzētajiem noteikumiem uz šajā regulā paredzētajiem noteikumiem. Katrā ziņā pēc šīs regulas piemērošanas būtu jāatļauj esošo krājumu tirdzniecība, līdz tie būs iztukšoti.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (24) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, izveidot noteikumus par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga vai iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā regulā ir paredzēti noteikumi aromatizētu vīna produktu definīcijai, aprakstam, noformējumam un marķējumam, kā arī aromatizētu vīna produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai.

2. Regulu (ES) Nr. 1169/2011 piemēro attiecībā uz aromatizēto vīna produktu noformējumu un marķējumu, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

3. Šo regulu piemēro visiem aromatizētajiem vīna produktiem, ko laiž tirgū Savienībā, neatkarīgi no tā, vai tie ir ražoti dalībvalstīs vai trešās valstīs, kā arī tiem produktiem, kas Savienībā ir ražoti eksportam.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "tirdzniecības nosaukums" ir jebkāda šajā regulā paredzēta aromatizēta vīna produkta nosaukums;
- 2) "apraksts" ir aromatizētā vīna produkta specifisko raksturīpašību uzskaitījums;
- 3) "ģeogrāfiskās izcelsmes norāde" ir norāde, kas norāda uz to, ka aromatizētais vīna produkts ir ražots reģionā, konkrētā vietā vai valstī, ja kāda tā iezīme, reputācija vai citas īpašības galvenokārt ir saistāmas ar tā ģeogrāfisko izcelsmi.

II NODAĻA

AROMATIZĒTU VĪNA PRODUKTU DEFINĪCIJA, APRAKSTS, NOFORMĒJUMS UN MARĶĒJUMS

3. pants

Aromatizētu vīna produktu definīcija un klasifikācija

1. Aromatizēti vīna produkti ir produkti, kas iegūti no vīna nozares produktiem, kā minēts Regulā (ES) Nr. 1308/2013, un kas ir aromatizēti. Tos iedala šādās kategorijās:

- a) aromatizēti vīni;
 - b) aromatizēti vīna dzērieni;
 - c) aromatizēti vīna kokteiļi.
2. Aromatizēts vīns ir dzēriens:
- a) kas iegūts no viena vai vairākiem vīnkopības produktiem, kuri definēti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 II pielikuma IV daļas 5. punktā un VII pielikuma II daļas 1. punktā un no 3. līdz 9. punktā, izņemot "Retsina" vīnu;
 - b) kurā a) apakšpunktā minēto vīnkopības produktu saturs ir vismaz 75 % no kopējā tilpuma;
 - c) kam var būt pievienots spirts,
 - d) kam var būt pievienotas krāsvielas,
 - e) kam var būt pievienota vīnogu misa, daļēji norūgusi vīnogu misa vai abu veidu misa;
 - f) kas var būt saldināts;
 - g) kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 14,5 tilp. % un nav lielāka par 22 tilp. %, bet kopējā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 17,5 tilp. %.
3. Aromatizēts vīna dzēriens ir dzēriens:
- a) kas iegūts no viena vai vairākiem vīnkopības produktiem, kuri definēti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VII pielikuma II daļas 1., 2. un no 4. līdz 9. punktā, izņemot vīnus, kuru ražošanā pievienots spirts, un "Retsina" vīnu;
 - b) kurā a) apakšpunktā minēto vīnkopības produktu saturs ir vismaz 50 % no kopējā tilpuma;
 - c) kam nav pievienots spirts, ja vien II pielikumā nav noteikts citādi;
 - d) kam var būt pievienotas krāsvielas,

- e) kam var būt pievienota vīnogu misa, daļēji norūgusi vīnogu misa vai abu veidu misa;
- f) kas var būt saldināts.
- g) kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 4,5 % tilp. un nav lielāka par 14,5 % tilp.;

4. Aromatizēts vīna kokteilis ir dzēriens:

- a) kas iegūts no viena vai vairākiem vīnkopības produktiem, kuri definēti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VII pielikuma II daļas 1., 2. un 4. līdz 11. punktā, izņemot vīnus, kuru ražošanā pievienots spirts, un "Retsina" vīnu;
- b) kurā a) apakšpunktā minēto vīnkopības produktu saturs ir vismaz 50 % no kopējā tilpuma;
- c) kam nav pievienots spirts;
- d) kam var būt pievienotas krāsvielas,
- e) kas var būt saldināts;
- f) kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka par 1,2 % tilp. un mazāka par 10 %;

4. pants

Aromatizētu vīna produktu ražošanas procesi un analīzes metodes

1. Aromatizētus vīna produktus ražo saskaņā ar I un II pielikumā noteiktajām prasībām, ierobežojumiem un aprakstiem.

2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu attiecībā uz atļautu ražošanas procesa noteikšanu aromatizētu vīna produktu ieguvei, ņemot vērā patērētāju gaidas.

Nosakot atļautos ražošanas procesus, kā minēts pirmajā daļā, Komisija ņem vērā ražošanas procesus, kurus ieteikusi un publicējusi OIV.

3. Vajadzības gadījumā Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem analīzes metodes aromatizētu vīna produktu sastāva noteikšanai. Minētās metodes pamatojas uz attiecīgajām metodēm, kuras ieteikusi un publicējusi OIV, izņemot gadījumus, kad tās būtu neefektīvas vai nepiemērotas izvirzītā mērķa sasniegšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 34. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Kamēr Komisija šādas metodes vēl nav pieņēmusi, izmanto metodes, kuras atļāvusi izmantot attiecīgā dalībvalsts.

4. Uz vīnkopības produktiem, ko izmanto aromatizētu vīna produktu ražošanā, attiecas vīndarības metodes un ierobežojumi, kas noteikti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 74. pantu un 75. panta 4. punktu un 80. pantu.

5. pants

Tirdzniecības nosaukumi

1. Aromatizētajiem vīna produktiem, ko laiž tirgū Savienībā, izmanto II pielikumā uzskaitītos tirdzniecības nosaukumus ar noteikumu, ka tie atbilst minētajā pielikumā iekļautajām attiecīgo tirdzniecības nosaukumu prasībām. Tirdzniecības nosaukumus var papildināt ar pieņemto nosaukumu, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 1169/2011 2. panta 2. punkta o) apakšpunktā.

2. Ja vien II pielikumā nav noteikts citādi, aromatizētajiem vīna produktiem, kas atbilst prasībām attiecībā uz vairāk nekā vienu tirdzniecības nosaukumu, var izmantot tikai vienu no minētajiem tirdzniecības nosaukumiem.

3. Alkoholisku dzērienu, kas neatbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, nedrīkst raksturot, noformēt vai marķēt, izmantojot tādus vārdus vai frāzes kā, piemēram, "kā", "tips", "veids", "ražots", "aromāts" vai citus terminus, kas līdzīgi tirdzniecības nosaukumiem.

4. Tirdzniecības nosaukumus var papildināt vai aizstāt ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kas aizsargāta saskaņā ar šo regulu.

5. Neskarot 26. pantu, tirdzniecības nosaukumus nepapildina aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem vai aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.

6. pants

Papildu norādes tirdzniecības nosaukumos

1. Tirdzniecības nosaukumus, kas minēti 5. pantā, var papildināt arī ar šādām norādēm par aromatizētu vīna produkta cukura saturu:

- a) "sevišķi sausais" produktiem, kuros cukura saturs ir mazāks par 30 gramiem litrā, un aromatizēto vīnu kategorijā, atkāpjoties no 3. panta 2. punkta g) apakšpunkta, ja minimālā spirta tilpumkoncentrācija ir 15 tilp. %;
- b) "sausais" produktiem, kuros cukura saturs ir mazāks par 50 gramiem litrā, un aromatizēto vīnu kategorijā, atkāpjoties no 3. panta 2. punkta g) apakšpunkta, ja minimālā spirta tilpumkoncentrācija ir 16 tilp. %;

- c) "pusšausais" produktiem, kuros cukura saturs ir no 50 līdz mazāk par 90 gramiem litrā;
- d) "pusšaldais" produktiem, kuros cukura saturs ir no 90 līdz mazāk par 130 gramiem litrā;
- e) "saldais" produktiem, kuros cukura saturs ir lielāks par 130 gramiem litrā vai vairāk.

Pirmās daļas no a) līdz e) apakšpunktā norādīto cukura saturu izsaka kā invertcukuru.

Frāzes "pusšaldais" un "saldais" var papildināt ar norādi par cukura saturu, kas izteikts kā invertcukura grami litrā.

2. Ja tirdzniecības nosaukums ir papildināts ar norādi "dzirkstošais" vai satur šādu norādi, izmantotā dzirkstošā vīna daudzums nav mazāks par 95 % no izmantotā vīna tilpuma.

3. Tirdzniecības nosaukumus var papildināt, norādot arī galveno izmantoto aromatizētāju.

7. pants

Norāde par izcelsmi

Ja ir norādīta aromatizēto vīna produktu izcelsme, tā atbilst vietai, kur aromatizētais vīna produkts ticis ražots. Izcelsmi norāda ar vārdiem "ražots (...)" vai izsaka ar līdzvērtīgām frāzēm, papildinot ar attiecīgās dalībvalsts vai trešās valsts nosaukumu.

8. pants

Valodas lietojums aromatizētu vīna produktu noformējumā un marķējumā

1. Tirdzniecības nosaukumus, kas norādīti kursīvā II pielikumā, netulko nedz uz aromatizētu vīna produktu etiķetes, nedz to noformējumā.

Šajā regulā paredzētās papildu norādes, ja tās izteiktas vārdos, ir vismaz vienā Savienības oficiālajā valodā.

2. Saskaņā ar šo regulu aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi marķējumā norāda valodā vai valodās, kurās tā reģistrēta, pat tad, ja ģeogrāfiskās izcelsmes norāde aizstāj tirdzniecības nosaukumu saskaņā ar 5. panta 4. punktu.

Ja saskaņā ar šo regulu aizsargātā ģeogrāfiskās izcelsmes norāde nav rakstīta ar latīņu alfabēta burtiem, to var norādīt arī vienā vai vairākās Savienības oficiālajās valodās.

9. pants

Stingrāki noteikumi, kurus nolēmušas dalībvalstis

Dalībvalstis kvalitātes politikas piemērošanā tiem aromatizētajiem vīna produktiem, kuru ģeogrāfiskās izcelsmes norādes ir

aizsargātas saskaņā ar šo regulu un kuri tiek ražoti to teritorijā, vai jaunu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu ieviešanai var paredzēt ražošanas un apraksta noteikumus, kas ir stingrāki par 4. pantā un I un II pielikumā minētajiem noteikumiem, ciktāl tie ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem.

III NODAĻA

ĢEOGRĀFISKĀS IZCELSMES NORĀDES

10. pants

Aizsardzības pieteikumu saturs

1. Pieteikumos uz ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību ietver tehnisko dokumentāciju, kurā ietilpst:

- a) aizsargājamais nosaukums;
- b) pieteikuma iesniedzēja vārds, uzvārds jeb nosaukums un adrese;
- c) produkta specifikācija, kā minēts 2. punktā; un
- d) apkopots dokuments, kurā īsumā aprakstīta 2. punktā minētā produkta specifikācija.

2. Lai varētu pieteikties saskaņā ar šo regulu aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes saņemšanai, produktam jāatbilst atbilstošajai produkta specifikācijai, kurā iekļauj vismaz šādu informāciju:

- a) aizsargājamais nosaukums;
- b) produkta apraksts, jo īpaši tā galvenās analītiskās īpašības, kā arī norāde par tā organoleptiskajām īpašībām;
- c) ja vajadzīgs, konkrētie ražošanas procesi un specifikācijas, kā arī attiecīgie ierobežojumi produkta izgatavošanā;
- d) attiecīgā ģeogrāfiskā apgabala robežas;
- e) dati, kas apstiprina 2. panta 3. punktā minēto saikni;
- f) piemērojamās prasības, kas paredzētas Savienības vai valsts tiesību aktos vai, ja dalībvalsts tā ir paredzējusi, tās organizācijas noteikumos, kuras pārziņā ir aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, ņemot vērā, ka šīs prasības ir objektīvas, nediskriminējošas un saderīgas ar Savienības tiesību aktiem;
- g) norāde uz galveno izejvielu, no kuras aromatizētais vīna produkts ir iegūts;
- h) to iestāžu vai struktūru nosaukums un adrese, kas pārbauda atbilstību produkta specifikācijai, un to īpašie uzdevumi.

11. pants

Aizsardzības pieteikums attiecībā uz ģeogrāfisko apgabalu trešā valstī

1. Ja aizsardzības pieteikums attiecas uz ģeogrāfisko apgabalu trešā valstī, tajā papildus 10. pantā paredzētajiem elementiem iekļauj pierādījumu, ka attiecīgais nosaukums ir aizsargāts izcelsmes valstī.

2. Aizsardzības pieteikumu Komisijai nosūta vai nu pieteikuma iesniedzējs pats, vai ar attiecīgās trešās valsts iestāžu starpniecību.

3. Aizsardzības pieteikumu iesniedz vienā no Savienības oficiālajām valodām, vai arī tam pievieno apstiprinātu tulkojumu vienā no minētajām valodām.

12. pants

Pieteikuma iesniedzēji

1. Ieinteresēto ražotāju grupas vai izņēmuma gadījumā individuāls ražotājs var iesniegt pieteikumu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzībai. Aizsardzības pieteikuma iesniegšanā var piedalīties citas ieinteresētās personas.

2. Ražotāji var iesniegt pieteikumu tikai to aromatizēto vīna produktu aizsardzībai, kurus tie ražo.

3. Ja nosaukums apzīmē pārrobežu ģeogrāfisko apgabalu, var iesniegt kopīgu aizsardzības pieteikumu.

13. pants

Iepriekšēja procedūra dalībvalstī

1. Uz pieteikumiem Savienības izcelsmes aromatizēto vīna produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai attiecas iepriekšēja valsts procedūra saskaņā ar šā panta no 2. līdz 7. punktu.

2. Aizsardzības pieteikumu iesniedz tajā dalībvalstī, kuras teritorijā ir ģeogrāfiskās izcelsmes norādes izcelsme.

3. Dalībvalsts pārbauda, vai aizsardzības pieteikums atbilst šajā nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

Dalībvalsts, paredzot valsts procedūru, nodrošina atbilstīgu aizsardzības pieteikuma publikāciju un paredz vismaz divu mēnešu laikposmu no publikācijas dienas, kurā fiziskas vai juridiskas personas, kurām ir likumīgas intereses un kuras dzīvo vai veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, var iebilst pret ierosināto aizsardzību, iesniedzot dalībvalstī pienācīgi pamatotu paziņojumu.

4. Ja dalībvalsts uzskata, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norāde neatbilst attiecīgajām prasībām vai nav saderīga ar Savienības tiesību aktiem vispār, tā pieteikumu noraida.

5. Ja dalībvalsts uzskata, ka attiecīgās prasības ir izpildītas, tā:

a) vismaz internetā publicē apkopoto dokumentu un produkta specifikāciju un

b) nosūta Komisijai aizsardzības pieteikumu, kurā norāda šādu informāciju:

i) pieteikuma iesniedzēja vārds, uzvārds jeb nosaukums un adrese;

ii) produkta specifikācija, kas minēta 10. panta 2. punktā;

iii) apkopotais dokuments, kas minēts 10. panta 1. punkta d) apakšpunktā;

iv) dalībvalsts deklarācija par to, ka tā uzskata, ka pieteikuma iesniedzēja iesniegtais pieteikums atbilst prasītajiem nosacījumiem; un

v) atsauce uz a) apakšpunktā minēto publikāciju.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minēto informāciju sniedz vienā no Savienības oficiālajām valodām vai tai pievieno apstiprinātu tulkojumu vienā no minētajām valodām.

6. Dalībvalstis līdz 2015. gada 28. martam pieņem normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai ievērotu šā panta prasības.

7. Ja dalībvalstī nav valsts tiesību aktu par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, tā var uz laiku valsts līmenī piešķirt nosaukuma aizsardzību saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem no dienas, kurā pieteikums ir iesniegts Komisijai. Šāda aizsardzība stājas spēkā no dienas, kad pieteikums iesniegts Komisijai, un zaudē spēku dienā, kad saskaņā ar šo nodaļu tiek pieņemts lēmums par reģistrāciju vai reģistrācijas atteikumu.

14. pants

Komisijas veikta pārbaude

1. Komisija publicē dienu, kurā jāiesniedz aizsardzības pieteikums.

2. Komisija pārbauda, vai 13. panta 5. punktā minētie aizsardzības pieteikumi atbilst šajā nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

3. Ja Komisija uzskata, ka šajā nodaļā paredzētie nosacījumi ir ievēroti, tā ar īstenošanas aktiem, ko pieņem bez 34. panta 2. punktā minētās procedūras piemērošanas, nolēm publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vienoto dokumentu, kas minēts 10. panta 1. punkta d) apakšpunktā, un atsauci uz 13. panta 5. punkta a) apakšpunktā minētās produkta specifikācijas publikāciju.

4. Ja Komisija uzskata, ka šajā nodaļā paredzētie nosacījumi nav izpildīti, tā ar īstenošanas aktiem pieņem lēmumu pieteikumu noraidīt. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 34. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

15. pants

Iebildumu procedūra

Divu mēnešu laikā no publikācijas dienas, kas paredzēta 14. panta 3. punktā, dalībvalsts vai trešā valsts, vai tāda fiziska vai juridiska persona, kurai ir likumīgas intereses un kura dzīvo vai veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, izņemot dalībvalsti, kurā iesniegts pieteikums aizsardzībai, vai trešā valstī, var iebilst pret ierosināto aizsardzību, iesniedzot Komisijai pienācīgi pamatotu paziņojumu par atbilstības noteikumiem, kas izklāstīti šajā nodaļā.

Fiziskas vai juridiskas personas, kas dzīvo vai kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, šādu paziņojumu pirmajā daļā minētajā divu mēnešu laikā iesniedz vai nu tieši, vai ar attiecīgās trešās valsts iestāžu starpniecību.

16. pants

Lēmums par aizsardzību

Pamatojoties uz Komisijas rīcībā esošo informāciju, Komisija pēc 15. pantā minētās iebildumu procedūras pabeigšanas ar īstenošanas aktiem vai nu piešķir aizsardzību ģeogrāfiskās izcelsmes norādei, kas atbilst šajā nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem un ir saderīga ar Savienības tiesību aktiem, vai arī noraida pieteikumu, ja minētie nosacījumi nav izpildīti. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 34. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

17. pants

Homonīmi

1. Nosaukumu, par kuru ir iesniegts aizsardzības pieteikums un kurš ir pilnīgs vai daļējs homonīms nosaukumam, kas reģistrēts saskaņā ar šo regulu, reģistrē, pienācīgi ņemot vērā vietējo un tradicionālo nosaukuma lietojumu un sajaukšanas iespējamību.

2. Homonīmu, kas maldina patērētāju, liekot domāt, ka produkta izcelsme ir citur, neregistrē, pat ja nosaukums ir pareizs attiecībā uz minēto produktu faktisko teritoriju, reģionu vai izcelsmes vietu.

3. Reģistrētā homonīma lietošana ir atkarīga no tā, vai praksē var pienācīgi atšķirt vēlāk reģistrēto homonīmu no jau reģistrētā nosaukuma un, ņemot vērā to, ka attieksmei pret abiem attiecīgajiem ražotājiem ir jābūt vienādai un ka nedrīkst maldināt patērētāju.

18. pants

Aizsardzības atteikuma pamatojums

1. Nosaukumi, kas kļuvuši par sugasvārdiem, netiek aizsargāti kā ģeogrāfiskās izcelsmes norādes.

Šajā nodaļā “nosaukums, kas kļuvis par sugasvārdu” ir aromatizēta vīna produkta nosaukums, kas, lai gan saistīts ar vietu vai reģionu, kur sākotnēji ražoja vai laida tirgū šo produktu, ir kļuvis par Savienībā vispārpieņemtu aromatizēta vīna produkta nosaukumu.

Lai noskaidrotu, vai nosaukums kļuvis par sugasvārdu, ņem vērā visus būtiskos faktorus, jo īpaši:

a) pašreizējo stāvokli Savienībā, jo sevišķi patērētāja jomā;

b) attiecīgos Savienības vai valsts tiesību aktus.

2. Nosaukums netiek aizsargāts kā ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, ja, ņemot vērā preču zīmes reputāciju un atpazīstamību, aizsardzība varētu maldināt patērētāju par aromatizētā vīna produkta patieso identitāti.

19. pants

Saistība ar preču zīmēm

1. Ja ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir aizsargāta saskaņā ar šo regulu, tās preču zīmes reģistrāciju, kuras izmantojums ietilpst 20. panta 2. punkta darbības jomā un kas attiecas uz aromatizētu vīna produktu, atsaka, ja pieteikums preču zīmes reģistrācijai iesniegts pēc tam, kad Komisijai iesniegts pieteikums par ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, un līdz ar to ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir aizsargāta.

Preču zīmes, kas reģistrētas, pārkāpjot pirmo daļu, anulē.

2. Neskarot 17. panta 2. punktu, preču zīmi, kuras izmantojums ietilpst 20. panta 2. punkta darbības jomā, par kuru ir iesniegts pieteikums un kura ir reģistrēta vai – ja šādu iespēju paredz attiecīgie tiesību akti – lietojot iegūta Savienības teritorijā pirms dienas, kad Komisijai tika iesniegts pieteikums par ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, var turpināt lietot un atjaunot neatkarīgi no ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzības, ja nav pamatojuma preču zīmes spēkā neesamībai vai atsaukšanai, kā precizēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/95/EK ⁽¹⁾ vai Padomes Regulā (EK) Nr. 207/2009 ⁽²⁾.

Šādos gadījumos ģeogrāfiskās izcelsmes norādes atļauj lietot līdztekus attiecīgajām preču zīmēm.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 299, 8.11.2008., 25. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 24.3.2009., 1. lpp.).

20. pants

Aizsardzība

1. Saskaņā ar šo regulu aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes var lietot visi operatori, kuri laiž tirgū aromatizētu vīna produktu, kas ražots saskaņā ar atbilstīgo produkta specifikāciju.

2. Saskaņā ar šo regulu aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un aromatizētos vīna produktus, kuriem izmanto šos aizsargātos nosaukumus saskaņā ar produkta specifikāciju, aizsargā pret:

a) jebkādu tiešu vai netiešu aizsargāta nosaukuma komerciālu izmantošanu:

i) attiecībā uz līdzīgiem produktiem, kas neatbilst aizsargātā nosaukuma produkta specifikācijai; vai

ii) ciktāl ar šādu lietojumu tiek izmantota ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reputācija;

b) ļaunprātīgu izmantošanu, atdarināšanu vai asociāciju izraisīšanu, pat tad, ja norādīta produkta vai pakalpojuma patiesā izcelsme, ja aizsargātais nosaukums ir tulkots, transkribēts vai transliterēts vai tam pievienoti vārdi “veids”, “tips”, “metode”, “ražots kā”, “atdarinājums”, “aromāts”, “kā” vai tamlīdzīgi vārdi;

c) jebkuru citu nepareizu vai maldinošu norādi par produkta izcelsmi, cilmes vietu, specifiku vai būtiskām kvalitātes īpašībām uz iekšējā vai ārējā iepakojuma, reklāmas materiāla vai attiecīgā vīna produkta dokumentiem vai tāda iepakojuma izmantošanu, kas varētu radīt nepareizu priekšstatu par produkta izcelsmi;

d) jebkādu cita veida praksi, kas varētu maldināt patērētāju par attiecīgā produkta patieso izcelsmi.

3. Saskaņā ar šo regulu aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes Savienībā neklūt par sugasvārdiem 18. panta 1. punkta nozīmē.

4. Dalībvalstis veic atbilstošus administratīvos un juridiskos pasākumus, lai nepieļautu vai pārtrauktu saskaņā ar šo regulu aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu nelikumīgu izmantošanu, kā minēts 2. punktā.

21. pants

Reģistrs

Komisija ar īstenošanas aktiem, ko pieņem, nepieņemot 34. panta 2. punktā minēto procedūru, izveido un uztur elektronisku un publiski pieejamu saskaņā ar šo regulu aizsargāto aromatizēto vīna produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistru.

Ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kas attiecas uz trešo valstu produktiem un kas Savienībā ir aizsargātas saskaņā ar starptautisku nolīgumu, kurā Savienība ir līgumslēdzēja puse, var iekļaut pirmajā daļā minētajā reģistrā kā saskaņā ar šo regulu aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes.

22. pants

Kompetentās iestādes izraudzīšana

1. Dalībvalstis izraugās kompetento iestādi vai iestādes, kas ir atbildīgas par šajā nodaļā noteikto saistību izpildi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 882/2004 ⁽¹⁾ 4. pantā noteiktajiem kritērijiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmējiem, kas atbilst šīs nodaļas prasībām, ir tiesības būt iekļautiem pārbaudē sistēmā.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par 1. punktā minēto kompetento iestādi vai iestādēm. Komisija publisko un regulāri atjaunina to nosaukumus un adreses.

23. pants

Specifikāciju atbilstības pārbaude

1. Attiecībā uz saskaņā ar šo regulu aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kas attiecas uz ģeogrāfisku apgabalu Savienībā, ik gadu pārbauda, kā aromatizētā vīna produkta ražošanā un iepakojumā, kā arī pēc tās tiek ievērota produkta specifikācija, un pārbaudes nodrošina:

a) kompetentā iestāde vai iestādes, kas minētas 22. pantā; vai

b) viena vai vairākas par pārbaudi atbildīgas kontroles struktūras Regulas (EK) Nr. 882/2004 2. panta otrās daļas 5. punkta nozīmē, kas darbojas kā produktu sertifikācijas struktūra saskaņā ar prasībām, kuras izklāstītas minētās regulas 5. pantā.

Šādas pārbaudes izdevumus sedz nozares dalībnieki, uz kuriem attiecas pārbaude.

2. Attiecībā uz saskaņā ar šo regulu aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kas saistītas ar ģeogrāfisku apgabalu trešā valstī, ik gadu pārbauda, kā aromatizētā vīna produkta ražošanā un iepakojumā vai pēc tās tiek ievērota produkta specifikācija, un pārbaudes nodrošina:

a) viena vai vairākas valsts iestādes, ko izraudzījusies trešā valsts; vai

b) viena vai vairākas sertifikācijas struktūras.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

3. Struktūras, kas minētas 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punkta b) apakšpunktā, atbilst Eiropas standartam EN ISO/IEC 17065:2012 ("Atbilstības novērtējums – Prasības struktūrām, kuru pārziņā ir produktu procesu un pakalpojumu sertifikācija") un ir akreditētas saskaņā ar tiem.

4. Ja 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punkta a) apakšpunktā minētā iestāde vai iestādes pārbauda atbilstību produkta specifikācijai, tās sniedz pietiekamas objektivitātes un neitralitātes garantijas, un to rīcībā ir kvalificēts personāls un resursi, kas vajadzīgi to uzdevumu veikšanai.

24. pants

Produkta specifikācijas grozījumi

1. Pieteikuma iesniedzējs, kas atbilst 12. panta nosacījumiem, var iesniegt pieteikumu saskaņā ar šo regulu aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes produkta specifikācijas grozījuma apstiprināšanai, jo īpaši – lai ņemtu vērā jaunākās zinātnes un tehnikas atziņas vai pārskatītu ģeogrāfiskā apgabala robežu, kas minēta 10. panta 2. punkta d) apakšpunktā. Pieteikumā raksturo un pamato pieprasītos grozījumus.

2. Ja ierosinātais grozījums saistīts ar vienu vai vairākām izmaiņām apkopotajā dokumentā, kas minēts 10. panta 1. punkta d) apakšpunktā, grozījuma pieteikumam *mutatis mutandis* piemēro no 13. līdz 16. pantu. Tomēr, ja ierosinātais grozījums ir maznozīmīgs, Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem lēmumu par to, vai apstiprināt pieteikumu, neizmantojot 14. panta 2. punktā un 15. pantā noteikto procedūru, un apstiprināšanas gadījumā Komisija uzsāk 14. panta 3. punktā minēto elementu publicēšanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 34. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

25. pants

Anulēšana

Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc pienācīgi pamatota tādas dalībvalsts, trešās valsts vai fiziskas vai juridiskas personas pieprasījuma, kurai ir likumīgas intereses, ar īstenošanas aktiem var pieņemt lēmumu anulēt ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, ja vairs netiek nodrošināta atbilstība attiecīgajai produkta specifikācijai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 34. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Regulas no 13. līdz 16. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

26. pants

Esošās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes

1. Regulas (EEK) Nr. 1601/91 II pielikumā uzskaitītās aromatizēto vīna produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un jebkādas citas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kuras iesniegtas dalībvalstij

un ko dalībvalsts apstiprinājusi pirms 2014. gada 27. marta, automātiski aizsargā kā ģeogrāfiskās izcelsmes norādes saskaņā ar šo regulu. Komisija ar īstenošanas aktiem, ko pieņem, nepieņemot šīs regulas 34. panta 2. punktā minēto procedūru, iekļauj tās reģistrā, kas paredzēts šīs regulas 21. pantā.

2. Attiecībā uz 1. punktā minētajām esošajām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm dalībvalstis Komisijai nosūta:

a) tehnisko dokumentāciju, kas paredzēta 10. panta 1. punktā;

b) valsts lēmumus par apstiprinājumu.

3. Esošās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kuras minētas 1. punktā un par kurām 2. punktā minētā informācija netiek iesniegta līdz 2017. gada 28. martam, zaudē šajā regulā paredzēto aizsardzību. Komisija ar īstenošanas aktiem, nepieņemot 34. panta 2. punktā minēto procedūru, veic atbilstošu formālu pasākumu, svītrojot šādus nosaukumus no 21. pantā paredzētā reģistra.

4. Regulas 25. pantu nepiemēro šā panta 1. punktā minētajām esošajām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.

Komisija līdz 2018. gada 28. martam ar īstenošanas aktiem var pēc savas iniciatīvas nolemt anulēt esošās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kas minētas šā panta 1. punktā, ja tās neatbilst 2. panta 3. punktam. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 34. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

27. pants

Maksa

Dalībvalstis var noteikt maksu, lai segtu to izmaksas, tostarp tās, kas radušās, izskatot aizsardzības pieteikumus, iebildumu paziņojumus, grozījumus un anulēšanas pieprasījumus saskaņā ar šo nodaļu.

28. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai ņemtu vērā ražošanas īpašās iezīmes noteiktajā ģeogrāfiskajā apgabalā, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos saskaņā ar 33. pantu attiecībā uz:

a) kritērijiem ģeogrāfiskā apgabala robežu noteikšanai; un

b) noteikumiem, ierobežojumiem un atkāpēm, kas saistītas ar ražošanu noteiktajā ģeogrāfiskajā apgabalā.

2. Lai nodrošinātu produkta kvalitāti un izsekojamību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu, lai paredzētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem produkta specifikācija var ietvert papildu prasības bez tām, kas minētas 10. panta 2. punkta f) apakšpunktā.

3. Lai garantētu ražotāju vai nozares dalībnieku tiesības vai likumīgās intereses, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu, lai:

- a) noteiktu, kādos gadījumos atsevišķs ražotājs var pieteikties uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību;
- b) noteiktu ierobežojumus, ko piemēro pretendentiem, kuri var pieteikties uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību;
- c) paredzētu nosacījumus, kas jāizpilda saistībā ar ģeogrāfiskās norādes aizsardzības pieteikumu, Komisijas veikto pārbaudi, iebildumu procedūru un procedūrām, ko piemēro ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu grozīšanai un atcelšanai;
- d) paredzētu nosacījumus, kas piemērojami pārrobežu pieteikumiem;
- e) noteiktu pieteikuma vai pieprasījuma iesniegšanas datumu;
- f) noteiktu datumu, no kura aizsardzība ir spēkā;
- g) paredzētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem grozījums jāuzskata par maznozīmīgu, kā minēts 24. panta 2. punktā;
- h) noteiktu datumu, kurā grozījums stājas spēkā;
- i) paredzētu nosacījumus, kas attiecas uz tāda produkta specifikācijas grozīšanas pieteikumiem un grozījumu apstiprināšanu, kuram ir saskaņā ar šo regulu aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, ja šādi grozījumi neparedz izmaiņas 10. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajā vienotajā dokumentā.

4. Lai nodrošinātu pienācīgu aizsardzību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu attiecībā uz ierobežojumiem saistībā ar aizsargāto nosaukumu.

29. pants

Īstenošanas pilnvaras

1. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt visus vajadzīgos ar šo nodaļu saistītos pasākumus attiecībā uz:

- a) produkta specifikācijā iekļaujamo informāciju par 2. panta 3. punktā minēto saikni starp ģeogrāfisko apgabalu un galaproduktu minēta;
- b) veidu kā darīt pieejamus sabiedrībai 16. pantā minētos lēmumus par aizsardzību vai noraidīšanu;
- c) pārrobežu pieteikumu iesniegšanu;

d) pārbaudēm un verifikāciju, kas jāveic dalībvalstīm, tostarp testēšanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 34. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt visus vajadzīgos ar šo nodaļu saistītos pasākumus attiecībā uz procedūru, tostarp pieņemamību, lai izskatītu pieteikumus ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzībai vai grozījumam, kā arī procedūru, tostarp pieņemamību, attiecībā uz iebildumu, anulēšanas vai pārveidošanas pieteikumiem un ar esošajām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm saistītās informācijas iesniegšanu, jo īpaši attiecībā uz:

- a) dokumentu paraugiem un nosūtīšanas formātu;
- b) termiņiem;
- c) faktiem, pierādījumiem un pavaddokumenti, kas jāiesniedz pieteikuma vai pieprasījuma pamatošanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 34. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

30. pants

Nepieņemams pieteikums vai pieprasījums

Ja saskaņā ar šo nodaļu iesniegtu pieteikumu vai pieprasījumu uzskata par nepieņemamu, Komisija ar īstenošanas aktiem, ko pieņem, nepiemērojot 34. panta 2. punktā minēto procedūru, nolēmj to noraidīt kā nepieņemamu.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGI, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

31. pants

Aromatizētu vīna produktu pārbaudes un verifikācija

1. Dalībvalstis ir atbildīgas par aromatizētu vīna produktu pārbaudēm. Tās veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību šīs regulas noteikumiem, un jo īpaši tās izraugās kompetento iestādi vai iestādes, kuras atbildīgas par to saistību izpildes pārbaudēm, kas noteiktas ar šo regulu, ievērojot Regulu (EK) Nr. 882/2004.

2. Komisija vajadzības gadījumā ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus par administratīvām un fiziskām pārbaudēm, kas dalībvalstīm jāveic attiecībā uz saistībām, kuras izriet no šīs regulas piemērošanas.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 34. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

32. pants

Informācijas apmaiņa

1. Dalībvalstis un Komisija savstarpēji paziņo informāciju, kas vajadzīga, lai piemērotu šo regulu un lai pildītu starptautiskās saistības attiecībā uz aromatizētiem vīna produktiem. Minēto informāciju attiecīgā gadījumā nosūta vai dara pieejamu trešo valstu kompetentajām iestādēm, un to var publiskot.

2. Lai 1. punktā minētos paziņojumus veiktu ātri, efektīvi, precīzi un izmaksu ziņā efektīvi, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu, lai noteiktu:

- a) paziņojamās informācijas būtību un veidu;
- b) paziņošanas metodes;
- c) noteikumus, kuri saistīti ar tiesībām piekļūt informācijai vai informācijas sistēmām, kas darītas pieejamas;
- d) nosacījumus un līdzekļus informācijas publiskošanai.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem:

- a) noteikumus par šā panta piemērošanai vajadzīgās informācijas sniegšanu;
- b) paziņojamās informācijas pārvaldības kārtību, kā arī noteikumus par paziņojumu saturu, formu, sniegšanas laiku un biežumu, un termiņiem;
- c) kārtību, kādā informāciju un dokumentus nosūta vai dara pieejamus dalībvalstīm, kompetentajām iestādēm trešās valstīs vai sabiedrībai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 34. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

33. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 4. panta 2. punktā, 28. pantā, 32. panta 2. punktā un 36. panta 1. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 27. marta. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4. panta 2. punktā, 28. pantā, 32. panta 2. punktā un 36. panta 1.

punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 4. panta 2. punktu, 28. pantu, 32. panta 2. punktu un 36. panta 1. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

34. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Aromatizēto vīna produktu komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Saistībā ar īstenošanas aktiem, kas minēti 4. panta 3. punkta pirmajā daļā un 29. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ja komiteja atzinumu nesniedz, tad Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

35. pants

Atcelšana

Ar šo Regulu (EEK) Nr. 1601/91 atceļ no 2015. gada 28. marta.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu šīs regulas III pielikumā.

36. pants

Pārejas pasākumi

1. Lai atvieglotu pāreju no Regulā (EEK) Nr. 1601/91 paredzētajiem noteikumiem uz šajā regulā paredzētajiem noteikumiem, Komisija vajadzības gadījumā tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu attiecībā uz tādu pasākumu pieņemšanu, ar kuriem groza šo regulu vai atkāpjas no tās un kuri ir spēkā līdz 2018. gada 28. martam.

2. Aromatizētos vīna produktus, kas neatbilst šīs regulas prasībām, bet kas ražoti līdz 2014. gada 27. martam saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1601/91, var laist tirgū, līdz krājumi ir iztukšoti.

3. Aromatizētos vīna produktus, kas atbilst šīs regulas 1. līdz 6. un 9. panta prasībām un kas saražoti līdz 2014. gada 27. martam, var laist tirgū, līdz krājumi ir iztukšoti, ar noteikumu, ka šādi produkti atbilst Regulai (EEK) Nr. 1601/91 visos aspektos, kas nav regulēti šīs regulas 1. līdz 6. pantā un 9. pantā.

37. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2015. gada 28. marta. Tomēr 36. panta 1. un 3. punktu piemēro no 2014. gada 27. marta.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 26. februārī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*
M. SCHULZ

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
D. KOURKOULAS

I PIELIKUMS

TEHNISKĀS DEFINĪCIJAS, PRASĪBAS UN IEROBEŽOJUMI

1) Aromatizēšana

a) Aromatizētu vīnu aromatizēšanai ir atļauts izmantot šādus produktus:

i) dabīgas aromatizējošas vielas un/vai aromatizējošus preparātus, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1334/2008 3. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktā;

ii) aromatizētājus, kas definēti Regulas (EK) Nr. 1334/2008 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā un:

- ir identiskas vaniļinam,
- kurām ir mandeļu smarža un/vai garša,
- kurām ir aprikožu smarža un/vai garša,
- kurām ir olu smarža un/vai garša; un

iii) aromātiskus garšaugus un/vai garšvielas un/vai aromatizējošus pārtikas produktus.

b) Aromatizētu vīna dzērienu un aromatizētu vīna kokteiļu aromatizēšanai ir atļauts izmantot šādus produktus:

i) aromatizējošas vielas un/vai aromatizējošus preparātus, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1334/2008 3. panta 2. punkta b) un d) apakšpunktā; un

ii) aromātiskus garšaugus un/vai garšvielas un/vai aromatizējošus pārtikas produktus.

Šādu vielu pievienošana piešķir gala produktam citādas organoleptiskās īpašības nekā vīnam.

2) Saldināšana

Aromatizētu vīna produktu saldīšanai ir atļauts izmantot šādus produktus:

a) neattīrīts cukurs, baltais cukurs, rafinēts baltais cukurs, dekstroze, fruktoze, glikozes sīrups, cukura šķīdums, invertcukura šķīdums, invertcukura sīrups, kā noteikts Padomes Direktīvā 2001/111/EK ⁽¹⁾;

b) vīnogu misa, vīnogu misas koncentrāts un rektificēts vīnogu misas koncentrāts, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VII pielikuma II daļas 10., 13. un 14. punktā;

c) brūnināts cukurs, kas iegūts tikai un vienīgi no kontroles režīmā karsētas saharozes bez bāziskām vielām, neorganiskām skābēm vai citām ķīmiskām piedevām;

d) medus, kā noteikts Padomes Direktīvā 2001/110/EK ⁽²⁾;

e) ceratoniju sīrups;

f) citas dabīgas ogļhidrātus saturošas vielas, kuru iedarbība ir līdzīga iepriekš minēto produktu iedarbībai.

3) Spirta pievienošana

Vairāku aromatizēto vīnu un vairāku aromatizēto vīna dzērienu izgatavošanā atļauts izmantot šādus produktus:

a) lauksaimniecības izcelsmes etilspirts, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 110/2008 I pielikuma 1. punktā, tostarp vīnkopības izcelsmes etilspirts;

b) vīna spirts vai rozīņu spirts;

c) vīna destilāts vai rozīņu destilāts;

d) lauksaimnieciskās izcelsmes destilāts, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 110/2008 I pielikuma 2. punktā;

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2001/111/EK (2001. gada 20. decembris), kas attiecas uz dažu veidu cukuru, kurš paredzēts lietošanai pārtikā (OV L 10, 12.1.2002., 53. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 2001/110/EK (2001. gada 20. decembris), kas attiecas uz medu (OV L 10, 12.1.2002., 47. lpp.).

- e) vīna spirts, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 110/2008 II pielikuma 4. punktā;
- f) vīnogu čagu spirts, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 110/2008 II pielikuma 6. punktā;
- g) alkoholiskie dzērieni, kas destilēti no fermentētām rozīnēm.

Etilspirtam, kuru izmanto, lai atšķaidītu vai izšķīdinātu krāsvielas, aromatizētājus vai citas atļautās piedevas, kuras izmanto aromatizēto vīna produktu izgatavošanā, ir jābūt lauksaimniecības izcelsmes, tas jālieto stingri vajadzīgajās devās un neuzskata par spirta pievienošanu aromatizēta vīna produkta ražošanas nolūkā.

4) Piedevas un krāsvielas

Aromatizētajiem vīna produktiem piemēro tos noteikumus par pārtikas piedevām, tostarp krāsvielām, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 1333/2008.

5) Ūdens pievienošana

Aromatizēto vīna produktu izgatavošanai atļauts pievienot ūdeni, ja to izmanto devās, kas vajadzīgas lai:

- izgatavotu aromātesenci,
- izšķīdinātu krāsvielas un saldinātājus,
- pielāgotu produkta galīgo sastāvu.

Ūdens kvalitātei ir jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2009/54/EK ⁽¹⁾ un Padomes Direktīvai 98/83/EK ⁽²⁾, un tas nedrīkst mainīt produkta būtību.

Ūdens var būt destilēts, demineralizēts, permutēts vai mīkstināts.

6) Aromatizēto vīna produktu izgatavošanai atļauj izmantot oglekļa dioksīdu.

7) Spirta koncentrācija

“Spirta tilpumkoncentrācija” ir tīra spirta tilpums attiecīgā produktā 20 °C temperatūrā – attiecībā pret minētā produkta kopējo tilpumu tādā pašā temperatūrā.

“Faktiskā spirta tilpumkoncentrācija” ir tīrā spirta tilpuma vienību skaits 20 °C temperatūrā, ko satur 100 tilpuma vienības attiecīgā produkta šādā temperatūrā.

“Potenciālā spirta tilpumkoncentrācija” ir tīrā spirta tilpuma vienību skaits 20 °C temperatūrā, ko iespējams iegūt, pilnībā fermentējot cukurus, kurus satur 100 tilpuma vienības produkta šādā temperatūrā.

“Kopējā spirta tilpumkoncentrācija” ir faktiskās un potenciālās spirta tilpumkoncentrācijas summa.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/54/EK (2009. gada 18. jūnijs) par dabīgo minerālūdeņu iegūvi un tirdzniecību (OV L 164, 26.6.2009., 45. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 98/83/EK (1998. gada 3. novembris) par dzeramā ūdens kvalitāti (OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp.).

II PIELIKUMS

AROMATIZĒTO VĪNA PRODUKTU TIRDZNIECĪBAS NOSAUKUMI UN APRAKSTI

A. AROMATIZĒTO VĪNU TIRDZNIECĪBAS NOSAUKUMI UN APRAKSTI

1) Aromatizēts vīns

Produkti, kas atbilst 3. panta 2. punktā izklāstītajai definīcijai.

2) Vīnu saturošs aperitīvs

Aromatizēts vīns, kam var būt pievienots spirts.

Termiņa "aperitīvs" lietojums šajā sakarā neliedz to izmantot, lai definētu arī produktus, uz kuriem šī regula neattiecas.

3) Vermuts

Aromatizēts vīns,

— kam pievienots spirts, un

— kura raksturīgā garša ir iegūta, izmantojot attiecīgas *Artemisia* ģints augos ietilpstošas vielas.

4) Rūgtie aromatizētie vīni

Aromatizēts vīns ar raksturīgo rūgto garšu, kam pievienots spirts.

Tirdzniecības nosaukumam "rūgtais aromatizētais vīns" seko galvenās rūgtās aromatizējošās vielas nosaukums.

Tirdzniecības nosaukumu "rūgtais aromatizētais vīns" var papildināt vai aizstāt ar šādiem terminiem:

— "Quinquina wine", kurā galvenais aromatizētājs ir dabīgs hinīna aromāts,

— "Bitter vino", kura galvenais aromatizētājs ir dabīgs genčiāna aromāts un kura krāsas iegūšanai izmantota atļauta dzeltena un/vai sarkana krāsa; vārda "bitter" lietojums šajā ziņā neliedz to izmantot, lai definētu arī produktus, uz kuriem šī regula neattiecas,

— "Americano", kura aromāts iegūts, pievienojot dabiskas aromatizējošas vielas, kas iegūtas no vērmelēm un genčiānas un kura krāsas iegūšanai izmantota atļauta dzeltena un/vai sarkana krāsa.

5) Aromatizētais vīns ar olu garšu

Aromatizēts vīns,

— kam pievienots spirts,

— kuram pievienots labas kvalitātes olu dzeltenums vai tā ekstrakts,

— kurā cukura saturs, kas izteikts kā invertcukurs, pārsniedz 200 gramus, un

— kura maisījuma gatavošanā minimālais izmantotais olas dzeltenuma daudzums ir 10 g litrā.

Tirdzniecības nosaukumu "Aromatizētais vīns ar olu garšu" var papildināt ar terminu "*cremovo*", ja šāds produkts satur "*Marsala*" izcelsmes aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vīnu proporcijā, kas nav mazāka par 80 %.

Tirdzniecības nosaukumu "Aromatizētais vīns ar olu garšu" var papildināt ar terminu "*cremovo zabaione*", ja šāds produkts satur "*Marsala*" izcelsmes aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vīnu proporcijā, kas nav mazāka par 80 %, un olas dzeltenuma saturs nav mazāks par 60 gramiem litrā.

6) Vāķevā viiniglōgi/Starkvinsglōgg

Aromatizēts vīns,

— kuram pievienots spirts, un

— kura raksturīgo garšu iegūst, izmantojot krustnagliņas un/vai kanēli.

B. AROMATIZĒTO VĪNA DZĒRIENU TIRDZNIECĪBAS NOSAUKUMI UN APRAKSTI

1) Aromatizēts vīna dzēriens:

Produkti, kas atbilst 3. panta 3. punktā izklāstītajai definīcijai.

2) Aromatizēts stiprinātais vīna dzēriens

Aromatizēts vīna dzēriens:

— kam pievienots spirts,

— kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 7 %,

— kas ticis saldināts,

— kas iegūts no baltvīna,

— kam pievienots kaltētu vīnogu destilāts, un

— kas aromatizēts tikai ar kardamona ekstraktu,

vai

— kam pievienots spirts,

— kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 7 % tilp.,

— kas ticis saldināts,

— kas iegūts no sarkanvīna, un

— kam pievienoti aromatizējoši preparāti, kuri iegūti tikai no garšvielām, žensēņa, riekstiem, citrusaugļu esencēm un aromātiskajiem garšaugiem.

3) *Sangría/Sangria*

Aromatizēts vīna dzēriens:

— kas iegūts no vīna,

— kas ir aromatizēts, pievienojot dabīgus citrusaugļu ekstraktus vai esences, ar šādu augļu sulu vai bez tās,

— kam var būt pievienotas garšvielas,

— kam var būt pievienots oglekļa dioksīds,

— kam nav pievienota krāsviela,

— kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 4,5 tilp. % un nav lielāka par 12 tilp. %, un

— kas var saturēt citrusaugļu mīkstumā vai mizas gabaliņus, un tā krāsa iegūta tikai no izmantotajām izejvielām.

“*Sangría*” vai “*Sangria*” tirdzniecības nosaukumus drīkst izmantot tikai produktiem, kas ražoti Spānijā vai Portugālē. Ja produkts ir ražots citās dalībvalstīs, vārdus “*Sangría*” vai “*Sangria*” drīkst izmantot tikai, lai papildinātu tirdzniecības nosaukumu “aromatizēts vīna dzēriens” ar nosacījumu, ka seko vārdi: “ražots ...”, kam seko dalībvalsts vai reģions, kurā produkts ražots.

4) *Clarea*

Aromatizēts vīna dzēriens, kas iegūts no baltvīna tādā pašā veidā kā *Sangría/Sangria*.

“*Clarea*” tirdzniecības nosaukumus drīkst izmantot tikai produktiem, kas ražoti Spānijā. Ja produkts ir ražots citās dalībvalstīs, vārdu “*Clarea*” drīkst izmantot tikai, lai papildinātu tirdzniecības nosaukumu “aromatizēts vīna dzēriens” ar nosacījumu, ka seko vārdi: “ražots ...”, kam seko dalībvalsts vai reģions, kurā produkts ražots.

5) *Zurra*

Aromatizēts vīna dzēriens, kas iegūts, pievienojot brendiju vai vīna spirtu, kā definēts Regulā (EK) Nr. 110/2008 par *Sangría/Sangria* un *Clarea*, iespējams, pievienojot augļu gabaliņus. Faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst būt mazāka par 9 tilp. % un lielāka par 14 tilp. %.

6) *Bitter soda*

Aromatizēts vīna dzēriens:

— kas iegūts no "*bitter vino*", kura saturs pēc tilpuma galaproduktā nedrīkst būt mazāks par 50 %,

— kam pievienots oglekļa dioksīds vai gāzēts ūdens un

— kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 8 tilp. % un nav lielāka par 10,5 tilp. %,

vārda "*bitter*" lietojums šajā sakarā neliedz to izmantot, lai definētu arī produktus, uz kuriem šī regula neattiecas.

7) *Kalte Ente*

Aromatizēts vīna dzēriens:

— kurš iegūts, sajaucot vīnu, pusdzirkstošo vīnu vai gāzētu pusdzirkstošo vīnu ar dzirkstošo vīnu vai gāzētu dzirkstošo vīnu,

— kuram pievienotas dabīgas citrona vielas vai to ekstrakti, un

— kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 7 tilp. %.

galaproduktam pēc tilpuma jāsaturs ne mazāk par 25 % dzirkstošā vīna vai gāzēta dzirkstošā vīna.

8) *Glühwein*

Aromatizēts vīna dzēriens:

— kas iegūts tikai no sarkanvīna vai baltvīna,

— kas aromatizēts galvenokārt ar kanēli un/vai krustnagliņām, un

— kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 7 tilp. %.

Neskarot ūdens daudzumu, kas izriet no I pielikuma 2. punkta piemērošanas, ūdens pievienošana ir aizliegta.

Ja to izgatavo no baltvīna, tirdzniecības nosaukums "*Glühwein*" jāpapildina ar vārdiem, kuri norāda, ka tas ir baltvīns, piemēram, "baltvīna".

9) *Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vinas*

Aromatizēts vīna dzēriens:

— kas iegūts tikai no sarkanvīna vai baltvīna,

— kas aromatizēts galvenokārt ar kanēli un/vai krustnagliņām, un

— kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 7 tilp. %.

Ja to izgatavo no baltvīna, tirdzniecības nosaukums "*Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vinas*" jāpapildina ar vārdu, kas norāda uz baltvīnu, piemēram, vārdu "baltais".

10) *Maiwein*

Aromatizēts vīna dzēriens:

— kas iegūts no vīna, kuram pievienoti *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.) augi vai tā ekstrakti, lai nodrošinātu dominējošo *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.) garšu, un

— kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 7 tilp. %.

11) *Maitrank*

Aromatizēts vīna dzēriens:

- kas iegūts no baltvīna, kurā macerēti *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.) augi vai kuram pievienoti to ekstrakti, pievienojot apelsīnus un/vai citus augļus, iespējams, sulas koncentrātu vai ekstraktu veidā, un saldinot ar ne vairāk par 5 % cukura, un
- kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 7 tilp. %.

12) *Pelin*

Aromatizēts vīna dzēriens:

- kurš iegūts no sarkanvīna vai baltvīna un īpaša garšaugu maisījuma,
- kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 8,5 tilp. % un
- kurā cukura saturs, kas izteikts invertcukurā, ir 45–50 gramī litrā un skābju kopapjoms (izteikts vīnskābē) nav mazāks par 3 gramīem litrā.

13) *Aromatizovaný dezert*

Aromatizēts vīna dzēriens:

- kurš iegūts no sarkanvīna vai baltvīna un deserta garšvielu maisījuma,
- kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 9 tilp. % un nav lielāka par 12 tilp. %, un
- kurā cukura saturs, kas izteikts invertcukurā, ir 90-130 gramī litrā un skābju kopapjoms (izteikts vīnskābē) nav mazāks par 2,5 gramīem litrā.

“*Aromatizovaný dezert*” tirdzniecības nosaukumus drīkst izmantot tikai produktiem, kas ražoti Čehijas Republikā. Ja produkts ir ražots citās dalībvalstīs, vārdus “*Aromatizovaný dezert*” drīkst izmantot tikai, lai papildinātu tirdzniecības nosaukumu “aromatizēts vīna dzēriens” ar nosacījumu, ka seko vārdi “ražots ...”, kam seko dalībvalsts vai reģions, kurā produkts ražots.

C. AROMATIZĒTU VĪNA KOKTEIĻU TIRDZNIECĪBAS NOSAUKUMI UN APRAKSTI

1) Aromatizēts vīna kokteilis

Produkts, kas atbilst 3. panta 4. punktā sniegtajai definīcijai.

Termina “kokteilis” lietojums šajā sakarā neliedz to izmantot, lai definētu arī produktus, uz kuriem šī regula neattiecas.

2) Vīna kokteilis

Aromatizēts vīna kokteilis,

- kurā koncentrētas vīnogu misas proporcija nedrīkst būt lielāka par 10 % no galaprodukta kopējā tilpuma,
- kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir mazāka par 7 tilp. % un
- kurā cukura saturs, kas izteikts invertcukurā, ir mazāks par 80 gramīem litrā.

3) Aromatizēts pusdzirkstošais vīnogu sulas kokteilis

Aromatizēts vīna kokteilis,

- kas iegūts tikai no vīnogu misas,
- kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir mazāka par 4 tilp. % un
- kas satur oglekļa dioksīdu, kurš iegūts tikai izmantoto produktu fermentācijas rezultātā.

4) Dzirkstošā vīna kokteilis

Aromatizēts vīna kokteilis, kas sajaukts ar dzirkstošo vīnu.

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EEK) Nr. 1601/91	Šī regula
1. pants	1. pants
2. panta 1. līdz 4. punkts	3. pants un II pielikums
2. panta 5. punkts	6. panta 1. punkts
2. panta 6. punkts	6. panta 2. punkts
2. panta 7. punkts	—
3. pants	4. panta 1. punkts un I pielikums
4. panta 1.–3. punkts	4. panta 1. punkts un I pielikums
4. panta 4. punkts	4. panta 3. punkts
5. pants	4. panta 2. punkts
6. pants 1. punkts	5. panta 1. un 2. punkts
6. panta 2. punkta a) apakšpunkts	5. panta 4. punkts
6. panta 2. punkta b) apakšpunkts	20. panta 1. punkts
6. panta 3. punkts	5. panta 5. punkts
6. panta 4. punkts	9. pants
7. panta 1. un 3. punkts	—
7. panta 2. punkts	5. panta 3. punkts
8. panta 1. punkts	—
8. panta 2. punkts	5. panta 1. un 2. punkts
8. panta 3. punkts	6. panta 3. punkts
—	7. pants
8. panta 4. punkta pirmā un otrā daļa	—
8. panta 4. punkta trešā daļa	I pielikuma 3. punkta otrā daļa
8. panta 4.a punkts	—
8. panta 5.–8. punkts	8. pants
8. panta 9. punkts	—
9. panta 1.–3. punkts	9. panta 4. punkts
31. pants	32. pants
10. pants	11. pants
10.a pants	2. panta 3. punkts un 10.–30. pants

Regula (EEK) Nr. 1601/91	Šī regula
11. pants	1. panta 3. punkts
12.–15. pants	33. un 34. pants
—	35. pants
16. pants	36. pants
17. pants	37. pants
I pielikums	I pielikuma 3. punkta a) apakšpunkts
II pielikums	—

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 252/2014

(2014. gada 26. februāris),

ar ko Padomes Regulu (EK) Nr. 774/94 groza attiecībā uz Komisijai piešķiramām īstenošanas un deleģētajām pilnvarām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

(5) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 774/94,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. pantu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Padomes Regula (EK) Nr. 774/94 ⁽²⁾ piešķir Komisijai pilnvaras, lai īstenotu dažus minētās regulas noteikumus.

(2) Ir stājies spēkā Lisabonas līgums, un tāpēc pilnvaras, kas Komisijai piešķirtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 774/94, būtu jāsaskaņo ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. un 291. pantu.

(3) Lai papildinātu vai grozītu atsevišķus nebūtiskus Regulas (EK) Nr. 774/94 elementus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz grozījumu pieņemšanu minētajā regulā gadījumos, kad tiek pielāgoti apjomi un pārējie kvotu nosacījumi, jo īpaši ar Padomes lēmumu noslēgt nolīgumu ar vienu vai vairākām trešām valstīm. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

(4) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus Regulas (EK) Nr. 774/94 īstenošanai attiecībā uz noteikumiem, kas vajadzīgi šajā regulā minēto kvotu nosacījumu pārvaldīšanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāizmanto atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 182/2011 ⁽³⁾.1. pants
Regulu (EK) Nr. 774/94 groza šādi:

1) regulas 7. un 8. pantu aizstāj ar šādiem:

"7. pants

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus, kas vajadzīgi šajā regulā minēto kvotu nosacījumu pārvaldīšanai, un vajadzības gadījumā:

a) noteikumus, kas garantē produkta raksturu, izcelšanos un izcelsmi;

b) noteikumus par tā dokumenta atzīšanu, kas ļauj pārbaudīt a) punktā minētās garantijas; un

c) noteikumus par importa licenču izdošanu un to derīguma termiņu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 8.b panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

8. pants

Lai ievērotu starptautiskās saistības un gadījumos, kad apjomus un pārējos kvotu nosacījumus, kas minēti šajā regulā, pielāgo Eiropas Parlaments un Padome vai tikai Padome, jo īpaši pieņemot Padomes lēmumu, ar ko tiek noslēgts nolīgums ar vienu vai vairākām trešām valstīm, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 8.a pantu attiecībā uz no tā izrietošajiem grozījumiem šajā regulā."

(1) Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 17. februāra lēmums.

(2) Padomes Regula (EK) Nr. 774/94 (1994. gada 29. marts), ar ko atver dažas Kopienas tarifa kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, māju putnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem un paredz to pārvaldi (OV L 91, 8.4.1994., 1. lpp.).

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

2) regulā iekļauj šādus pantus:

“8.a pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 8. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 9. aprīļa. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 8. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 8. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

8.b pants

1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 (*) 229. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (**) nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja komitejas atzinums ir jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru beidz bez rezultāta, ja atzinuma sniegšanai noteiktajā termiņā tā nolēmis komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa vismaz ceturtdaļa komitejas locekļu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 26. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

Komisijas paziņojums par kodifikāciju

Šīs regulas pieņemšana ietvers ievērojamu skaitu grozījumu attiecīgajos aktos. Lai uzlabotu attiecīgo aktu skaidrību, Komisija ierosinās aktus kodificēt pēc iespējas drīz, tiklīdz minētā regula būs pieņemta, un vēlākais līdz 2014. gada 30. septembrim.

Komisijas paziņojums par deleģētajiem aktiem

Saistībā ar šo regulu Komisija atgādina par apņemšanos, ko tā paudusi Pamat nolīguma par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām 15. punktā, proti, sniegt Parlamentam pilnīgu informāciju un dokumentāciju par sanāksmēm ar valstu ekspertiem saistībā ar tās darbu deleģēto aktu sagatavošanā.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 253/2014**(2014. gada 26. februāris),****ar ko groza Regulu (ES) Nr. 510/2011, lai noteiktu kārtību, kādā jāsasniedz jaunu vieglo kravas automobiļu radīto CO₂ emisiju samazināšanas mērķis 2020. gadam****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 510/2011 ⁽³⁾ 13. panta 1. punktam Komisijai jāpārskata kārtība, kādā līdz 2020. gadam jāsasniedz 147 g CO₂/km mērķis, kura īstenojamība vēl jāapstiprina, tostarp minētās regulas I pielikumā izklāstītās formulas un 11. pantā paredzētās atkāpes. Ir lietderīgi, lai šī regula pēc iespējas mazāk ietekmētu konkurenci, atbilstu sociālās vienlīdzības principiem un būtu ilgtspējīga.

(2) Ņemot vērā saistību starp CO₂ emisijām un degvielas patēriņu, ar kārtību, kā samazināt vieglo kravas automobiļu CO₂ emisijas, varētu arī rentablā veidā palīdzēt samazināt degvielas patēriņu un ar degvielu saistītās izmaksas šādu vieglo kravas automobiļu īpašniekiem.

(3) Ir lietderīgi precizēt, ka nolūkā pārbaudīt atbilstību 147 g CO₂/km mērķim CO₂ emisijas būtu jāturpina mērīt saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 715/2007 ⁽⁴⁾ un tās īstenošanas pasākumiem, kā arī inovatīvām tehnoloģijām.

(4) Kā liecina ietekmes novērtējuma vajadzībām veiktā tehniskā analīze, tehnoloģijas, kas nepieciešamas 147 g CO₂/km mērķa sasniegšanai ir pieejamas, un vajadzīgos samazinājumus var panākt ar mazākām izmaksām, nekā aplēsts iepriekšējā tehniskajā analīzē, kura veikta pirms Regulas (ES) Nr. 510/2011 pieņemšanas. Turklāt starpība starp pašreizējām vidējām īpatnējām CO₂ emisijām no jauniem vieglajiem kravas automobiļiem un 147 g CO₂/km mērķi ir samazinājusies. Tādējādi ir apstiprinājies, ka līdz 2020. gadam ir sasniedzams minētais mērķis.

(5) Atzīstot nesamērīgo ietekmi uz mazākajiem ražotājiem, kura saistīta ar atbilstību īpatnējo emisiju mērķiem, kas noteikti, pamatojoties uz transportlīdzekļa lietderību, atzīstot lielo administratīvo slogu, kuru uzliek atkāpes procedūra, un nelielos ieguvumus, ko CO₂ emisiju samazinājuma ziņā rada minēto ražotāju pārdotie transportlīdzekļi, ražotāji, kuri ir atbildīgi par mazāk nekā 1 000 jauniem vieglajiem kravas automobiļiem, ko gadā reģistrē Savienībā, būtu jāizslēdz no īpatnējo emisiju mērķa un maksas par pārsniegtajām emisijām piemērošanas jomas.

(6) Procedūra, saskaņā ar kuru piešķir atkāpi mazapjoma ražotājiem, būtu jāvienkāršo, lai pieļautu lielāku elastību attiecībā uz to, kad šādiem ražotājiem jāiesniedz pieteikums par atkāpes piemērošanu un kad Komisijai šāda atkāpe jāpiešķir.

(7) Lai automobiļu nozarei dotu iespēju veikt ilgtermiņa ieguldījumu un inovāciju, ir vēlams sniegt norādījumus par to, kā Regula (ES) Nr. 510/2011 būtu jāgroza attiecībā uz laikposmu pēc 2020. gada. Minētajiem norādījumiem būtu jābalstās uz izvērtējumu par vajadzīgo samazinājuma tempu, kas atbilst Savienības ilgtermiņa mērķiem klimata jomā, un par ietekmi rentablas vieglo kravas automobiļu radīto CO₂ emisiju samazināšanas tehnoloģijas izstrādē. Komisijai līdz 2015. gadam šādi aspekti būtu jāpārskata un par saviem secinājumiem jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei.

⁽¹⁾ OV C 44, 15.2.2013., 109. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 11. februāra lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 510/2011 (2011. gada 11. maijs) par emisiju standartu noteikšanu jauniem vieglajiem kravas automobiļiem saistībā ar Savienības integrēto pieeju vieglo transportlīdzekļu CO₂ emisiju samazināšanai (OV L 145, 31.5.2011., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem ("Euro 5" un "Euro 6") un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV L 171, 29.6.2007., 1. lpp.).

Minētajā ziņojumā vajadzības gadījumā būtu jāiekļauj priekšlikumi Regulas (ES) Nr. 510/2011 grozījumiem, ar kuriem attiecībā uz jauniem vieglajiem kravas automobiļiem noteiktu CO₂ emisiju mērķus laikposmam pēc 2020. gada, tostarp iespējamu reāla un sasniedzama mērķa nospraušanu attiecībā uz 2025. gadu, kas balstītos uz visaptverošu ietekmes novērtējumu, kurā ņemta vērā nozares un no tās atkarīgo nozaru turpmākā konkurētspēja, vienlaikus sekojot skaidrai emisiju samazināšanas līnijai saskaņā ar Savienības ilgtermiņa mērķiem klimata jomā. Izstrādājot šādus priekšlikumus, Komisijai būtu jānodrošina, lai tie pēc iespējas mazāk ietekmētu konkurenci, atbilstu sociālās vienlīdzības principiem un būtu ilgtspējīgi.

(8) Siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas saistītas ar enerģijas piegādi un transportlīdzekļu ražošanu un iznīcināšanu, ir pašreizējās autotransporta kopējās oglekļa balstvirsmas būtiskas sastāvdaļas, un to nozīme nākotnē, visticamāk, būtiski palielināsies. Šā iemesla dēļ būtu jāīsteno tāda politika, kas mudinātu ražotājus izvēlēties optimālus risinājumus, jo īpaši ņemot vērā siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas saistītas ar tās enerģijas – piemēram, elektrības un alternatīvu degvielu – ražošanu, kuru piegādā transportlīdzekļiem, un kas nodrošinātu, ka minētās ražošanas posma emisijas nemazina ieguvumus, kas ir saistīti ar transportlīdzekļu enerģijas patēriņa uzlabošanu, kas ir Regulas (ES) Nr. 510/2011 mērķis.

(9) Atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 510/2011 13. panta 3. punktam Komisijai prasīts publicēt ziņojumu par to, vai ir pieejami dati attiecībā uz balstvirsmu un lietderīgo slodzi un to izmantošanu par lietderības parametriem, lai noteiktu īpatnējo CO₂ emisiju mērķus, kā izteikts Regulas (ES) Nr. 510/2011 I pielikumā iekļautajās formulās. Lai gan minētie dati ir pieejami un ietekmes novērtējumā ir novērtēts to potenciālais izmantojums, ir secināts, ka izmaksu ziņā ir lietderīgāk, ja tehniskā kārtībā esoša transportlīdzekļa masa arī turpmāk kalpo par lietderības parametru, lai noteiktu 2020. gada mērķi attiecībā uz vieglajiem kravas automobiļiem.

(10) Ir lietderīgi nemainīt pieeju, saskaņā ar kuru mērķi nosaka, pamatojoties uz lineāru sakarību starp vieglā kravas automobiļa lietderību un tā CO₂ emisiju mērķi, kas izteikts ar Regulas (ES) Nr. 510/2011 I pielikumā iekļautajām formulām, jo tas ļauj saglabāt gan dažādību

vieglo kravas automobiļu tirgū, gan ražotāju spēju apmierināt dažādas patērētāju vajadzības, tādējādi novēršot nepamatotus konkurences izkropļojumus. Tomēr ir lietderīgi atjaunināt šo pieeju, lai atspoguļotu pēdējos pieejamos datus par jaunu vieglo kravas automobiļu reģistrāciju.

(11) Komisija ietekmes novērtējumā izvērtēja datu par balstvirsmām pieejamību un balstvirsmu izmantošanu par lietderības parametru Regulas (ES) Nr. 510/2011 I pielikumā iekļautajās formulās. Balstoties uz minēto novērtējumu, Komisija ir secinājusi, ka lietderības parametram, ko izmanto formulā 2020. gadam, vajadzētu būt masai.

(12) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 443/2009 ⁽¹⁾ Komisijai jāveic ietekmes novērtējums, lai pārskatītu pārbaudes procedūras, lai adekvāti atspoguļotu automobiļu reālo situāciju CO₂ emisiju jomā. Regula (ES) Nr. 510/2011 paplašina pārbaudes procedūru pārskatīšanu, iekļaujot vieglos kravas automobiļus. Ir jāgroza pašlaik izmantotais "Eiropas Jaunais braukšanas cikls" (NEDC), lai nodrošinātu, ka tas atspoguļo reālos braukšanas apstākļus, un novērstu to, ka reālās CO₂ emisijas un degvielas patēriņš tiek novērtēts par zemāku, nekā tas ir. Par jaunu reālāku un ticamāku pārbaudes procedūru būtu jāvienojas, tiklīdz tas ir iespējams. Darbs šajā sakarā norisinās, ANO Eiropas Ekonomikas komisijā izstrādājot vieglajiem transportlīdzekļiem paredzēto pasaules mēroga saskaņotu pārbaudes procedūru (WLTP), taču tas vēl nav pabeigts. Lai nodrošinātu, ka jaunu pasažieru transportlīdzekļu un jaunu vieglo kravas automobiļu norādītās īpatnējās CO₂ emisijas tiek tuvinātas to faktiskajām emisijām parastos lietošanas apstākļos, WLTP būtu jāpiemēro iespējami drīz. Minētajā kontekstā Regulas (ES) Nr. 510/2011 I pielikumā ir noteiktas emisiju robežvērtības 2020. gadam, ko mēra saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 715/2007 un Komisijas Regulas (EK) Nr. 692/2008 ⁽²⁾ XII pielikumu. Grozot pārbaudes procedūras, Regulas (ES) Nr. 510/2011 I pielikumā noteiktās robežvērtības būtu jākoriģē, lai nodrošinātu salīdzināmu stingrību attiecībā uz ražotājiem un transportlīdzekļu klasēm. Tādējādi Komisijai būtu jāveic stabils pētījums par atbilstību starp NEDC un jaunā WLTP pārbaudes cikliem, lai nodrošinātu, ka tas atspoguļo reālos braukšanas apstākļus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 443/2009 (2009. gada 23. aprīlis), ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem (OV L 140, 5.6.2009., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 692/2008 (2008. gada 18. jūlijs), ar kuru īsteno un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 715/2007 par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem ("Euro 5" un "Euro 6") un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV L 199, 28.7.2008., 1. lpp.).

(13) Lai nodrošinātu, ka faktiskās emisijas ir pienācīgi atspoguļotas un izmērītās CO₂ vērtības ir precīzi salīdzināmas, Komisijai būtu jānodrošina, ka tie pārbaudes procedūras elementi, kam ir būtiska ietekme uz izmērītajām CO₂ emisijām, ir precīzi noteikti, lai ražotāji nevarētu izmantot pārbaudes cikla elastību. Atšķirības starp tipa apstiprināšanas CO₂ emisiju vērtībām un emisijām, ko rada tirgū pārdošanā esošie transportlīdzekļi, būtu jānovērš, tostarp ņemot vērā ekspluatācijas atbilstības pārbaudes procedūru, ar kuru vajadzētu nodrošināt pārdošanā esošu transportlīdzekļu reprezentatīvas izlases neatkarīgu testēšanu, kā arī rast veidus, kā atrisināt gadījumus, kad ir konstatēta būtiska atšķirība starp pētījumā konstatētajām emisijām un sākotnējām tipa apstiprināšanas CO₂ emisijām.

(14) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, noteikt kārtību, kādā jāsasniedz jaunu vieglo kravas automobiļu radīto CO₂ emisiju samazināšanas mērķis 2020. gadam, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet mēroga un ietekmes dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(15) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 510/2011,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) Nr. 510/2011 groza šādi:

1) regulas 1. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ar šo regulu attiecībā uz Savienībā reģistrētu jaunu vieglo kravas automobiļu vidējām emisijām, ko mēra saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 715/2007 un tās īstenošanas pasākumiem, kā arī inovatīvām tehnoloģijām, nosaka mērķi 147 g CO₂/km, kurš piemērojams no 2020. gada.”;

2) regulas 2. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Šīs regulas 4. pantu, 8. panta 4. punkta b) un c) apakšpunktu, 9. pantu un 10. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu nepiemēro ražotājam, kurš kopā ar visiem saviem saistītajiem uzņēmumiem ir atbildīgs par mazāk nekā 1 000 jauniem vieglajiem kravas automobiļiem, kas Savienībā reģistrēti iepriekšējā kalendāra gadā.”;

3) regulas 11. panta 3. punkta pēdējo teikumu svīturo;

4) regulas 12. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Saņemot iesniegumu no piegādātāja vai ražotāja, ņem vērā CO₂ emisiju ietaupījumu, ko panāk, izmantojot inovatīvas tehnoloģijas vai inovatīvu tehnoloģiju kombināciju (“inovatīvu tehnoloģiju kopums”).

Šo tehnoloģiju kopējais ieguldījums ražotāja īpatnējo emisiju mērķa samazināšanā var būt līdz 7 g CO₂/km.”;

b) panta 2. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“2. Komisija ar īstenošanas aktiem līdz 2012. gada 31. decembrim pieņem sīki izstrādātus noteikumus par 1. punktā minēto inovatīvo tehnoloģiju vai inovatīvo tehnoloģiju kopumu apstiprināšanas kārtību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta šīs regulas 14. panta 2. punktā. Minētie sīki izstrādātie noteikumi ir saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 443/2009 12. panta 2. punktā paredzētajiem noteikumiem, un to pamatā ir šādi kritēriji attiecībā uz inovatīvajām tehnoloģijām.”;

5) regulas 13. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Līdz 2015. gada 31. decembrim Komisija pārskata īpatnējo emisiju mērķus un te noteikto kārtību, kā arī citus šajā regulā iekļautus aspektus, lai attiecībā uz jauniem vieglajiem kravas automobiļiem noteiktu CO₂ emisiju mērķus, kuri piemērojami laikposmā pēc 2020. gada. Šajā sakarā, aplēšot vajadzīgo samazinājuma tempu, to saskaņo ar Savienības ilgtermiņa mērķiem klimata jomā un ar ietekmi, ko tas atstāj uz tādu vieglo kravas automobiļu tehnoloģiju izstrādi, kuras ir rentablas un samazina CO₂ emisijas. Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu ar minētās pārskatīšanas rezultātiem. Minētajā ziņojumā iekļauj atbilstīgus priekšlikumus šīs regulas grozījumiem, tostarp, iespējams, paredzot reālu un sasniedzamu mērķi, kas balstās uz visaptverošu ietekmes novērtējumu, kurā tiks apsvērta vieglo kravas automobiļu nozares un no tās atkarīgo nozaru turpmākā konkurētspēja. Izstrādājot šādus priekšlikumus, Komisija nodrošina, ka tie pēc iespējas mazāk ietekmē konkurenci, atbilst sociālās vienlīdzības principiem un ir ilgtspējīgi.”;

b) panta 6. punktu groza šādi:

i) otro daļu svīturo;

ii) ceturto daļu aizstāj ar šādām divām daļām:

“Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka korelācijas parametrus, kas nepieciešami, lai atspoguļotu jebkādas izmaiņas reglamentētajā pārbaudes procedūrā CO₂ īpatnējo emisiju mērīšanai, kura minēta Regulā (EK) Nr. 715/2007 un Komisijas Regulā (EK) Nr. 692/2008 (*). Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta šīs regulas 14. panta 2. punktā.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 15. pantu un ievērojot 16. un 17. pantā paredzētos nosacījumus, lai pielāgotu I pielikumā izklāstītās formulas, izmantojot metodoloģiju, kas pieņemta saskaņā ar pirmo daļu, vienlaikus nodrošinot to, ka gan vecajās, gan jaunajās pārbaudes procedūrās ražotājiem un automobiļiem ar dažādu lietderību piemērotās samazināšanas prasības ir salīdzināmi stingras.

(*) Komisijas Regula (EK) Nr. 692/2008 (2008. gada 18. jūlijs), ar kuru īsteno un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 715/2007 par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (“Euro 5” un “Euro 6”) un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV L 199, 28.7.2008., 1. lpp.).”;

6) regulas 14. pantam pievieno šādu punktu:

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 26. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

“2.a Ja 1. punktā minētā komiteja nesniedz atzinumu, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.”;

7) regulas I pielikuma 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“c) no 2020. gada:

indikatīvās īpatnējās
CO₂emisijas = $147 + a \cdot (M - M_0)$

kur:

M = transportlīdzekļa masa kilogramos (kg),

M₀ = vērtība, kas pieņemta saskaņā ar 13. panta 5. punktu,

a = 0,096.”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 254/2014**(2014. gada 26. februāris)****par daudzgadu patērētāju tiesību aizsardzības programmu no 2014. līdz 2020. gadam un ar ko atceļ
Lēmumu Nr. 1926/2006/EK**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 169. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumā ar nosaukumu "Eiropa 2020 – stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei" ("stratēģija "Eiropa 2020") norādīts, ka iedzīvotājiem jābūt pilntiesīgai lomai iekšējā tirgū; tādēļ ir jānostiprina viņu spēja un uzticēšanās iegādāties preces un pakalpojumus pāri robežām, īpaši tiešsaistē.

(2) Savienība, atbalstot un papildinot dalībvalstu politiku tā, lai mēģinātu nodrošināt to, ka iedzīvotāji var visā pilnībā izmantot iekšējā tirgus priekšrocības, un, to darot, bauda pienācīgu ar konkrētu darbību palīdzību nodrošinātu drošību un juridisko un ekonomisko interešu aizsardzību, palīdz nodrošināt augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni un to, lai galvenā uzmanība iekšējā tirgū būtu pievērsta patērētājiem.

(3) Daudzgadu patērētāju tiesību aizsardzības programmai no 2014. līdz 2020. gadam ("programma") būtu jāveicina augsta patērētāju tiesību aizsardzības līmeņa nodrošināšana un pilnībā jāatbalsta stratēģijas "Eiropa 2020" mērķi izaugsmes un konkurētspējas ziņā, integrējot stratēģijā "Eiropa 2020" identificētos īpašos aspektus, kas attiecas uz Eiropas digitālo programmu (lai nodrošinātu, ka digitalizācija efektīvi uzlabo patērētāju labklājību), ilgtspējīgu izaugsmi (izstrādājot ilgtspējīgākus patēriņa modeļus), sociālo iekļaušanu (ņemot vērā neaizsargāto patērētāju īpašo situāciju un novecojošas sabiedrības vajadzības) un lietpratīgu regulējumu, cita starpā balstoties uz patēriņa tirgus uzraudzību, kas palīdz izstrādāt lietpratīgus, pareizi orientētus noteikumus.

(4) Komisijas 2012. gada 22. maija paziņojumā ar nosaukumu "Eiropas Patērētāju tiesību aizsardzības programma palāvēības un izaugsmes veicināšanai" ("patērētāju aizsardzības programma") ir noteikts Savienības patērētāju tiesību aizsardzības politikas stratēģiskais satvars nākamajiem gadiem, atbalstot patērētāju intereses visās Savienības politikas jomās. Patērētāju tiesību aizsardzības programmas mērķis ir izstrādāt stratēģiju, ar kuras starpniecību politiska rīcība sniegs efektīvu un lietderīgu atbalstu patērētājiem visa mūža garumā, garantējot viņiem pieejamo produktu un pakalpojumu drošumu, viņus informējot un izglītojot, atbalstot struktūras, kas viņus pārstāv, stiprinot viņu tiesības, nodrošinot viņiem tiesu iestāžu pieejamību un tiesisko aizsardzību, kā arī patērētāju tiesību aktu īstenošanu.

(5) Nesenā ekonomikas lejupslīdē ir atklājusi vairākus trūkumus un neatbilstības iekšējā tirgū, kuri ir nelabvēlīgi ietekmējuši patērētāju un pilsoņu uzticību. Lai gan ir jāņem vērā budžeta ierobežojumi, kuru apstākļos pašlaik strādā Savienība, tai tomēr būtu jānodrošina pienācīgi finanšu līdzekļi, kas ļautu sasniegt programmas mērķus, un tādējādi būtu jāatbalsta stratēģija "Eiropa 2020".

(6) Lai pabeigtu iekšējā tirgus izveidi, ir svarīgi likvidēt atlikušos nepamatotos un nesamērīgos šķēršļus iekšējā tirgus pienācīgai darbībai un palielināt pilsoņu uzticību un ticību sistēmai, jo īpaši attiecībā uz iepirkšanos pāri robežām. Savienībai būtu jācenšas radīt pienācīgus nosacījumus, nodrošinot patērētājus ar pietiekamiem instrumentiem, zināšanām un kompetenci, kas viņiem ļauj pieņemt pārdomātus un informētus lēmumus, un uzlabojot patērētāju informētību.

⁽¹⁾ OV C 181, 21.6.2012., 89. lpp.

⁽²⁾ OV C 225, 27.7.2012., 217. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 11. februāra lēmums.

- (7) Šajā regulā ir ņemta vērā ekonomiskā, sociālā un tehniskā vide un attiecīgie uzdevumi, kādi patlaban izvirzās. Konkrētāk, saskaņā ar programmu finansētās darbības būs vērstas uz tādu jautājumu risināšanu, kas saistīti ar globalizāciju, digitalizāciju, aizvien sarežģītākiem lēmumiem, kas jāpieņem patērētājiem, nepieciešamību pārorientēties uz ilgtspējīgākiem patēriņa modeļiem, iedzīvotāju novecošanu, sociālo atstumtību un jautājumu par neaizsargātiem patērētājiem. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 12. pantu patērētāju interešu integrēšana visās Savienības politikas jomās ir būtiska prioritāte. To, lai patērētāju intereses būtu pilnībā ņemtas vērā citās politikas jomās, būtiski palīdz nodrošināt koordinācija ar citām Savienības politikas jomām un programmām. Lai veicinātu sinerģijas un novērstu darba dublēšanos, citiem Savienības fondiem un programmām būtu jānodrošina finansiāls atbalsts patērētāju interešu integrēšanai to attiecīgajās jomās.
- (8) Programmai būtu jānodrošina augsta līmeņa aizsardzība visiem patērētājiem, īpašu uzmanību pievēršot neaizsargātajiem patērētājiem, lai ņemtu vērā viņu īpašās vajadzības un stiprinātu viņu spējas, kā aicināts Eiropas Parlamenta 2012. gada 22. maija rezolūcijā par stratēģiju neaizsargāto patērētāju tiesību stiprināšanai⁽¹⁾. Konkrētāk, programmai būtu jānodrošina, lai neaizsargātajiem patērētājiem būtu iespēja iepazīties ar informāciju par precēm un pakalpojumiem, lai viņiem būtu vienlīdzīgas iespējas brīvi un apzināti izvēlēties, īpaši tādēļ, ka neaizsargātajiem patērētājiem varētu būt grūtības iepazīties ar patērētājiem paredzētu informāciju un to saprast, un tāpēc viņi varētu tikt maldināti.
- (9) Programmā būtu īpaša uzmanība jāpievērš bērniem, sadarbojoties arī ar ieinteresētajām personām, lai īstenotu to apņemšanos veidot attiecībā uz nepilngadīgajiem atbildīgu reklāmu, un jo īpaši nepieļaut maldinošu reklāmu tiešsaistē.
- (10) Darbības būtu jānosaka programmā, nodrošinot Savienības regulējumu to finansēšanai. Ievērojot 54. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012⁽²⁾, ar šo regulu ir jānodrošina juridiskais pamats šo darbību un programmas īstenošanai. Šī regula
- izvērs un turpina darbības, ko finansē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1926/2006/EK⁽³⁾.
- (11) Liela nozīme ir patērētāju tiesību aizsardzības uzlabošanai. Lai sasniegtu minēto vispārīgo mērķi, būtu jāizvirza konkrēti mērķi attiecībā uz drošumu, patērētāju informēšanu un izglītošanu un atbalstu Savienības līmeņa patērētāju organizācijām, tiesībām un to aizsardzību, kā arī patērētāju tiesību īstenošanu. Saskaņā ar programmu veikto pasākumu vērtība un ietekme būtu regulāri jāuzrauga un jāizvērtē, lai veicinātu lietpratīgākas politikas izstrādi patērētāju interesēs. Lai novērtētu patērētāju tiesību aizsardzības politiku un jo īpaši veikto pasākumu precīzu ietekmi, būtu jāizstrādā rādītāji, kuru vērtība tomēr būtu analizējama plašākā kontekstā.
- (12) Liela nozīme ir patērētāju uzticības vairošanai. Lai sasniegtu šo mērķi, ir jāstiprina rīcības spēja, jo īpaši nodrošinot atbilstīgu finansiālu atbalstu Savienības līmeņa patērētāju organizācijām un Eiropas patērētāju centriem, ņemot vērā to lielo lomu informācijas un palīdzības sniegšanā patērētājiem saistībā ar viņu tiesībām, palīdzot patērētājiem rast risinājumu patērētāju strīdos, jo īpaši attiecībā uz piekļuvi atbilstīgiem strīdu izšķiršanas mehānismiem, un atbalstot patērētāju intereses tajā, lai labi darbotos iekšējais tirgus. Šīm organizācijām un centriem būtu jāspēj uzlabot patērētāju tiesību aizsardzību un uzticēšanās, rīkojoties lokāli un pielāgojot atbalstu, informēšanu un izglītošanu individuālām vajadzībām.
- (13) Ir nepieciešams paredzēt attiecināmās darbības, ar kuru palīdzību šie mērķi sasniedzami.
- (14) Ir nepieciešams definēt uz dotācijām tiesīgo iespējamo labuma guvēju kategorijas.
- (15) Šajā regulā ir iekļauta programmas finanšu atsaucēs summa, kā paredzēts 17. punktā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta lietās un pareizu finanšu pārvaldību⁽⁴⁾, nekādi neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes budžeta pilnvaras, kas izklāstītas LESD.

⁽¹⁾ OV C 264 E, 13.9.2013., 11. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Eiropas Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1926/2006/EK (2006. gada 18. decembris), ar ko izveido Kopienas rīcības programmu patērētāju tiesību aizsardzības politikas jomā (no 2007. gada līdz 2013. gadam) (OV L 404, 30.12.2006., 39. lpp.).

⁽⁴⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

- (16) Ievērojot programmas īstenošanā pareizas finanšu pārvaldības, pārredzamības un elastīguma principu, izpildaģentūras darba turpināšana būtu pieļaujama tikai tad, ja ir izpildītas visas prasības, kas izklāstītas Padomes Regulā (EK) Nr. 58/2003 ⁽¹⁾.
- (17) Savienības un dalībvalstu izdevumi patērētāju drošības, izglītošanas, tiesību aizsardzības un izpildes jomā būtu labāk jākoordinē, lai nodrošinātu papildināmību, uzlabotu efektivitāti un pamanāmību, kā arī lai panāktu labāku budžeta sinerģiju.
- (18) Līgums par Eiropas Ekonomikas zonu paredz sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas valstīm, kuras ir Eiropas Ekonomikas zona dalībnieces, no otras puses. Būtu jāparedz, ka programmā var piedalīties arī citas valstis, jo īpaši Savienības kaimiņvalstis un tādas valstis, kas ir iesniegušas pieteikumu kļūt par Savienības dalībvalstīm, kas ir kandidātvalstis vai kas pievienojas Savienībai.
- (19) Programmas īstenošanas aspektā, ņemot vērā ražošanas ķēdes globalizāciju un tirgu pieaugošo savstarpējo atkarību, būtu jāsekmē sadarbība ar trešām valstīm, kas programmā nepiedalās, ņemot vērā visus attiecīgos nolīgumus starp šādām valstīm un Savienību.
- (20) Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz II pielikumā izklāstīto rādītāju koriģēšanu, lai ņemtu vērā grozījumus tiesiskajā regulējumā patērētāju tiesību aizsardzības jomā, un attiecībā uz grozījumiem I pielikumā, svītrojot attiecīgas konkrētas darbības, lai ņemtu vērā Komisijas izvērtējuma ziņojuma rezultātus. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (21) Lai nodrošinātu vienādus šīs regulas īstenošanas nosacījumus, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras attiecībā uz gada darba programmu pieņemšanu. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾. Tā kā produktu drošuma kritēriji programmā nav izklāstīti, taču ar to tiecas nodrošināt finansiālu atbalstu produktu drošuma politikas īstenošanas rīkiem, un tā kā attiecīgā summa ir samērā neliela, ir lietderīgi izmantot konsultēšanās procedūru.
- (22) Visā izdevumu cikla laikā ar samērīgu pasākumu palīdzību būtu jāaizsargā Savienības finansiālās intereses, tostarp novēršot, atklājot un izmeklējot pārkāpumus, atgūstot zaudētus, nepamatoti izmaksātus vai nepareizi izmantotus līdzekļus un vajadzības gadījumā izmantojot administratīvās un finansiālās sankcijas saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012.
- (23) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo tie ir saistīti ar pārrobežu jautājumiem, bet minētos mērķus Savienības rīcības lielākā potenciāla dēļ var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (24) Būtu jāatceļ Lēmums Nr. 1926/2006/EK.
- (25) Ir lietderīgi nodrošināt pāreju no Kopienas rīcības programmas patērētāju tiesību aizsardzības politikas jomā (no 2007. līdz 2013. gadam), kas izveidota ar Lēmumu Nr. 1926/2006/EK, uz šo programmu, jo īpaši attiecībā uz daudzgadu pasākumu turpināšanu, iepriekšējā programmā gūto panākumu izvērtēšanu un jomām, kam jāpievērš lielāka uzmanība. Turklāt ir lietderīgi pieskaņot programmas ilgumu daudzgadu finanšu shēmai 2014.–2010. gadam, kas noteikta Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 ⁽³⁾. Tāpēc programma būtu jāpiemēro no 2014. gada 1. janvāra. No 2021. gada 1. janvāra no tehniskās un administratīvās palīdzības apropriācijām, ja vajadzīgs, būtu jāsedz izdevumi, kas saistīti ar tādu darbību pārvaldību, kuras līdz 2020. gada beigām vēl nebūs pabeigtas,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Patērētāju tiesību aizsardzības daudzgadu programma

Ar šo regulu izveido Patērētāju tiesību aizsardzības daudzgadu programmu laikposmam no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim ("programma").

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 58/2003 (2002. gada 19. decembris), ar ko nosaka statūtus izpildaģentūrām, kurām uztic konkrētus Kopienas programmu pārvaldības uzdevumus (OV L 11, 16.1.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.).

2. pants

Vispārīgais mērķis

Programmas vispārīgais mērķis ir nodrošināt augsta līmeņa patērētāju tiesību aizsardzību, palielināt patērētāju ietekmi un gādāt par to, lai galvenā uzmanība iekšējā tirgū tiktu pievērsta patērētājiem, saistībā ar vispārējo stratēģiju gudrai, ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei. Programma to panāks, veicinot patērētāju veselības, drošības un juridisko un ekonomisko interešu aizsardzību, kā arī veicinot to tiesības uz informāciju, izglītošanu un pašorganizēšanos savu interešu aizstāvēbai, un atbalstot patērētāju interešu iekļaušanu citās politikas jomās. Ar programmu tiek papildināta, atbalstīta un uzraudzīta dalībvalstu politika.

3. pants

Konkrētie mērķi un rādītāji

1. Regulas 2. pantā minēto vispārīgo mērķi tiecas panākt ar šādu konkrētu mērķu starpniecību:

a) I mērķis ir drošums – ar efektīvu tirgus uzraudzību visā Savienībā nostiprināt un palielināt produktu drošumu.

Šā mērķa sasniegšanu vērtēs galvenokārt pēc aktivitātes un efektivitātes ES ātrās ziņošanas sistēmā bīstamu patēriņa preču jomā (RAPEX);

b) II mērķis ir patērētāju informēšana, izglītošana un atbalsts patērētāju organizācijām – uzlabot patērētāju izglītību, informētību un izpratni par savām tiesībām, izstrādāt faktu bāzi patērētāju tiesību aizsardzības politikai un atbalstīt patērētāju organizācijas, arī ņemot vērā neaizsargātu patērētāju īpašās vajadzības;

c) III mērķis ir tiesības un to aizsardzība – pilnveidot un stiprināt patērētāju tiesības, jo īpaši ar lietpratīgām regulatīvām darbībām, un darīt vieglāk pieejamu vienkāršu, lietderīgu, efektīvu un lētu tiesību aizsardzību, tostarp alternatīvu strīdu izšķiršanu.

Šā mērķa sasniegšanu vērtēs galvenokārt pēc tā, kā pārrobežu strīdu risināšanā izmanto alternatīvu strīdu izšķiršanu, kā arī pēc aktivitātes tiešsaistes strīdu izšķiršanas Savienības mēroga sistēmā un to patērētāju procentuālās daļas, kuri uzsāk tiesvedību, reaģējot uz problēmu;

d) IV mērķis ir tiesību īstenošana – atbalstīt patērētāju tiesību īstenošanu, nostiprinot sadarbību starp valstu izpildstrukturām un sniedzot patērētājiem padomus.

Šā mērķa sasniegšanu vērtēs galvenokārt pēc informācijas plūsmas apjoma un sadarbības efektivitātes Patērētāju tiesību aizsardzības sadarbības tīklā, kā arī pēc Eiropas Patērētāju centru aktivitātes un to popularitātes patērētāju vidū.

Kvalitatīvas informācijas sniegšana patērētājiem un patērētāju līdzdalība ir visu nozaru prioritāte, un tādēļ tā, kad vien iespējams, jāiekļauj visos nozaru mērķos un darbībās, kuras finansē saskaņā ar programmu.

2. Apraksts par rādītājiem ir izklāstīts II pielikumā.

3. Lai korigētu II pielikumā izklāstītos rādītājus, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 15. pantu.

4. pants

Attiecināmās darbības

Regulas 3. pantā minētos konkrētos mērķus sasniedz, veicot attiecināmās darbības, kas izklāstītas šajā sarakstā:

a) attiecībā uz I mērķi – drošums:

1) īstenot patērētāju veselībai un drošībai būtiskas zinātniskas konsultācijas un apdraudējuma analīzi attiecībā uz nepārtikas precēm un pakalpojumiem, tostarp sniegt atbalstu to neatkarīgo zinātnisko komiteju uzdevumiem, kuras izveidotas ar Komisijas Lēmumu 2008/721/EK ⁽¹⁾;

2) koordinēt tirgus uzraudzības un īstenošanas darbības, ko attiecībā uz produktu drošumu veic saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/95/EK ⁽²⁾, un patērētājiem sniegto pakalpojumu drošuma pilnveidošanas darbības;

3) uzturēt un turpināt izstrādāt kosmētikas datubāzes;

b) attiecībā uz II mērķi – patērētāju informēšana un izglītošana un atbalsts patērētāju organizācijām:

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2008/721/EK (2008. gada 5. augusts), ar ko izveido zinātnisko komiteju un ekspertu padomdevēju struktūru patērētāju drošības, veselības aizsardzības un vides jomā un atceļ Lēmumu 2004/210/EK (OV L 241, 10.9.2008., 21. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK (2001. gada 3. decembris) par produktu vispārēju drošību (OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.).

- 4) veidot faktu bāzi un uzlabot tās pieejamību, lai izstrādātu politiku jomās, kas skar patērētājus, lai izstrādātu lietpratīgus un pareizi orientētus noteikumus un lai konstatētu jebkuru nepareizu tirgus darbību vai izmaiņas patērētāju vajadzībās, nodrošinot bāzi patērētāju politikas attīstībai, patērētājiem problemātiskāko jomu identifikācijai, patērētāju interešu integrācijai citās Savienības politikas jomās;
- 5) finansiāli atbalstīt Savienības līmeņa patērētāju organizācijas un, pilnveidojot Savienības, valsts un reģionālā līmeņa patērētāju organizāciju spējas, uzlabot pārredzamību un veicināt apmaiņu ar paraugpraksi un specializētām zināšanām;
- 6) uzlabot patēriņa tirgu un patērētājiem paredzētās informācijas pārredzamību, nodrošināt, lai patērētāju rīcībā būtu salīdzināmi, uzticami un viegli pieejami dati, tostarp par pārrobežu gadījumiem; tas viņiem palīdzētu salīdzināt ne tikai preču un pakalpojumu cenas, bet arī to kvalitāti un ilgtspēju;
- 7) uzlabot patērētāju izglītošanu visa mūža garumā, jo īpaši pievērsoties neaizsargātiem patērētājiem;
- c) attiecībā uz III mērķi – tiesības un to aizsardzība:
- 8) Komisijai sagatavot patērētāju tiesību aizsardzības aktus un citas regulējuma iniciatīvas, uzraudzīt dalībvalstu veikto transponēšanu un pēc tam izvērtēt tās ietekmi, un veicināt kopregulējuma un pašregulējuma iniciatīvas, kā arī uzraudzīt minēto iniciatīvu reālo ietekmi uz patēriņa tirgiem;
- 9) atvieglot patērētājiem piekļuvi strīdu izšķiršanas mehānismiem, jo īpaši alternatīvām strīdu izšķiršanas shēmām, tostarp ar Savienības mēroga tiešsaistes sistēmas un valstu alternatīvas strīdu izšķiršanas struktūru tīklošanas palīdzību, īpašu uzmanību pievēršot neaizsargāto patērētāju vajadzībām un tiesībām atbilstošiem pasākumiem; uzraudzīt patērētājiem paredzēto strīdu izšķiršanas mehānismu darbību un efektivitāti, arī izstrādājot un uzturot attiecīgus IT rīkus, kā arī apmainoties ar dalībvalstu esošo paraugpraksi un pieredzi;
- d) attiecībā uz IV mērķi – tiesību īstenošana:
- 10) koordinēt uzraudzības un īstenošanas darbības, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ⁽¹⁾;
- 11) sniegt finansiālu ieguldījumu kopīgās darbībās ar publiskām vai bezpeļņas struktūrām, kas veido Savienības tīklus, kuri sniedz patērētājiem informāciju un palīdzību, lai tiem palīdzētu īstenot savas tiesības un piekļūt atbilstīgām strīdu izšķiršanas iespējām, tostarp strīdu izšķiršanas ārpustiesas shēmām, kuras darbojas tiešsaistē (Eiropas Patērētāju centru tīkls).
- Šā panta pirmajā daļā izklāstītās attiecināmās darbības attiecīgā gadījumā precizē I pielikumā, papildinot to ar konkrētu darbību sarakstu.
- ### 5. pants
- #### Tiesīgie dotāciju saņēmēji
1. Dotācijas, kas paredzētas Savienības līmeņa patērētāju organizāciju darbībai, var piešķirt Eiropas patērētāju organizācijām, kas atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:
- a) tās ir nevalstiskas bezpeļņas organizācijas, kuras nav atkarīgas no rūpnieciskām, komerciālām un uzņēmējdarbības vai citām konfliktējošām interesēm un kuru galvenie uzdevumi un darbības ir veicināt un aizsargāt Savienības patērētāju veselību, drošību, ekonomiskās un juridiskās intereses;
- b) pilnvarojumu pārstāvēt patērētāju intereses Savienības līmenī tām ir piešķirušas vismaz pusē dalībvalstu esošas organizācijas, kas saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem vai praksi pārstāv patērētājus un darbojas reģionālā vai valstiskā līmenī.
2. Dotācijas, kas paredzētas tādu starptautisku struktūru darbībai, kuras atbalsta principus un politiku, kas sekmē programmas mērķu sasniegšanu, var piešķirt organizācijām, kas atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:
- a) tās ir nevalstiskas bezpeļņas organizācijas, kuras nav atkarīgas no rūpnieciskām, komerciālām un uzņēmējdarbības vai citām konfliktējošām interesēm un kuru galvenie uzdevumi un darbības ir veicināt un aizsargāt Savienības patērētāju veselību, drošību, ekonomiskās un juridiskās intereses;
- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2006/2004 (2004. gada 27. oktobris) par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.).

b) tās veic visas turpmāk minētās darbības: nodrošina oficiālu mehānismu, kas Savienības un trešo valstu patērētāju pārstāvjiem dod iespēju sniegt ieguldījumu politiskās diskusijās un politikas jomās; lai publiskās iestādēs veicinātu un aizstāvētu patērētāju intereses, organizē sanāksmes ar atbildīgo politikas īstenošanas amatpersonu un regulatoru piedalīšanos, apzina ar patērētājiem saistītus bieži sastopamus jautājumus un problēmas, Savienības un trešo valstu divpusējo attiecību kontekstā popularizē patērētāju viedokli, palīdz Savienībā un trešās valstīs apmainīties ar specializētām zināšanām patērētāju jautājumos un tās attiecīgi izplatīt un izstrādā ieteikumus politikas jomā.

3. Dotācijas, kas paredzētas Savienības līmeņa struktūru darbībai, kuras izveidotas, lai koordinētu īstenošanas darbības produktu drošuma jomā, var piešķirt struktūrām, kuras šim mērķim ir atzītas ar Savienības tiesību aktiem.

4. Dotācijas darbībām Savienības mēroga struktūrām, kas paredzētas rīcības un paraugprakses kodeksu un cenas, produktu kvalitātes un ilgtspējas salīdzināšanas pamatnostādņu izstrādei, var piešķirt struktūrām, kas atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

a) tās ir nevalstiskas bezpeļņas struktūras, kuras nav atkarīgas no rūpnieciskām, komerciālām un uzņēmējdarbības vai citām konfliktējošām interesēm un kuru galvenie uzdevumi un darbības ir veicināt un aizsargāt patērētāju intereses;

b) tās darbojas vismaz pusē dalībvalstu.

5. Dotācijas, kas paredzētas prezidentvalsts pasākumu rīkošanai saistībā ar Savienības patērētāju politiku, var piešķirt tās dalībvalsts valsts iestādēm, kura ir Padomes, izņemot ārlietu, sastāva prezidentvalsts, vai struktūrām, kuras iecēlusi minētā dalībvalsts.

6. Dotācijas darbībām dalībvalstu iestādēm, kas atbildīgas par patērētāju jautājumiem, un attiecīgām trešo valstu iestādēm var piešķirt iestādēm, par kurām kāda no dalībvalstīm vai kāda no šīs regulas 7. pantā minētām trešām valstīm ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2006/2004 vai Direktīvu 2001/95/EK, vai bezpeļņas struktūrām, kuras šim nolūkam ir nepārprotami iecēlušas minētās iestādes.

7. Dotācijas dalībvalstu un trešo valstu par izpildi atbildīgiem ierēdņiem var piešķirt to iestāžu ierēdņiem, par kurām kāda no dalībvalstīm vai kāda no trešām valstīm, kas minētas šīs regulas 7. pantā, ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2001/95/EK.

8. Dotācijas darbībām var piešķirt struktūrai, kuru iecēlusi kāda no dalībvalstīm vai kāda no trešām valstīm, kas minēta 7. pantā, un kura ir bezpeļņas struktūra, kas izraudzīta, ievērojot pārredzamu procedūru, vai publiska struktūra. Ieceltā struktūra ietilpst kādā no Savienības tīkliem, kas patērētājiem sniedz informāciju un palīdzību, lai tiem palīdzētu īstenot savas tiesības un piekļūt atbilstīgām strīdu izšķiršanas iespējām (Eiropas Patērētāju centru tīkls). Pamatpartnerību var izveidot kā ilgtermiņa sadarbības mehānismu starp Komisiju un Eiropas Patērētāju centru tīklu un/vai tā attiecīgām struktūrām.

9. Dotācijas darbībām var piešķirt sūdzību izskatīšanas iestādēm, kas ir izveidotas un darbojas Savienības dalībvalstīs un Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas valstīs, kuras ir Eiropas Ekonomikas zona dalībnieces, un kas ir atbildīgas par patērētāju sūdzību pieņemšanu vai izskatīšanu vai patērētāju konsultēšanu vai informēšanu saistībā ar sūdzībām vai jautājumiem, un kas attiecībā uz patērētāja iesniegtām sūdzībām vai jautājumiem par tirgotāju ir trešās personas. Tas neattiecas nedz uz patērētāju sūdzību izskatīšanas mehānismiem, kurus uztur tirgotāji un kurus izmanto jautājumu un sūdzību izskatīšanai tiešā mijiedarbībā ar patērētājiem, nedz arī uz mehānismiem, kas nodrošina sūdzību izskatīšanas pakalpojumus un ko uztur tirgotājs vai kas tiek uzturēti tirgotāja vārdā.

6. pants

Finanšu shēma

1. Programmas īstenošanai paredzētais finansējums laikposmam no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim ir EUR 188 829 000 pašreizējās cenās.

2. Gada apropriācijas piešķir Eiropas Parlaments un Padome atbilstīgi daudzgadu finanšu shēmai.

7. pants

Trešo valstu līdzdalība programmā

Programmā var piedalīties:

a) Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas valstis, kas ir Eiropas Ekonomikas zona dalībvalstis – saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu;

b) trešās valstis, jo īpaši valstis, kas pievienojas Eiropas Savienībai, un kandidātvalstis, kā arī iespējamās kandidātvalstis un valstis, uz kurām attiecināma Eiropas kaimiņattiecību politika – ievērojot tādas vispārīgos principus un vispārīgos noteikumus un nosacījumus attiecībā uz minēto valstu dalību Savienības programmās, kas noteiktas attiecīgajos pamatnolīgumos, Asociācijas padomes lēmumos vai līdzīgos nolīgumos.

8. pants

Intervences veidi un līdzfinansējuma maksimālais apmērs

1. Saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 Savienības finansiālais ieguldījums var būt dotācijas, publiskā iepirkuma līgumi vai jebkādas citas intervences, kas nepieciešamas šīs regulas 2. un 3. pantā minēto mērķu sasniegšanai.

2. Savienības dotācijas un to attiecīgais maksimālais apmērs ir šādi:

- a) dotācijas, kas ir paredzētas patērētāju organizāciju funkcionēšanai Savienības līmenī, kā definēts 5. panta 1. punktā, un kas nepārsniedz 50 % no attiecināmām izmaksām;
- b) dotācijas, kas paredzētas tādu starptautisku struktūru funkcionēšanai, kuras atbalsta principus un politiku, kas sekmē programmas mērķu sasniegšanu, kā definēts 5. panta 2. punktā, un kas nepārsniedz 50 % no attiecināmām izmaksām;
- c) dotācijas, kas ir paredzētas tādu Savienības līmeņa struktūru funkcionēšanai, kuras izveidotas, lai koordinētu īstenošanas darbības produktu drošuma jomā, un šim mērķim atzītas ar ES tiesību aktiem“ kā definēts 5. panta 3. punktā, un nepārsniedz 95 % no attiecināmām izmaksām;
- d) dotācijas darbībai, kas ir paredzētas Savienības mēroga struktūrām rīcības un paraugprakses kodeksu, kā arī cenu, produktu kvalitātes un ilgtspējas salīdzināšanas pamatnostādņu izstrādei, kā definēts 5. panta 4. punktā, un tās nepārsniedz 50 % no attiecināmām izmaksām;
- e) dotācijas, kas ir paredzētas prezidentvalsts pasākumu rīkošanai saistībā ar Savienības patērētāju tiesību aizsardzības politiku – tās dalībvalsts valsts iestādēm, kura ir Padomes, izņemot ārlietu, sastāva prezidentvalsts, vai minētās dalībvalsts ieceltām struktūrām, un kas nepārsniedz 50 % no attiecināmām izmaksām;
- f) dotācijas darbībai, kas ir paredzētas dalībvalstu iestādēm, kas atbildīgas par patērētāju lietām, un attiecīgajām iestādēm trešās valstīs, kuras piedalās programmā saskaņā ar 7. pantu, kā definēts 5. panta 6. punktā, un tās nepārsniedz 50 % no attiecināmām izmaksām, ja vien attiecīgā darbība nav īpaši noderīga darbība, un tādā gadījumā Savienības ieguldījums attiecināmās izmaksās nepārsniedz 70 %;

g) dotācijas, kas ir paredzētas, lai par izpildi atbildīgiem ierēdņiem no dalībvalstīm un no trešām valstīm, kuras piedalās programmā saskaņā ar 7. pantu, kā definēts 5. panta 7. punktā, finansētu apmaiņu, sedzot ceļa un uzturēšanās izdevumus;

h) dotācijas darbībai, kas ir paredzētas struktūrām, ko iecēlušas dalībvalstis vai 7. pantā minēta trešā valsts, kā definēts 5. panta 8. punktā, un tās nepārsniedz 70 % no attiecināmām izmaksām;

i) dotācijas darbībai, kas ir paredzētas valstu patērētāju sūdzību izskatīšanas iestādēm, kā definēts 5. panta 9. punktā, un kuras nepārsniedz 50 % no attiecināmām izmaksām.

3. Atbilstīgi 2. punkta f) apakšpunktam darbības uzskata par īpaši noderīgām, ja:

- a) attiecībā uz dotācijām, kas piešķirtas iestādēm un par ko Komisijai ziņots Regulas (EK) Nr. 2006/2004 īstenošanas nolūkā, darbībās ir iesaistītas vismaz sešas dalībvalstis vai tās attiecas uz pārkāpumiem, kuri rada vai var radīt kaitējumu divās dalībvalstīs vai vairāk;
- b) attiecībā uz dotācijām, kas piešķirtas iestādēm, kuras atbild par patēriņa preču drošumu, darbībās ir iesaistītas vismaz desmit dalībvalstis, kas piedalās Direktīvas 2001/95/EK 10. pantā minētajā Eiropas tīklā, kurā darbojas dalībvalstu kompetentās iestādes, kas atbild par produktu drošuma jautājumiem, vai minētās darbības palīdz īstenot tos tirgus uzraudzības pasākumus patēriņa preču drošuma jomā, kuri paredzēti kādā Savienības tiesību aktā.

9. pants

Administratīvā un tehniskā palīdzība

1. No programmai paredzētā finanšu piešķiruma var segt arī izdevumus, kas saistīti ar sagatavošanas, uzraudzības, kontroles, revīzijas un izvērtēšanas darbībām, kuras nepieciešamas programmas pārvaldībai un tās mērķu īstenošanai, tostarp darbībām, ar ko nodrošina korporatīvo saziņu par Savienības politikas prioritātēm, ciktāl tās ir saistītas ar šīs regulas vispārīgo mērķi, kā arī visus pārējos tehniskās un administratīvās palīdzības izdevumus, kas Komisijai bijuši saistībā ar minētās programmas pārvaldību.

2. Kopējā piešķirtā summa izdevumiem, kas saistīti ar sagatavošanas, uzraudzības, kontroles, revīzijas un izvērtēšanas darbībām, kā arī 1. punktā paredzēto tehnisko un administratīvo palīdzību, nepārsniedz 12 % no programmai piešķirtā finansējuma.

10. pants

Īstenošanas metodes

Komisija programmu īsteno, izmantojot Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 58. pantā minētos pārvaldības veidus.

pantā izklāstītajiem nosacījumiem saņēmējiem ir piešķirti līdzekļi, cik lietderīgi izmantoti resursi un kāda ir bijusi programmas Eiropas pievienotā vērtība, ņemot vērā procesus patērētāju aizsardzības jomā, lai varētu lemt par pasākumu atjaunošanu, pārveidošanu vai apturēšanu;

11. pants

Konsekvence un savstarpējā papildināmība ar citām politikas jomām

Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina visaptverošu programmas konsekveni un papildināmību ar citām attiecīgām Savienības politikas jomām, instrumentiem un darbībām, jo īpaši tām, kas paredzētas daudzgadu programmā "Tiesības, vienlīdzība un pilsonība" 2014.–2020. gadam ⁽¹⁾.

ii) iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei izvērtēšanas ziņojumu par veikto pārskatīšanu;

b) līdz 2017. gada 31. decembrim vajadzības gadījumā iesniedz tiesību akta priekšlikumu vai pieņem deleģētu aktu saskaņā ar 3. punktu.

12. pants

Gada darba programmas

Komisija programmu īsteno, izmantojot gada darba programmas. Ar gada darba programmām konsekvēnti īsteno 2. un 3. pantā noteiktos mērķus un veic darbības, kas minētas 4. pantā un sīkāk izklāstītas I pielikumā.

Izvērtēšanas ziņojumā turklāt izskata vienkāršošanas iespējas, programmas iekšējo un ārējo saskaņotību, visu mērķu aktualitāti, kā arī to, kā programmas pasākumi palīdz īstenot Savienības prioritātes attiecībā uz gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi. Tajā ņem vērā iepriekšējās programmas ilgtermiņa ietekmes izvērtējuma rezultātus.

Komisija gada darba programmas pieņem kā īstenošanas aktus saskaņā ar šīs regulas 16. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru. Minētajos īstenošanas aktos izklāsta Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 paredzētos elementus un jo īpaši:

Programmas ilgtermiņa ietekme un tās noturība jāizvērtē, lai pamatotu lēmumu par turpmākas programmas iespējamu atjaunošanu, grozīšanu vai apturēšanu.

a) darbību īstenošanu saskaņā ar šīs regulas 4. pantu un I pielikumu un finanšu resursu paredzamo sadalījumu;

b) grafiku plānotajiem uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumus un uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus.

3. Lai ņemtu vērā tādu situāciju, kad 2. punktā minētajā izvērtēšanas ziņojumā tiek secināts, ka I pielikumā izklāstītās konkrētās darbības nav veiktas līdz 2016. gada 31. decembrim un tās nevar veikt pirms programmas beigām, tostarp ja minētās konkrētās darbības vairs nav svarīgas 2. un 3. pantā izklāstīto mērķu sasniegšanai, Komisiju pilnvaro saskaņā ar 15. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko veic grozījumus I pielikumā, svītrojot attiecīgās konkrētās darbības.

13. pants

Izvērtēšana un izplatīšana

1. Dalībvalstis pēc Komisijas lūguma sniedz tai informāciju par programmas īstenošanu un ietekmi.

2. Komisija

4. Saskaņā ar šo regulu veikto darbību rezultātus Komisija dara publiski pieejamus.

a) līdz 2017. gada 30. septembrim

14. pants

Savienības finansiālo interešu aizsargāšana

i) pārskata, kā (rezultātu un ietekmes līmenī) sasniegti visu pasākumu mērķi, kāds ir pašreizējais stāvoklis attiecībā uz 4. pantā izklāstīto attiecināmo darbību un I pielikumā minēto konkrēto darbību īstenošanu, kā saskaņā ar 5.

1. Komisija veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka, īstenojot saskaņā ar šo regulu finansētas darbības, Savienības finanšu intereses tiek aizsargātas, piemērojot aizsargpasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām nelikumīgām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas, un attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgas, samērīgas un preventīvas administratīvās un finansiālās sankcijas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1381/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido programmu "Tiesības, vienlīdzība un pilsonība" laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam (OV L 354, 28.12.2013., 62. lpp.).

2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Eiropas Revīzijas palātai ir tiesības, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, revidēt visus dotāciju saņēmējus, līgumslēdzējus un apakšuzņēmējus, kuri programmas ietvaros ir saņēmuši Savienības līdzekļus saskaņā ar šo regulu.

3. Saskaņā ar procedūrām, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾ un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽²⁾, Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) var veikt izmeklēšanu, tostarp apskates uz vietas un pārbaudes, lai noskaidrotu, vai saistībā ar dotāciju nolīgumu vai dotāciju lēmumu, vai līgumu, ko finansē saskaņā ar šo regulu, nav notikusi krāpšana, korupcija vai citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.

4. Neskarot 1., 2. un 3. punktu, sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, līgumos, dotāciju nolīgumos un dotāciju lēmumos, kas izriet no šīs regulas īstenošanas, ir ietverti noteikumi, ar kuriem nepārprotami nosaka Komisijas, Eiropas Revīzijas palātas un OLAF pilnvaras atbilstoši to kompetences jomām veikt šādas revīzijas un izmeklēšanu.

15. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 3. panta 3. punktā un 13. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz 2014.–2020. gada programmas darbības laiku.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 3. panta 3. punktā un 13. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 3. panta 3. punktu un 13. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

16. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

17. pants

Pārejas pasākumi

1. Lēmuma Nr. 1926/2006/EK 6. pantu turpina piemērot darbībām, uz kurām attiecas minētais lēmums un kuras līdz 2013. gada 31. decembrim nav pabeigtas. Tādēļ ar programmai paredzēto finansējumu var segt arī tehniskas un administratīvas palīdzības izdevumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu pāreju no pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar Lēmumu Nr. 1926/2006/EK, uz minēto programmu.

2. Lai būtu iespējams pārvaldīt darbības, kas nav pabeigtas līdz 2020. gada 31. decembrim, apropriācijas 9. pantā paredzēto izdevumu segšanai var noteikt budžetā arī pēc 2020. gada 31. decembra.

18. pants

Atcelšana

Lēmumu Nr. 1926/2006/EK atceļ no 2014. gada 1. janvāra.

19. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 26. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

I PIELIKUMS

DARBĪBU VEIDI

I mērķis

Drošums: ar efektīvu tirgus pārraudzību visā Savienības teritorijā nostiprināt un palielināt preču drošumu

1. Īstenot patērētāju veselībai un drošībai būtiskas zinātniskas konsultācijas un apdraudējuma analīzi attiecībā uz nepārtikas precēm un pakalpojumiem, tostarp sniegt atbalstu to neatkarīgo zinātnisko komiteju uzdevumiem, kas dibinātas ar Lēmumu 2008/721/EK.
2. Koordinēt tirgus uzraudzības un īstenošanas darbības, kas attiecībā uz preču drošumu veiktas saistībā ar Direktīvu 2001/95/EK, un patērētājiem sniegto pakalpojumu drošuma pilnveidošanas darbības:
 - a) izstrādāt, modernizēt un uzturēt IT rīkus (piemēram, datubāzes, informācijas un komunikācijas sistēmas), jo īpaši, lai varētu uzlabot darbojošos sistēmu efektivitāti, palielinot datu eksportēšanas, statistikas datu atlasīšanas un ieguves iespējas un atvieglojot elektronisko datu apmaiņu un izmantošanu starp dalībvalstīm;
 - b) organizēt seminārus, konferences, darbseminārus un sanāksmes, kurās piedalās ieinteresētās personas un eksperti preču drošuma apdraudējuma un īstenošanas jautājumos;
 - c) organizēt par izpildi atbildīgo ierēdņu apmaiņas braucienus un apmācību, kurā galveno uzmanību velta uz riska faktoru balstītas pieejas integrēšanai;
 - d) veikt konkrētas kopīgas sadarbības darbības nepārtikas patēriņa preču un pakalpojumu drošuma jomā saskaņā ar Direktīvu 2001/95/EK;
 - e) uzraudzīt un izvērtēt nepārtikas preču un pakalpojumu drošumu, tostarp zināšanu bāzi saistībā ar turpmākiem standartiem vai citu drošuma kritēriju noteikšanu, un precizēt prasības attiecībā uz izsekojamību;
 - f) sadarboties administratīvajā, īstenošanas un preču izsekojamības jomā, kā arī preventīvu darbību izstrādē ar tām trešām valstīm, uz kurām neattiecas šīs regulas 7. pants, tostarp ar tām trešām valstīm, kas ir izcelsmes valstis vairākumam produktu, par kuriem Savienība ir informēta, ka tie neatbilst Savienības tiesību aktiem;
 - g) lai dalībvalstu starpā koordinētu īstenošanas darbības, atbalstīt Savienības tiesību aktos atzītas struktūras.
3. Uzturēt un pilnveidot kosmētikas datubāzes
 - a) uzturēt Kosmētikas līdzekļu paziņojumu portālu, kas izveidots saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1223/2009 ⁽¹⁾;
 - b) uzturēt Regulas (EK) Nr. 1223/2009 īstenošanas atbalstam paredzēto kosmētikas līdzekļu sastāvdaļu datubāzi.

II mērķis

Patērētāju informēšana un izglītošana un atbalsts patērētāju organizācijām: uzlabot patērētāju izglītību, informētību un izpratni par viņu tiesībām, izstrādāt faktu bāzi patērētāju tiesību aizsardzības politikai un atbalstīt patērētāju organizācijas, vienlaikus ņemot vērā neaizsargātu patērētāju konkrētās vajadzības

4. Veidot faktu bāzi un uzlabot tās pieejamību, lai izstrādātu politiku jomās, kas skar patērētājus, izstrādātu pārdomātu un mērķtiecīgu regulējumu un konstatētu jebkuru nepareizu tirgus darbību vai izmaiņas patērētāju vajadzībās, nodrošinot bāzi patērētāju tiesību aizsardzības politikas izstrādei, patērētājiem problemātiskāko jomu noteikšanai un patērētāju interešu integrēšanai citās Savienības politikas jomās, cita starpā:
 - a) veikt Savienības mēroga pētījumus un analīzi par patērētājiem un patērētāju tirgiem, lai izstrādātu pārdomātu un mērķtiecīgu regulējumu un konstatētu jebkuru nepareizu tirgus darbību vai izmaiņas patērētāju vajadzībās;
 - b) veidot un uzturēt datubāzes, jo īpaši lai nodrošinātu apkopoto datu pieejamību ieinteresētajām personām, piemēram, patērētāju organizācijām, valsts iestādēm un pētniekiem;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1223/2009 (2009. gada 30. novembris) par kosmētikas līdzekļiem (OV L 342, 22.12.2009., 59. lpp.).

- c) izstrādāt un analizēt valsts statistikas un citus attiecīgus faktu datus; sadarbībā ar valstu ieinteresētajām personām tiks izstrādāti jo īpaši valsts datu un rādītāju apkopojumi par cenām, sūdzībām, tiesību īstenošanu, tiesību aizsardzību.
5. Finansiāli atbalstīt Eiropas patērētāju organizācijas un palielināt Savienības, valsts un reģionālā līmeņa patērētāju organizāciju veiktspēju, uzlabojot pārredzamību un veicinot apmaiņu ar paraugpraksi un speciālajām zināšanām
- a) sniegt finansiālus ieguldījumus tādu Savienības līmeņa patērētāju organizāciju funkcionēšanā, kas pārstāv patērētāju intereses, atbilstoši šīs regulas 5. panta 1. punktam;
- b) palielināt reģionālā, valsts un Eiropas līmeņa patērētāju organizāciju veiktspēju, proti, visā Savienībā nodrošinot apmācību dažādās valodās un darbiniekiem nodrošinot apmaiņu ar paraugpraksi un speciālajām zināšanām, jo īpaši pievērsoties patērētāju organizācijām dalībvalstīs, kurās tās nav pietiekami attīstītas vai kurās, kā liecina patērētāju tirgu un patērētāju vides uzraudzība dalībvalstīs, ir novērojams relatīvi zems patērētāju uzticēšanās un izpratnes līmenis;
- c) uzlabot pārredzamību un pastiprināt paraugprakses un speciālo zināšanu apmaiņu, jo īpaši ar spēcīgāku sakaru izveidi, ko sekmē, izveidojot patērētāju organizācijām paredzētu tiešsaistes portālu, kurš piedāvā interaktīvu telpu apmaiņai un sadarbībai un kurā nodrošina mācību laikā izstrādāto materiālu pieejamību bez maksas;
- d) atbalstīt starptautiskas struktūras, kas veicina programmas mērķiem atbilstošus principus un politiku.
6. Uzlabot patērētāju tirgu un patērētājiem paredzētās informācijas pārredzamību, nodrošināt, lai patērētāju rīcībā būtu salīdzināmi, uzticami un viegli pieejami dati, tostarp par pārrobežu gadījumiem; tas viņiem palīdzētu salīdzināt ne tikai preču un pakalpojumu cenas, bet arī to kvalitāti un ilgtspēju
- a) īstenot izpratnes veicināšanas kampaņas par jautājumiem, kas skar patērētājus, tostarp veicot darbības kopā ar dalībvalstīm;
- b) veikt darbības, kas padara patērētāju tirgus pārredzamākus, piemēram, attiecībā uz finanšu mazumtirdzniecības produktiem, energoapgādi, digitālo jomu un telesakariem, kā arī transportu;
- c) veikt darbības, ar ko atvieglo patērētāju piekļuvi attiecīgai, salīdzināmai, uzticamai un viegli pieejamai informācijai par precēm, pakalpojumiem un tirgiem, jo īpaši par preču un pakalpojumu cenām, kvalitāti un ilgtspēju – neatkarīgi no tā, vai tas notiek bezsaistē vai tiešsaistē, – piemēram, izmantojot salīdzināšanai paredzētas tīmekļa vietnes un darbības, ar ko nodrošina šādu tīmekļa vietņu augsto kvalitāti un uzticamību, tostarp pārrobežu pirkumu gadījumos;
- d) veikt darbības, kas patērētājiem dara pieejamāku informāciju par preču un pakalpojumu ilgtspējīgu patēriņu;
- e) atbalstīt pasākumus, kas skar Savienības politiku patērētāju tiesību aizsardzības jomā un ko atbilstoši Savienības definēto politikas prioritāšu tematikai organizē dalībvalsts, kas ir Padomes, izņemot ārlietu, sastāva prezidentvalsts;
- f) finansiāli atbalstīt sūdzību izskatīšanas iestādes valstīs, lai palīdzētu tām izmantot saskaņotas metodes patērētāju sūdzību klasificēšanai un ziņošanai par tām;
- g) sniegt atbalstu Savienības mēroga struktūrām, lai tās varētu izstrādāt rīcības kodeksus, paraugpraksi un pamatnostādnes cenu, kvalitātes un ilgtspējas salīdzināšanai, tostarp izmantojot salīdzināšanai paredzētas tīmekļa vietnes;
- h) atbalstīt saziņu par patērētāju jautājumiem, tostarp veicinot to, ka plašsaziņas līdzekļos tiek izplatīta pareiza un svarīga informācija par patērētāju jautājumiem.
7. Uzlabot patērētāju izglītošanu visa mūža garumā, jo īpaši pievērsoties neaizsargātiem patērētājiem
- a) izstrādāt interaktīvu platformu apmaiņai ar paraugpraksi un materiālus patērētāju izglītošanai visa mūža garumā, īpašu uzmanību pievēršot neaizsargātiem patērētājiem, kam ir grūti piekļūt un saprast patērētājiem paredzēto informāciju, lai nodrošinātu, ka viņi netiek maldināti;
- b) sadarbībā ar ieinteresētajām personām, piemēram, valsts iestādēm, skolotājiem, patērētāju organizācijām un tiem, kas darbojas viszemākajā līmenī un izmantojot dažādus līdzekļus, tostarp digitālos, izstrādāt izglītojošus pasākumus un materiālus, jo īpaši izmantojot (piemēram, ievācot, apkopojot, tulkojot un izplatot) materiālus, kuri izstrādāti valsts līmenī vai saistībā ar iepriekšējām ierosmēm, piemēram, par patērētāju tiesībām, tostarp pārrobežu jautājumiem, veselību un drošumu, Savienības tiesību aktiem patērētāju tiesību aizsardzības jomā, ilgtspējīgiem un ētiskiem patēriņa veidiem, tostarp Savienības sertifikācijas sistēmām, kā arī attiecībā uz finanšu jautājumu izpratni un plašsaziņas līdzekļu lietošanasmi;

III mērķis

Tiesības un to aizsardzība: pilnveidot un pastiprināt patērētāju tiesības, jo īpaši ar pārdomātām regulatīvām darbībām un nodrošinot, ka ir vieglāk pieejama vienkārši izmantojama, efektīva, lietderīga un rentabla tiesību aizsardzības sistēma, tostarp alternatīva strīdu izšķiršana

8. Komisijas uzdevums ir sagatavot tiesību aktus un citas regulējuma iniciatīvas patērētāju tiesību aizsardzības jomā, uzraudzīt to transponēšanu dalībvalstīs un pēc tam novērtēt to ietekmi, kā arī veicināt kopregulējuma un pašregulējuma iniciatīvas un uzraudzīt minēto iniciatīvu faktisko ietekmi uz patēriņa tirgiem, tostarp:
 - a) veikt pētījumus un pārdomātas regulatīvās darbības, piemēram, *ex-ante* un *ex-post* izvērtējumus, ietekmes novērtējumus, sabiedrisku apspriešanu, spēkā esošu tiesību aktu izvērtēšanu un vienkāršošanu;
 - b) rīkot seminārus, konferences, darbseminārus un sanāksmes, kurās piedalās ieinteresētās personas un eksperti;
 - c) izstrādāt un uzturēt tādas ērtas un publiski pieejamas datubāzes, kas attiecas uz ES patērētāju tiesību aizsardzības aktu īstenošanu;
 - d) izvērtēt saskaņā ar minēto programmu veiktās darbības.
9. Padarīt patērētājiem pieejamākus strīdu izšķiršanas mehānismus, jo īpaši alternatīvas strīdu izšķiršanas sistēmas, tostarp izmantojot Savienības mēroga tiešsaistes sistēmu un sadarbību starp valstu struktūrām, kas nodarbojas ar alternatīvu strīdu izšķiršanu, – īpašu uzmanību pievēršot atbilstīgiem pasākumiem saistībā ar neaizsargātu patērētāju vajadzībām un tiesībām; uzraudzīt patērētājiem paredzēto strīdu izšķiršanas mehānismu darbību un efektivitāti, arī izstrādājot un uzturot attiecīgus IT rīkus, kā arī apmainoties ar dalībvalstu esošo paraugpraksi un pieredzi
 - a) izstrādāt un uzturēt IT rīkus;
 - b) atbalstīt strīdu izšķiršanas tiešsaistē Savienības mēroga sistēmas izstrādi un tās uzturēšanu, tostarp saistītus pakalpojumus, piemēram, tulkošanu;
 - c) atbalstīt sadarbību starp valstu struktūrām, kas nodarbojas ar alternatīvu strīdu izšķiršanu, kā arī paraugprakses un pieredzes apmaiņu un izplatīšanu starp tām;
 - d) izstrādāt konkrētus rīkus, ar ko nodrošina, ka tiesību aizsardzības līdzekļi ir vieglāk pieejami neaizsargātām personām, kas tik bieži nemēdz izmantot minētos tiesību aizsardzības līdzekļus.

IV mērķis

Tiesību īstenošana: atbalstīt patērētāju tiesību īstenošanu, nostiprinot sadarbību starp valstu izpildiestādēm un sniedzot padomus patērētājiem

10. Koordinēt uzraudzības un īstenošanas darbības attiecībā uz Regulu (EK) Nr. 2006/2004, tostarp:
 - a) izstrādāt un uzturēt IT rīkus, piemēram, datubāzes, informācijas un komunikācijas sistēmas;
 - b) veikt darbības, kas vērstas uz iestāžu sadarbības sekmēšanu, kā arī uzraudzības un īstenošanas koordinēšanu, piemēram, īstenot par izpildi atbildīgo ierēdņu apmaiņas braucienus, kopīgus pasākumus, par izpildi atbildīgajiem ierēdņiem un tiesu iestāžu darbiniekiem paredzētas mācības;
 - c) organizēt seminārus, konferences, darbseminārus, ieinteresēto personu un ar īstenošanu saistīto ekspertu sanāksmes;
 - d) administratīvajā un tiesību īstenošanas jomā īstenot sadarbību ar trešām valstīm, kas nepiedalās programmā, un ar starptautiskām organizācijām.
11. Finansiāli atbalstīt darbības, ko veic kopā ar publiskām vai bezpeļņas struktūrām, kas veido Savienības tīklus, kuri informē patērētājus un palīdz tiem īstenot savas tiesības un gūt iespēju izmantot pienācīgu strīdu izšķiršanas kārtību, tostarp tādas sistēmas strīdu izšķiršanai ārpustiesas kārtībā, kuras darbojas tiešsaistē (Eiropas Patērētāju centru tīkls), aptverot arī:
 - a) Eiropas Patērētāju centru tīkla pienācīgai darbībai nepieciešamo IT rīku, piemēram, datubāzu, informācijas un komunikācijas sistēmu izstrādi un uzturēšanu;
 - b) darbības Eiropas Patērētāju centru atpazīstamības un reputācijas uzlabošanai.

II PIELIKUMS

ŠIS REGULAS 3. PANTAM ATBILSTOŠI RĀDĪTĀJI

I mērķis

Drošums: ar efektīvu tirgus pārraudzību visā Savienībā nostiprināt un palielināt produktu drošumu

Rādītājs	Avots	Pašreizējā situācija	Mērķvērtība
Tādu RAPEX paziņojumu skaits (%), kuriem seko vismaz viens reaģēšanas gadījums (citās dalībvalstīs)	RAPEX	2010. gadā 43 % (843 paziņojumi)	Līdz 2020. gadam 10 % pieaugums
Reaģēšanas gadījumu skaita attiecība pret paziņojumu skaitu (nopietna riska gadījumi) (*)	RAPEX	2010. gadā 1,07	Līdz 2020. gadam 15 % pieaugums

(*) paziņojumam var sekot dažāda citu dalībvalstu iestāžu reakcija

II mērķis

Patērētāju informēšana un izglītošana un atbalsts patērētāju organizācijām: uzlabot patērētāju izglītību, informētību un izpratni par savām tiesībām, izstrādāt faktu bāzi patērētāju politikai un atbalstīt patērētāju organizācijas, ņemot vērā arī īpašās neaizsargāto patērētāju vajadzības

Rādītājs	Avots	Pašreizējā situācija	Mērķvērtība
To sūdzību izskatīšanas iestāžu skaits un to valstu skaits, kuras iesniedz sūdzības ECCRS	ECCRS (Eiropas Patērētāju sūdzību reģistrācijas sistēma)	2012. gadā 33 sūdzību izskatīšanas iestādes no 7 valstīm	Līdz 2020. gadam 70 sūdzību izskatīšanas iestādes no 20 valstīm

III mērķis

Tiesības un to aizsardzība: pilnveidot un pastiprināt patērētāju tiesības, jo īpaši ar pārdomātām regulatīvām darbībām un nodrošinot, ka ir vieglāk pieejama vienkārši izmantojama, efektīva, lietderīga un rentabla tiesību aizsardzības sistēma, tostarp alternatīva strīdu izšķiršana

Rādītājs	Avots	Pašreizējā situācija	Mērķvērtība
To lietu skaits (%), kuras izskatītas Eiropas Patērētāju informēšanas centros un kuras nav atrisinātas tieši ar tirgotājiem, un kuras pēc tam nosūtītas alternatīvai strīdu izšķiršanai (ASI)	Eiropas Patērētāju informēšanas centra gada ziņojums	2010. gadā 9 %	Līdz 2020. gadam 75 %
To lietu skaits, kuras izskatītas Savienības mēroga strīdu izšķiršanas tiešsaistē sistēmā	SIT (strīdu izšķiršana tiešsaistē) platforma	2010. gadā 17 500 (sūdzības, ko sakarā ar e-komercijas darījumiem saņēmuši Eiropas Patērētāju informēšanas centri)	Līdz 2020. gadam 100 000
To patērētāju skaits (%), kuri pēdējo 12 mēnešu laikā ir sākuši rīkoties, lai problēmu atrisinātu:	Par patērētājiem iegūto rezultātu apkopojums	2010. gadā 83 %	Līdz 2020. gadam 90 %

IV mērķis

Tiesību īstenošana: atbalstīt patērētāju tiesību īstenošanu, pastiprinot sadarbību starp valstu izpildiestādēm un sniedzot padomus patērētājiem

Rādītājs	Avots	Pašreizējā situācija	Mērķvērtība
Informācijas plūsmas līmenis un sadarbība tīklā, kas paredzēts sadarbībai patērētāju tiesību aizsardzības jomā (<i>Consumer Protection Cooperation (CPC) Network</i>):	CPC tīkla datubāze (CPCS)	gada vidējie rādītāji (2007–2010)	
— to pieprasījumu skaits, kuros lūdz veikt informācijas apmaiņu starp CPC iestādēm;		129	— līdz 2020. gadam 30 % pieaugums
— to pieprasījumu skaits, kuros lūdz veikt tiesību īstenošanas pasākumus starp CPC iestādēm;		142	— līdz 2020. gadam 30 % pieaugums
— brīdinājumu skaits CPC tīklā.		63	— līdz 2020. gadam 30 % pieaugums
to ar tiesību īstenošanas lietām saistīto pieprasījumu skaits (%), kuri 12 mēnešu laikā izskatīti CPC tīklā	CPC tīkla datubāze (CPCS)	50 % (atsauces periods 2007–2010)	Līdz 2020. gadam 60 %
to informācijas sniegšanas pieprasījumu skaits (%), kuri 3 mēnešu laikā izskatīti CPC tīklā	CPC tīkla datubāze (CPCS)	33 % (atsauces periods 2007–2010)	Līdz 2020. gadam 50 %
To kontaktu skaits, kurus ar patērētājiem nodibinājuši Eiropas Patērētāju informēšanas centri (<i>European Consumer Centre – ECC</i>)	Eiropas Patērētāju informēšanas centra ziņojums	2010. gadā 71 000	Līdz 2020. gadam 50 % pieaugums
Eiropas Patērētāju centru tīmekļa vietņu apmeklēšanas reižu skaits	Eiropas Patērētāju centru tīkla izvērtēšanas ziņojums	2011. gadā 1 670 000	Līdz 2020. gadam 70 % pieaugums

Minētos rādītājus varētu apsvērt saistībā ar vispārīgo kontekstu un horizontāliem rādītājiem.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 255/2014

(2014. gada 26. februāris),

ar ko attiecībā uz Komisijai piešķiramajām deleģētajām un īstenošanas pilnvarām groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2008/97, Regulu (EK) Nr. 779/98 un Regulu (EK) Nr. 1506/98 par olīveļļas un citu lauksaimniecības produktu importu no Turcijas

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2008/97 ⁽²⁾ Komisijai piešķir pilnvaras, kas tai ļauj pieņemt sīki izstrādātus noteikumus, kuri vajadzīgi, lai īstenotu noteikumus par īpašā režīma piemērošanu olīveļļas un citu lauksaimniecības produktu importam no Turcijas. Ar minēto regulu Komisijai piešķir arī pilnvaras pieņemt šai regulai vajadzīgos pielāgojumus, ja būtu jāgroza attiecīgajā asociācijas nolīgumā paredzētais īpašais režīms.

(2) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 779/98 ⁽³⁾ Komisijai piešķir pilnvaras, kas tai ļauj pieņemt īpašus sīki izstrādātus noteikumus importa režīma piemērošanai attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) I pielikumā uzskaitītajiem Turcijas izcelsmes produktiem, kurus atļauts importēt Savienībā atbilstīgi EK un Turcijas Asociācijas padomes Lēmumā Nr. 1/98 ⁽⁴⁾ izklāstītajiem nosacījumiem.

(3) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1506/98 ⁽⁵⁾ Komisijai piešķir pilnvaras, kas tai ļauj atcelt minētajā regulā

paredzētos pasākumus, ja ir atceltas barjeras preferencīalam režīmam attiecībā uz Savienības eksportu uz Turciju.

(4) Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā pilnvaras, kas Komisijai piešķirtas atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 2008/97, Regulai (EK) Nr. 779/98 un Regulai (EK) Nr. 1506/98, būtu jāpielāgo LESD 290. un 291. pantam.

(5) Lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus Regulas (EK) Nr. 2008/97 elementus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz minētās regulas grozījumiem, kas nepieciešami, ja ir grozīti asociācijas nolīgumā paredzētā īpašā režīma esošie nosacījumi, jo īpaši attiecībā uz daudzumu, vai ir noslēgts jauns nolīgums. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

(6) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Regulas (EK) Nr. 2008/97, Regulas (EK) Nr. 779/98 un Regulas (EK) Nr. 1506/98 īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁶⁾.

(7) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 2008/97, Regula (EK) Nr. 779/98 un Regula (EK) Nr. 1506/98,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 2008/97 groza šādi:

1) regulas 7. un 8. pantu aizstāj ar šādiem:

“7. pants

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus, kas vajadzīgi šajā regulā izklāstītā importa īpašā režīma piemērošanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 8.b panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 17. februāra lēmums.

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2008/97 (1997. gada 9. oktobris), ar kuru paredz dažus noteikumus īpašā režīma piemērošanai tādas olīveļļas un citu dažu lauksaimniecības produktu importam, kuru izcelsme ir Turcijā (OV L 284, 16.10.1997., 17. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 779/98 (1998. gada 7. aprīlis) par Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Kopienā, ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 4115/86 un groza Regulu (EK) Nr. 3010/95 (OV L 113, 15.4.1998., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 86, 20.3.1998., 1. lpp.

⁽⁵⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1506/98 (1998. gada 13. jūlijs), ar ko Turcijai 1998. gadā tiek piešķirta Kopienas tarifu kvotu koncesija attiecībā uz lazdu riekstiem un ar ko tiek atceltas dažas koncesijas (OV L 200, 16.7.1998., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

8. pants

Lai ievērotu starptautiskās saistības un ja Padome ir nolēmusi apstiprināt grozījumus asociācijas nolīgumā paredzētā īpašā režīma spēkā esošajos nosacījumos vai noslēgt jaunu nolīgumu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 8.a pantu attiecībā uz izrietošajiem grozījumiem šajā regulā.”;

2) iekļauj šādus pantus:

“8.a pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Regulas 8. pantā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 9. aprīļa. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 8. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 8. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

8.b pants

1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 (*) 229. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (**) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Kad komitejas atzinums jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru izbeidz bez rezultāta, ja komitejas priekšsēdētājs tā nolemj atzinuma sniegšanas termiņā vai to pieprasa vismaz ceturtdaļa komitejas locekļu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atsauc Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”

2. pants

Regulu (EK) Nr. 779/98 groza šādi:

1) regulas 1. pantu aizstāj ar šādu:

“1. pants

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus, kas vajadzīgi importa režīma piemērošanai attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību I pielikumā uzskaitītajiem Turcijas izcelsmes produktiem, kurus atļauts importēt Savienībā atbilstīgi EK un Turcijas Asociācijas padomes Lēmumā Nr. 1/98 izklāstītajiem nosacījumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 2.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

2) iekļauj šādu pantu:

“2.a pants

1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 (*) 229. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (**) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Kad komitejas atzinums jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru izbeidz bez rezultāta, ja komitejas priekšsēdētājs tā nolemj atzinuma sniegšanas termiņā vai to pieprasa vismaz ceturtdaļa komitejas locekļu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

3. pants

Regulu (EK) Nr. 1506/98 groza šādi:

1) regulas 3. pantu aizstāj ar šādu:

“3. pants

Komisija ar īstenošanas aktiem izbeidz 2. pantā minētos atcelšanas pasākumus, ja ir atceltas barjeras preferenciālam režīmam attiecībā uz Savienības eksportu uz Turciju. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 3.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

2) iekļauj šādu pantu:

“3.a pants

1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 (*) 229. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (**) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Ja komitejas atzinums jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja atzinuma sniegšanas termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa vismaz ceturtdaļa komitejas locekļu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

4. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 26. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

Komisijas paziņojums par kodifikāciju

No šīs regulas pieņemšanas izrietēs ievērojams skaits grozījumu attiecīgajos aktos. Lai uzlabotu attiecīgo aktu skaidrību, Komisija ierosinās aktus kodificēt pēc iespējas drīz pēc tam, kad šī regula būs pieņemta, un vēlākais līdz 2014. gada 30. septembrim.

Komisijas paziņojums par deleģētajiem aktiem

Saistībā ar šo regulu Komisija atgādina par saistībām, ko tā uzņēmusies Pamatnolīguma par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām 15. punktā, proti, sniegt Parlamentam pilnīgu informāciju un dokumentāciju par tās sanāksmēm ar valstu ekspertiem saistībā ar tās darbu deleģēto aktu sagatavošanā.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 256/2014

(2014. gada 26. februāris)

par Eiropas Savienībā īstenotu energoinfrastruktūras investīciju projektu paziņošanu Komisijai, ar ko aizstāj Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 617/2010 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 736/96

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 194. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Lai varētu izstrādāt Savienības enerģētikas politiku un lai Komisija varētu veikt savus uzdevumus enerģētikas jomā, ir būtiski gūt vispārēju priekšstatu par investīcijām Savienības enerģētikas infrastruktūrā. Regulāri apkopotu jaunākie dati un informācija ļautu Komisijai izdarīt vajadzīgos salīdzinājumus un vērtējumus vai arī, pamatojoties uz attiecīgajiem datiem un analīzi, ierosināt attiecīgus pasākumus, jo īpaši attiecībā uz enerģijas pieprasījuma un piedāvājuma līdzsvaru nākotnē.

(2) Pēdējos gados Savienībā un ārpus tās ir notikušas ievērojamas pārmaiņas enerģētikas jomā, tāpēc, lai panāktu Savienības energoapgādes drošību un iekšējā tirgus darbību, kā arī Savienības jau sāktu pāreju uz zema oglekļa dioksīda emisiju līmeņa energosistēmu, ļoti liela nozīme ir investīcijām energoinfrastruktūrā.

(3) Jaunā situācija enerģētikas jomā nozīmē, ka nepieciešamas ievērojamas investīcijas visu veidu infrastruktūrā visās enerģētikas nozarēs un jāattīsta jauni infrastruktūras veidi un jaunas tehnoloģijas, kas ienāk tirgū. Enerģētikas

nozares liberalizācija un lielāka iekšējā tirgus integrācija nozīmē, ka investīciju jomā aizvien lielāka nozīme ir ekonomikas dalībniekiem. Dalībvalstu politiku, kas vērsta uz jaunas un/vai modernizētas energoinfrastruktūras izveidi, līdztekus ietekmēs jaunas politikas prasības – piemēram, mērķi, kas paredz mainīt energoresursu sadalījumu.

(4) Tāpēc lielāka uzmanība būtu jāpievērš investīcijām Savienības energoinfrastruktūrā, jo īpaši tādēļ, lai laikus prognozētu problēmas, popularizētu paraugpraksi un nodrošinātu lielāku pārredzamību attiecībā uz turpmāko Savienības energosistēmas attīstību.

(5) Tādēļ Komisijai, un jo īpaši tās Enerģētikas tirgus novērošanas centram, ir vajadzīgi precīzi dati un informācija par investīciju projektiem – arī ekspluatācijas izbeigšanu – svarīgākajās Savienības energosistēmas daļās.

(6) Saņemt datus un informāciju par dažādo enerģētikas nozaru gaidāmajām ražošanas, pārvades un glabāšanas jaudas pārmaiņām un projektiem ir Savienības interesēs, un tiem ir liela nozīme attiecībā uz nākotnes investīcijām. Tāpēc būtu jānodrošina, lai Komisijai tiktu ziņots par investīciju projektiem, kuru ietvaros ir sākti būvdarbi vai ekspluatācijas izbeigšanas darbi vai par kuriem ir pieņemts galīgs lēmums par investīcijām.

(7) Saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma (*Euratom* līgums) 41. un 42. pantu uzņēmumiem ir pienākums paziņot par saviem investīciju projektiem. Šāda informācija ir jāpapildina ar regulāriem ziņojumiem par investīciju projektu īstenošanas gaitu. Šāda papildu ziņošana neskar *Euratom* līguma 41. līdz 44. pantu. Tomēr, kad vien iespējams, būtu jāizvairās no divkārsa sloga uzlikšanas uzņēmumiem.

(8) Lai Komisijai būtu pārskatāmas norises, kas gaidāmas Savienības energosistēmā kopumā, ir vajadzīga saskaņota kārtība, kādā dalībvalstīm jāziņo par investīciju projektiem, izmantojot atjauninātas oficiālu datu un informācijas kategorijas.

⁽¹⁾ OV L 271, 19.9.2013., 153. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 4. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 20. februāra lēmums.

- (9) Tāpēc dalībvalstīm būtu Komisijai jāsniedz dati un informācija par to teritorijā plānotiem vai būvdarbu posmā esošiem energoinfrastruktūras investīciju projektiem saistībā ar naftas, dabasgāzes, elektroenerģijas (tostarp elektroenerģijas no atjaunojamiem energoresursiem), no oglēm un lignīta iegūtas elektroenerģijas ražošanu, glabāšanu un transportēšanu un elektroenerģijas un lietderīgās siltumenerģijas koģenerāciju, kā arī biokurināmā/biodeģvielas ražošanu un oglekļa dioksīda uztveršanu, transportēšanu un uzglabāšanu. Dalībvalstīm būtu jāpaziņo Komisijai dati un informācija par investīciju projektiem saistībā ar elektroenerģijas starpsavienojumiem un gāzes starpsavienojumiem ar trešām valstīm. Attiecīgajiem uzņēmumiem būtu jānosaka pienākums paziņot šādus datus attiecīgajai dalībvalstij.
- (10) Ņemot vērā enerģētikas nozares investīciju projektu laika plānošanas ilgumu, pietiktu, ja ziņojumus sniegtu ik pēc diviem gadiem.
- (11) Lai novērstu nesamērīgu administratīvo slogu un pēc iespējas samazinātu izmaksas dalībvalstīm un uzņēmumiem, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, ar šo regulu būtu jāļauj atbrīvot dalībvalstis un uzņēmumus no pienākuma sniegt ziņojumus ar noteikumu, ka Komisijai jau ir iesniegta ekvivalenta informācija saskaņā ar Savienības enerģētikas nozares tiesību aktiem, kuru mērķis ir Savienībā attīstīt enerģijas tirgus, kuros valda konkurence, un panākt Savienības energosistēmas ilgtspēju un Savienības energoapgādes drošību. Tādēļ būtu jāizvairās no jebkādas tādu ziņošanas prasību dublēšanās, kas noteiktas dabasgāzes un elektroenerģijas trešajā iekšējā tirgus paketē. Lai atvieglinātu ziņošanas slogu, Komisijai būtu jāsniedz dalībvalstīm atbalsts, lai precizētu, kuros gadījumos tā uzskata, ka dati vai informācija, kas tai jau ir paziņota saskaņā ar citiem tiesību aktiem, atbilst šīs regulas prasībām.
- (12) Komisijai, un jo īpaši tās Enerģētikas tirgus novērošanas centram, būtu jāvar veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai datus apstrādātu, kā arī padarītu datu ziņošanu vienkāršāku un drošāku, jo īpaši izmantot integrētus IT rīkus un procedūras, kam būtu jāgarantē Komisijai paziņoto datu vai informācijas konfidencialitāte.
- (13) Personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstis, reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK⁽¹⁾, savukārt gadījumos, kad datu apstrādi veic Komisija, personu aizsardzību reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001⁽²⁾. Šī regula neietekmē minētos noteikumus.
- (14) Dalībvalstīm vai to deleģētajām iestādēm un Komisijai būtu jāievēro komerciāli sensitīvu datu un informācijas konfidencialitāte. Tāpēc dalībvalstīm vai to deleģētajām iestādēm dati un informācija – izņemot datus un informāciju par pārrobežu pārvades projektiem – pirms to iesniegšanas Komisijai būtu jāapkopo valsts līmenī. Vajadzības gadījumā Komisijai minētie dati būtu jāapkopo vēl augstākā līmenī, lai novērstu to, ka varētu tikt izpaustas vai izsecinātas jebkādas ziņas par konkrētiem uzņēmumiem vai iekārtām.
- (15) Komisijai, un jo īpaši tās Enerģētikas tirgus novērošanas centram, vajadzētu regulāri veikt Savienības energosistēmas strukturālo pārmaiņu un perspektīvu analīzi starpnozaru skatījumā, vajadzības gadījumos padziļināti analizējot šīs energosistēmas konkrētus aspektus. Šai analīzei jo īpaši vajadzētu palīdzēt uzlabot energoapgādes drošību, apzinot iespējamās infrastruktūras un investīciju nepietiekamības gadījumus, nolūkā panākt enerģijas piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvaru. Analīze būtu vērtīgs ieguldījums arī Savienības mēroga diskusijā par energoinfrastruktūrām, tāpēc tā būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un jādara pieejama ieinteresētām personām.
- (16) Mazie un vidējie uzņēmumi savu investīciju plānošanas kontekstā varēs izmantot Komisijas starpnozaru analīzi, kā arī datus un informāciju, ko Komisija publicējusi saskaņā ar šo regulu.
- (17) Lai rastu kopīgu izpratni par iespējamu infrastruktūras nepietiekamību un ar to saistītu risku un uzlabotu pārredzamību attiecībā uz nākotnes norisēm, kurās īpaši ieinteresēti ir jauni tirgus dalībnieki, Komisijai var palīdzēt eksperti no dalībvalstīm vai citi kompetenti eksperti.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

(18) Šai regulai būtu jāaizstāj Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 617/2010 ⁽¹⁾, kuru 2012. gada 6. septembrī atcēla Eiropas Savienības Tiesa ⁽²⁾ un kuras ietekme bija jāsaģlabā, līdz stātos spēkā jauna regula. Tāpēc saskaņā ar Tiesas spriedumu līdz ar šīs regulas stāšanos spēkā būtu jāstājas spēkā Regulas (ES, Euratom) Nr. 617/2010 atcelšanai. Turklāt Padomes Regula (EK) Nr. 736/96 ⁽³⁾, kas tika atcelta ar anulēto Regulu (ES, Euratom) Nr. 617/2010, būtu jāatceļ ar šo regulu.

(19) To datu un informācijas forma un tehniskie aspekti, kas jāsniedz Komisijai par energoinfrastruktūras investīciju projektiem, ir noteikti Komisijas Regulā (ES, Euratom) Nr. 833/2010 ⁽⁴⁾. Regulai (ES, Euratom) Nr. 833/2010 būtu jāpaliek spēkā līdz tās pārskatīšanai, kas tiks veikta pēc šīs regulas pieņemšanas.

(20) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu tiek izveidota vienota kārtība, kādā Komisijai sniedz datus un informāciju par energoinfrastruktūras investīciju projektiem naftas, dabasgāzes, elektroenerģijas (tostarp elektroenerģijas no atjaunojamiem energoresursiem), no ogļēm un lignīta iegūtas elektroenerģijas un elektroenerģijas un lietderīgās siltumenerģijas koģenerācijas nozarē, kā arī par investīciju projektiem, kas saistīti ar biodegvielas ražošanu un minētajās nozarēs radītā oglekļa dioksīda uztveršanu, transportēšanu un uzglabāšanu.

2. Šī regula attiecas uz tādiem pielikumā uzskaitīto veidu investīciju projektiem, kuru ietvaros ir sākti būvdarbi vai ekspluatācijas izbeigšanas darbi vai par kuriem ir pieņemts galīgs lēmums par investīcijām.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 617/2010 (2010. gada 24. jūnijs) par to, kā ziņot Komisijai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Savienībā, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 736/96 (OV L 180, 15.7.2010., 7. lpp.).

⁽²⁾ Tiesas 2012. gada 6. septembra spriedums lietā C-490/10 Parlaments/Padome (Krājums 2012, I-0000. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 736/96 (1996. gada 22. aprīlis) par Komisijas informēšanu par Kopienas interesējošu investīciju projektu naftas, dabasgāzes un elektroenerģijas sektoros (OV L 102, 25.4.1996., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 833/2010 (2010. gada 21. septembris), ar ko īsteno Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 617/2010 par to, kā ziņot Komisijai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Savienībā (OV L 248, 22.9.2010., 36. lpp.).

Turklāt dalībvalstis var iesniegt aplēses datus vai provizorisku informāciju par pielikumā uzskaitīto veidu investīciju projektiem, kas paredz sākt būvdarbus nākamo piecu gadu laikā, un projektiem, kas paredz izbeigt infrastruktūras ekspluatāciju nākamo triju gadu laikā, bet par kuriem nav pieņemts galīgs lēmums par investīcijām.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā lieto šādas definīcijas:

1) "infrastruktūra" ir visu veidu iekārtas vai iekārtu daļas, kas saistītas ar ražošanu, pārvadi un glabāšanu, ietverot starpsavienojumus starp Savienību un trešām valstīm;

2) "investīciju projekti" ir projekti, kas paredz:

i) jaunas infrastruktūras būvniecību;

ii) esošās infrastruktūras pārveidošanu, modernizāciju, jaudas palielināšanu vai samazināšanu;

iii) esošās infrastruktūras ekspluatācijas pilnīgu vai daļēju izbeigšanu;

3) "galīgs lēmums par investīcijām" ir uzņēmuma līmenī pieņemts lēmums noteikti paredzēt līdzekļus kāda projekta investīciju posmam;

4) "investīciju posms" ir posms, kurā notiek būvdarbi vai ekspluatācijas izbeigšanas darbi un rodas kapitālieguldījumu izmaksas; tajā neietilpst plānošanas posms;

5) "plānošanas posms" ir posms, kurā sagatavojas projekta īstenošanai un kurā pēc vajadzības ietilpst priekšizpēte, sagatavošanās un tehniska izpēte, atļauju un pilnvarojumu saņemšana un rodas kapitālieguldījumu izmaksas;

6) "investīciju projekti būvdarbu posmā" ir investīciju projekti, kuros ir sākti būvdarbi un radušās kapitālieguldījumu izmaksas;

7) "ekspluatācijas izbeigšana" ir posms, kurā neatgriezeniski beidz infrastruktūras izmantošanu;

- 8) "ražošana" ir elektroenerģijas ģenerācija un kurināmā/degvielas, tostarp biokurināmā/biodegvielas, pārstrāde;
- 9) "pārvade" ir energoresursu vai energoproduktu, vai oglekļa dioksīda transportēšana pa tīklu, konkrētāk:
- i) pa cauruļvadiem, izņemot ieguves un pārstrādes posma cauruļvadu tīklus, izņemot cauruļvadu daļu, kuru galvenokārt izmanto vietējās energoapgādes vajadzībām; vai
 - ii) pa savstarpēji savienotām superaugstsprieguma un augstsprieguma sistēmām, izņemot sistēmas, kuras galvenokārt izmanto vietējās energoapgādes vajadzībām;
- 10) "uztveršana" ir process, kurā no rūpnieciskām iekārtām uztver oglekļa dioksīdu, lai to uzglabātu;
- 11) "glabāšana" ir enerģijas vai energoresursu ilgtermiņa vai pagaidu novietošana virszemes vai pazemes infrastruktūras objektos vai ģeoloģiskos objektos vai oglekļa dioksīda uzglabāšana ģeoloģiskos pazemes veidojumos;
- 12) "uzņēmums" ir jebkura fiziska persona vai privāta vai publiska juridiska persona, kas pieņem lēmumus par investīciju projektiem vai tos īsteno;
- 13) "energoresursi" ir:
- i) primārie energoresursi, piemēram, nafta, dabasgāze vai ogles;
 - ii) pārveidotie energoresursi, piemēram, elektroenerģija;
 - iii) atjaunojamie energoresursi, tostarp hidroelektroenerģija, biomasas, biogāze, vēja enerģija, saules enerģija, plūdmaiņu enerģija, viļņu enerģija un ģeotermālā enerģija; un
 - iv) energoprodukti, piemēram, naftas pārstrādes produkti un biokurināmā/biodegvielas;
- 14) "īpaša struktūra" ir struktūra, kam ar kādu Savienības tiesību aktu, kurš pieņemts enerģētikas nozarē, ir uzticēts sagatavot un pieņemt energoinfrastruktūras tīklu attīstības un investīciju daudzgadu plānus visas Savienības mērogā, piemēram, elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīkls (ENTSO-E), kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 714/2009 ⁽¹⁾ 4. pantā, un

gāzes pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīkls (ENTSO-G), kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 715/2009 ⁽²⁾ 4. pantā;

- 15) "apkopot dati" ir dati, kas apkopoti vienas vai vairāku dalībvalstu līmenī.

3. pants

Datu ziņošana

1. Ievērojot samērību attiecībā uz datu vākšanas un ziņošanas radīto slogu, dalībvalstis vai iestādes, kurām tās minēto uzdevumu deleģējušas, no 2015. gada 1. janvāra un pēc tam ik pēc diviem gadiem apkopo visus datus un informāciju, kas tiek prasīta saskaņā ar šo regulu.

Regulā paredzētos datus un attiecīgu informāciju par projektiem tās Komisijai paziņo 2015. gadā – pirmajā ziņošanas gadā –, bet pēc tam ik pēc diviem gadiem. Minēto paziņojumu veic apkopotā veidā, izņemot datus un attiecīgu informāciju par pārrobežu pārvades projektiem.

Dalībvalstis vai to deleģētās iestādes apkopotos datus un attiecīgu informāciju par projektiem paziņo līdz attiecīgā ziņošanas gada 31. jūlijam.

2. Dalībvalstis vai to deleģētās iestādes ir atbrīvotas no 1. punktā noteiktā pienākuma, ja un ciktāl saskaņā ar Savienības tiesību aktiem enerģētikas nozarē vai *Euratom* līgumu:

- a) attiecīgā dalībvalsts vai tās deleģēta iestāde šīs regulas prasībām ekvivalentus datus vai informāciju jau ir paziņojusi Komisijai un ir norādījusi minēto paziņošanas datumu un konkrēto tiesību aktu; vai
- b) īpaši struktūrai ir uzticēta energoinfrastruktūras daudzgadu investīciju Savienības mēroga plāna sagatavošana un šī struktūra minētajām vajadzībām apkopo šīs regulas prasībām ekvivalentus datus un informāciju. Tādā gadījumā, lai tiktu izpildītas šīs regulas prasības, minētā īpašā struktūra paziņo Komisijai visus attiecīgos datus un informāciju.

4. pants

Datu avoti

Attiecīgie uzņēmumi ziņo 3. pantā minētos datus vai informāciju tām dalībvalstīm vai to dalībvalstu deleģētajām iestādēm, kuru teritorijā tie plāno īstenot investīciju projektus, līdz katra ziņošanas gada 1. jūnijam. Paziņotie dati vai informācija atspoguļo investīciju projektu stāvokli attiecīgā ziņošanas gada 31. martā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 714/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz pieeju tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par Regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu (OV L 211, 14.8.2009., 15. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 715/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabasgāzes pārvades tīkliem un par Regulas (EK) Nr. 1775/2005 atcelšanu (OV L 211, 14.8.2009., 36. lpp.).

Pirmā daļa uz uzņēmumiem neattiecas, ja attiecīgā dalībvalsts pieņem lēmumu izmantot citus līdzekļus, lai Komisijai sniegtu 3. pantā minētos datus vai informāciju, ja vien šādi sniegtie dati vai informācija ir salīdzināma.

5. pants

Paziņojuma saturs

1. Regulas 3. pantā paredzētajā paziņojumā pēc vajadzības attiecīgi norāda šādas ziņas par pielikumā uzskaitīto veidu investīciju projektiem:

- a) plānoto vai būvējamo jaudu apjoms;
- b) plānotās vai būvējamās infrastruktūras vai jaudas tips un galvenie parametri, tostarp attiecīgos gadījumos pārrobežu pārvades projektu atrašanās vietas;
- c) paredzamais ekspluatācijā nodošanas gads;
- d) izmantoto energoresursu veidi;
- e) iekārtas, kas spēj reaģēt uz piegādes drošības krīzēm, piemēram, iekārtas, kas ļauj plūsmas pārvērst pretējā virzienā vai pāriet uz citu kurināmo/degvielu; un
- f) oglekļa dioksīda uztveršanas sistēmu uzstādīšana vai ekspluatācijā nodotām iekārtām veikta oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas mehānismu uzstādīšana.

2. Regulas 3. pantā paredzētajā paziņojumā sniedz šādas ziņas par jaudu, kuras ekspluatāciju paredzēts izbeigt:

- a) attiecīgās infrastruktūras veids un jauda; un
- b) iespējamais ekspluatācijas izbeigšanas gads.

3. Paziņojumā, kas iesniegts saskaņā ar 3. pantu, attiecīgā gadījumā norāda:

- a) uzstādīto ražošanas, pārvades un uzglabāšanas jaudu kopējo apjomu, kas ir pieejams attiecīgā pārskata sniegšanas gada sākumā vai kuru darbība ir pārtraukta ilgāk par trim gadiem; un
- b) attiecīgo informāciju par kavējumiem un/vai šķēršļiem investīciju projektu īstenošanā, ja dalībvalstu, to deleģēto iestāžu vai attiecīgās īpašās struktūras rīcībā ir šāda informācija.

6. pants

Datu kvalitāte un publiskošana

1. Dalībvalstis, to deleģētās iestādes vai attiecīgos gadījumos īpašās struktūras tiecas nodrošināt, lai Komisijai paziņotie dati un informācija būtu kvalitatīva, atbilstīga, precīza, skaidra, laicīgi sniegta un saskaņota.

Ja paziņošanu veic īpašās struktūras, dalībvalstis paziņotajiem datiem un informācijai var pievienot attiecīgus komentārus.

2. Komisija var publicēt apkopotus datus un informāciju, kas tai iesniegta saskaņā ar šo regulu, jo īpaši 10. panta 3. punktā minētos analītiskos apskatus, ar noteikumu, ka netiek izpaustas ziņas par konkrētiem uzņēmumiem un iekārtām un ka šādas ziņas nevar izsecināt.

3. Dalībvalstis, to deleģētās iestādes vai Komisija ievēro to rīcībā esošo komerciāli sensitīvu datu vai informācijas konfidencialitāti.

7. pants

Īstenošanas noteikumi

Ievērojot šīs regulas ierobežojumus, Komisija līdz 2014. gada 10. jūnijam pieņem šīs regulas īstenošanai vajadzīgos noteikumus attiecībā uz 3. un 5. pantā minēto datu un informācijas ziņošanas formu un citiem tehniskiem aspektiem. Līdz tam piemēro Regulu (ES, Euratom) Nr. 833/2010.

8. pants

Datu apstrāde

Komisija atbild par to IT resursu izstrādi, mitināšanu, pārvaldīšanu un uzturēšanu, kuri vajadzīgi, lai saņemtu, glabātu un apstrādātu datus vai informāciju, kas tai paziņota saskaņā ar šo regulu.

Komisija nodrošina arī, ka IT resursi, kas nepieciešami pirmajā daļā minētajiem nolūkiem, garantē saskaņā ar šo regulu tai paziņoto datu un informācijas konfidencialitāti.

9. pants

Fizisku personu aizsardzība attiecībā uz datu apstrādi

Šī regula neskar Savienības tiesības un jo īpaši neietekmē ar Direktīvu 95/46/EK noteiktos dalībvalstu pienākumus attiecībā uz personas datu apstrādi vai pienākumus, kas Savienības iestādēm un struktūrām ir noteikti ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 attiecībā uz šo iestāžu un struktūru veiktu personas datu apstrādi pienākumu izpildes ietvaros.

10. pants

Uzraudzība un ziņošana

1. Izmantojot iesniegtos datus un informāciju un attiecīgos gadījumos arī citus datu avotus, tostarp Komisijas iegādātus datus, un ņemot vērā attiecīgas analīzes, piemēram, gāzes un elektroenerģijas tīklu attīstības daudzgadu plānus, Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai iesniedz un ik pēc diviem gadiem publicē Savienības energosistēmas strukturālo pārmaiņu un perspektīvu analīzi starpnozaru skatījumā. Šīs analīzes mērķi ir šādi:

- a) apzināt nākotnē iespējamo enerģijas pieprasījuma un piedāvājuma neatbilstību, kas varētu būt nozīmīga Savienības enerģētikas politikai, tostarp enerģētikas iekšējā tirgus darbībai, īpašu uzmanību pievēršot nepietiekamībai un nepilnībām, kas ražošanas un pārvades infrastruktūrā varētu būt iespējamās nākotnē;
- b) apzināt šķēršļus investīcijām un popularizēt to novēršanas paraugpraksi; un
- c) palielināt pārredzamību tirgus dalībnieku un potenciālu jaunu tirgus dalībnieku interesēs.

Izmantojot minētos datus un informāciju, Komisija var veikt arī jebkāda veida specializētu analīzi, ko uzskata par vajadzīgu vai lietderīgu.

2. Sagatavot 1. punktā minētās analīzes, Komisijai var palīdzēt eksperti no dalībvalstīm un/vai citi attiecīgā jomā kompetenti eksperti un profesionālās apvienības.

Komisija nodrošina visām dalībvalstīm iespēju sniegt komentārus par analīžu projektiem.

3. Komisija pārrunā analīzes ar ieinteresētām pusēm, piemēram, ENTSO-E, ENTSO-G, Gāzes jautājumu koordinācijas grupu, Elektroenerģijas jautājumu koordinācijas grupu un Naftas jautājumu koordinācijas grupu.

11. pants

Pārskatīšana

Ne vēlāk kā līdz 2016. gada 31. decembrim Komisija pārskata šīs regulas īstenošanu un Eiropas Parlamentam un Padomei

iesniedz ziņojumu par pārskatīšanas rezultātiem. Pārskatīšanas procesā Komisija cita starpā izskata:

- a) iespēju paplašināt regulas piemērošanas jomu, to attiecinot uz:
 - i) dabasgāzes, naftas un ogļu ieguvī;
 - ii) saspiestas dabasgāzes termināļiem;
 - iii) elektroenerģijas uzglabāšanas papildu veidiem; un
- b) jautājumu par to, ir vai nav jāpazemina atjaunojamās enerģijas iekārtām noteiktās robežvērtības.

Izskatot šīs iespējas, Komisija ņem vērā vajadzību nodrošināt līdzsvaru starp pieaugošo administratīvo slogu un ieguvumiem, ko sniedz papildu informācijas saņemšana.

12. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 736/96 atceļ no 2014. gada 9. aprīļa.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 26. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

PIELIKUMS

INVESTĪCIJU PROJEKTI

1. NAFTA

1.1. Pārstrāde:

- pārtvaices iekārtas ar jaudu vismaz viens miljons tonnu gadā,
- pārtvaices jaudas palielināšana vairāk nekā par vienu miljonu tonnu gadā,
- riforminga/krekinga iekārtas ar jaudu vismaz 500 tonnu dienā,
- degvielleļļas, gāzeļļas, naftas pārstrādes izejvielu vai citu naftas produktu atsērošanas iekārtas.

Šis apakšpunkts neietver ķīmiskās rūpnīcas, kurās neražo kurināmo un/vai degvielas vai tās iegūst tikai kā blakusproduktus.

1.2. Transports:

- jēlnaftas cauruļvadi ar jaudu vismaz trīs miljoni tonnu gadā un šādu cauruļvadu tīklu pagarināšana vismaz par 30 km,
- naftas produktu cauruļvadi ar jaudu vismaz 1,5 miljoni tonnu gadā un šādu cauruļvadu pagarināšana vismaz par 30 km,
- cauruļvadi, kas ir svarīgi posmi savstarpēji savienotos valstu iekšējos vai starptautiskos tīklos, kā arī cauruļvadi un projekti, kas ir kopējās interesēs saskaņā ar pamatnostādņēm, kuras izstrādātas atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 171. pantam.

Šis apakšpunkts neietver militārām vajadzībām izbūvētus cauruļvadus un cauruļvadus izejvielu piegādei pārstrādes iekārtām, kas nav ietvertas 1.1. apakšpunktā.

1.3. Glabāšana:

- jēlnaftas un naftas produktu glabāšanas iekārtas (iekārtas vismaz ar 150 000 m³ jaudu vai tvertnes vismaz ar 100 000 m³ tilpumu).

Šis apakšpunkts neietver militārām vajadzībām paredzētas tvertnes un tvertnes izejvielu piegādei pārstrādes iekārtām, kas nav ietvertas 1.1. apakšpunktā.

2. GĀZE

2.1. Pārvade:

- gāzes (tostarp dabasgāzes un biogāzes) transporta cauruļvadi, kas pieder pie tīkla, kuru galvenokārt veido augstspiediena cauruļvadi, izņemot cauruļvadus, kas ir daļa no ieguves un pārstrādes posma cauruļvadu tīkla, un izņemot tos augstspiediena cauruļvadus, ko galvenokārt izmanto vietējai apgādei ar dabasgāzi,
- cauruļvadi un projekti, kas ir kopējās interesēs saskaņā ar pamatnostādņēm, kuras izstrādātas atbilstīgi LESD 171. pantam.

2.2. Sašķidrinātas dabasgāzes termināļi:

- sašķidrinātas dabasgāzes importa termināļi ar regazifikācijas jaudu vismaz viens miljards m³ gadā.

2.3. Glabāšana:

- glabāšanas iekārtas, kas savienotas ar 2.1. apakšpunktā minētajiem transporta cauruļvadiem.

Šis apakšpunkts neietver gāzes cauruļvadus, termināļus un iekārtas, kas ir paredzētas militārām vajadzībām vai tādu ķīmisko rūpnīcu apgādei ar gāzi, kuras neražo energoproduktus vai tos iegūst tikai kā blakusproduktus.

3. ELEKTROENERĢIJA

3.1. Ražošana:

- termoelektrostacijas un kodolspēkstacijas (ģeneratori vismaz ar 100 MWe jaudu),
- iekārtas elektroenerģijas ražošanai no biomasas, bioloģiskā šķidrā kurināmā vai atkritumiem (ģeneratori vismaz ar 20 MW jaudu),
- koģenerācijas stacijas elektroenerģijas un lietderīgās siltumenerģijas ražošanai (iekārtas vismaz ar 20 MW elektrisko jaudu),
- hidroelektrostacijas (iekārtas vismaz ar 30 MW jaudu),
- vēja ģeneratoru parki vismaz ar 20 MW jaudu,
- koncentrētas saules termālās enerģijas un ģeotermālās enerģijas iekārtas (vismaz ar 20 MW jaudu),
- saules fotoelementu iekārtas (vismaz ar 10 MW jaudu).

3.2. Pārvade:

- pārvades gaisvadu līnijas, ja tās ir paredzētas spriegumam, ko valsts mērogā parasti lieto starpsavienojumu līnijām, un ja tās ir konstruētas vismaz 220 kV spriegumam,
- pārvades pazemes un zemūdens kabeļu līnijas, ja tās ir paredzētas vismaz 150 kV spriegumam,
- saskaņā ar LESD 171. pantu izveidotās pamatnostādnēs identificēti projekti, kuri rada kopēju ieinteresētību.

4. BOKURINĀMAIS/BIODEGVIELA

4.1. Ražošana:

- biokurināmā/biodegvielas ražošanas vai pārstrādes iekārtas (iekārtas ar jaudu vismaz 50 000 tonnu gadā).

5. OGLEKĻA DIOKSĪDS

5.1. Transports:

- ar 1.1. un 3.1. apakšpunktā minētajām ražošanas iekārtām saistīti oglekļa dioksīda cauruļvadi.

5.2. Glabāšana:

- glabāšanas iekārtas (glabāšanas objekti vai kompleksi vismaz ar 100 kt jaudu).

Šis apakšpunkts neietver pētniecībai vai tehnoloģiju izstrādei paredzētas glabāšanas iekārtas.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 257/2014**(2014. gada 26. februāris),****ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2368/2002 attiecībā uz Grenlandes iekļaušanu Kimberli procesa sertifikācijas sistēmas īstenošanā**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2368/2002 ⁽²⁾ tika izveidota Kopienas sistēma neapstrādātu dimantu sertifikācijai un importa un eksporta kontrolei, lai īstenotu Kimberli procesa sertifikācijas sistēmu.

(2) Grenlande nav Savienības teritorijas daļa, taču tā ir minēta Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) II pielikumā iekļautajā aizjūras zemju un teritoriju sarakstā. Saskaņā ar LESD 198. pantu mērķis aizjūras zemju un teritoriju asociēšanai ar Savienību ir veicināt aizjūras zemju un teritoriju ekonomisku un sociālu attīstību, kā arī nodibināt ciešus ekonomiskus sakarus starp tām un Savienību kopumā.

(3) Padomes Lēmumā 2014/136/ES ⁽³⁾ ir paredzēti noteikumi un procedūras, lai ļautu Grenlandei, sadarbojoties ar Savienību, piedalīties Kimberli procesa sertifikācijas

sistēmā attiecībā uz neapstrādātiem dimantiem. Šāda sadarbība stiprinātu Savienības un Grenlandes ekonomiskās attiecības dimantu nozarē un jo īpaši ļautu Grenlandei savas ekonomikas attīstības veicināšanas nolūkā eksportēt neapstrādātus dimantus, kuriem pievienots saistībā ar sertifikācijas sistēmu izdots ES sertifikāts.

(4) Regula (EK) Nr. 2368/2002 būtu jāgroza, lai Lēmums 2014/136/ES varētu stāties spēkā un jo īpaši lai iekļautu Grenlandi sertifikācijas sistēmā.

(5) Tādējādi Grenlandei būs aizliegts atļaut neapstrādātu dimantu, kuriem nav pievienots derīgs sertifikāts, importu no tāda dalībnieka teritorijas, kurš nav Savienības loceklis, vai eksportu uz to. Šajā regulā ietvertie grozījumi ļaus eksportēt neapstrādātus dimantus no Grenlandes uz trešām valstīm, ja tiem ir pievienots ES sertifikāts.

(6) Turklāt papildus esošajam sertifikācijas nosacījumam, saskaņā ar kuru ir nepieciešams pierādījums, ka neapstrādāti dimanti tika likumīgi importēti Savienībā, attiecībā uz Grenlandē iegūtiem un izraktiem dimantiem, kas vēl nav tikuši eksportēti, būtu jāievieš alternatīvs nosacījums, it īpaši iesniegt šajā ziņā atbilstošu apliecinājumu.

(7) Turklāt būtu jāveic grozījumi sīki izstrādātajā kārtībā, kādā neapstrādātus dimantus iesniedz pārbaudei Savienības iestādēm, paplašinātu īpašo tranzīta noteikumu darbības jomu, attiecinot tos arī uz Grenlandi, paredzētu Grenlandes līdzdalību Regulas (EK) Nr. 2368/2002 īstenošanas komitejā, kā arī atļautu Grenlandes pārstāvniecību Kimberli procesā un ar Komisijas starpniecību īstenotu sadarbību ar citām dalībvalstīm.

(8) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 2368/2002,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 4. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 20. februāra lēmums.

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2368/2002 (2002. gada 20. decembris) par Kimberli procesa sertifikācijas sistēmas īstenošanu starptautiskajā tirdzniecībā ar neapstrādātiem dimantiem (OV L 358, 31.12.2002., 28. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums 2014/136/ES (2014. gada 20. februāris), ar ko nosaka noteikumus un procesu, lai ļautu Grenlandei piedalīties Kimberlijas procesa sertifikācijas sistēmā (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 99. lappusi).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 2368/2002 groza šādi:

1) regulas 1. pantu aizstāj ar šādu:

“1. pants

Ar šo regulu tiek izveidota Savienības sistēma neapstrādātu dimantu sertifikācijai un importa un eksporta kontrolei, lai īstenotu Kimberli procesa sertifikācijas sistēmu.

Šīs sertifikācijas sistēmas izpratnē Savienības teritoriju un Grenlandes teritoriju uzskata par vienotu teritoriju bez iekšējām robežām.

Šī regula neskar vai neaizstāj spēkā esošos noteikumus, kas attiecas uz muitas formalitātēm un kontroli.”;

2) regulas 3. panta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Kopienas (*) teritorijā vai Grenlandē ir atļauts importēt neapstrādātus dimantus tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

(*) No 2009. gada 1. decembra ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību tika ieviestas zināmas izmaiņas terminoloģijā, piemēram, vārds “Kopiena” aizstāts ar “Savienība”.”;

3) regulas 4. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Konteinerus un attiecīgos sertifikātus kopā un nekavējoties iesniedz pārbaudei Kopienas iestādē vai nu dalībvalstī, kurā tos importē, vai dalībvalstī, kas saskaņā ar norādi pavadokumentos ir to galamērķis. Konteinerus, kas paredzēti nosūtīšanai uz Grenlandi, iesniedz pārbaudei vienā no Kopienas iestādēm vai nu dalībvalstī, kurā tos importē, vai kādā no citām dalībvalstīm, kurā ir Kopienas iestāde.”;

4) regulas 8. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisija apspriežas ar dalībniekiem par praktisko kārtību, kādā eksportētāja dalībnieka kompetentā iestāde, kas ir apstiprinājusi sertifikāta derīgumu, sniedz apstiprinājumu par importu Kopienas teritorijā vai Grenlandē.”;

5) regulas 11. panta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“No Kopienas teritorijas vai Grenlandes ir atļauts eksportēt neapstrādātus dimantus tikai tad, ja ir izpildīti abi turpmāk minētie nosacījumi.”;

6) regulas 12. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) ka eksportētājs ir sniedzis neapgāžamus pierādījumus, ka:

i) neapstrādātie dimanti, par kuriem tiek pieprasīts sertifikāts, tika likumīgi importēti saskaņā ar 3. pantu; vai

ii) neapstrādātie dimanti, par kuriem tiek pieprasīts sertifikāts, tika iegūti vai izrakti Grenlandē, ja šie dimanti nav bijuši iepriekš eksportēti uz tāda dalībnieka teritoriju, kurš nav Savienības loceklis.”;

7) regulas 18. pantu aizstāj ar šādu:

“18. pants

Šīs regulas 4., 11., 12. un 14. pants neattiecas uz neapstrādātiem dimantiem, kas nokļūst Kopienas teritorijā vai Grenlandē tikai tranzītā uz dalībnieku, kurš atrodas ārpus šīs teritorijas, ja, veicot ievēšanu Kopienas teritorijā vai Grenlandē vai izvešanu, netiek konstatēts ne oriģinālā konteinerā viltojums, kurā pārvadāti neapstrādātie dimanti, ne oriģinālā pievienotā sertifikāta viltojums, ko izdevusi dalībnieka kompetentā iestāde, un pievienotajā sertifikātā ir skaidri norādīts tranzīta nolūks.”;

8) regulas 21. pantu aizstāj ar šādu:

“21. pants

1. Savienība, tostarp Grenlande, ir KP sertifikācijas sistēmas dalībiece.

2. Komisija, kas pārstāv Savienību, tostarp Grenlandi, KP sertifikācijas sistēmā, tiecas nodrošināt optimālu KP sertifikācijas sistēmas īstenošanu, jo īpaši sadarbojoties ar tās dalībniekiem. Šajā nolūkā Komisija un dalībnieki īpaši apmainās ar informāciju par starptautisko tirdzniecību ar neapstrādātiem dimantiem un vajadzības gadījumā sadarbojas uzraudzības pasākumos un izskatot strīdus, kādi varētu rasties.”;

9) regulas 23. pantu aizstāj ar šādu:

“23. pants

Komiteja, kas minēta 22. pantā, drīkst pārbaudīt jebkuru jautājumu, kas attiecas uz šīs regulas piemērošanu. Šādus jautājumus drīkst izvirzīt priekšsēdētājs vai dalībvalsts vai Grenlandes pārstāvis.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 26. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/26/ES

(2014. gada 26. februāris)

**par autortiesību un blakustiesību kolektīvo pārvaldījumu un muzikālo darbu tiesību lietošanai
tiešsaistē daudzteritoriālo licencēšanu iekšējā tirgū**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši
tā 50. panta 1. punktu, 53. panta 1. punktu un 62. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzi-
numu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

dalībvalstu starptautiskajām saistībām. Autortiesību un blakustiesību pārvaldījums ietver licenču piešķiršanu izmantotājiem, izmantotāju revīziju un tiesību izmantošanas uzraudzību, autortiesību un blakustiesību īstenošanu, no tiesību izmantošanas gūto ieņēmumu iekasēšanu un tiesību subjektiem pienākošos summu sadalīšanu. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas sniedz tiesību subjektiem iespēju saņemt atlīdzību par izmantošanu – arī citu valstu tirgos –, kurus tie nespētu kontrolēt vai īstenot paši.

(3) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 167. pantā noteikts, ka Eiropas Savienībai ir jārikojas, ņemot vērā kultūru daudzveidību, un jāveicina dalībvalstu kultūru uzplaukums, respektējot to valsts un reģionālās atšķirības un vienlaikus pievēršot uzmanību kopīgajam kultūras mantojumam. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām ir – un arī turpmāk būtu jānodrošina, lai tām būtu – svarīga loma, veicinot kultūras izpausmju daudzveidību, gan dodot mazākajiem un mazāk populāriem repertuāriem iespēju iekļūt tirgū, gan nodrošinot sociālus, kultūras vai izglītības pakalpojumus to tiesību subjektu un sabiedrības interesēs.

(1) Savienības direktīvas, kuras ir pieņemtas autortiesību un blakustiesību jomā, jau nodrošina augstu aizsardzības līmeni tiesību subjektiem un līdz ar to regulējumu, saskaņā ar kuru var notikt ar minētajām tiesībām aizsargāta satura izmantošana. Minētās direktīvas veicina jaunrades attīstību un saglabāšanu. Iekšējā tirgū, kurā konkurence nav izkropļota, inovācijas un intelektuālās jaunrades aizsardzība mudina arī investēt novatoriskos pakalpojumus un produktos.

(2) Autortiesību un blakustiesību aizsargāta satura, tostarp grāmatu, audiovizuālo darbu un mūzikas ierakstu, un ar tiem saistītu pakalpojumu izplatīšanai ir jālicencē dažādu autortiesību un blakustiesību subjektu, piemēram, autoru, izpildītāju, producentu un izdevēju, tiesības. Ja vien dalībvalstis nenosaka citādi, parasti tiesību subjekts var izvēlēties individuālu vai kolektīvu savu tiesību pārvaldījumu saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un Savienības un tās

(4) Ja mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas veic uzņēmējdarbību Savienībā, tam vajadzētu būt iespējai izmantot Līgumos paredzētās brīvības, pārstāvēt tiesību subjektus, kuri dzīvo vai veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, vai piešķirot licences izmantotājiem, kuri dzīvo vai veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī.

(5) Pastāv ievērojamas atšķirības starp dažādu valstu noteikumiem, kas reglamentē mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju darbību, jo īpaši attiecībā uz to pārredzamību un atbildību pret saviem biedriem un tiesību subjektiem. Tādējādi daudzos gadījumos ir radušās grūtības, jo īpaši ārvalstu tiesību subjektiem, kad tie tiecas īstenot savas tiesības, un ir slikti veikta iekasēto ieņēmumu finanšu pārvaldība. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju darbības problēmas mazina autortiesību un blakustiesību izmantošanas efektivitāti visā iekšējā tirgū, kaitējot mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju biedru, tiesību subjektu un izmantotāju interesēm.

⁽¹⁾ OV C 44, 15.2.2013., 104. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 4. februāra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 20. februāra lēmums.

- (6) Nepieciešamība uzlabot mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju darbību tika noteikta jau Komisijas Ieteikumā 2005/737/EK ⁽¹⁾. Minētajā ieteikumā tika izklāstīti vairāki principi, piemēram, tiesību subjektu brīvība izvēlēties mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, vienlīdzīga attieksme pret visu kategoriju tiesību subjektiem un taisnīgs autoratlīdzību sadalījums. Tajā mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas tika aicinātas jau pirms sarunām un to starplaikā sniegt izmantotājiem pietiekamu informāciju par tarifiem un repertuāru. Tajā tika arī iekļauti ieteikumi attiecībā uz atbildību, tiesību subjektu pārstāvību mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju lēmējvienībās un strīdu izšķiršanu. Tomēr ieteikuma izpilde ir bijusi nevienmērīga.
- (7) Lai nodrošinātu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju biedru, tiesību subjektu un trešo personu interešu aizsardzību, dalībvalstu tiesību aktiem, kas saistīti ar muzikālu darbu autortiesību pārvaldījumu un daudzteritoriālu licencēšanu par muzikālu darbu tiešsaistes tiesībām, vajadzētu būt saskaņotiem, tādējādi garantējot līdzvērtīgus drošības pasākumus visā Savienībā. Tāpēc par šīs direktīvas juridisko bāzi vajadzētu būt LESD 50. panta 1. punktam.
- (8) Šīs direktīvas mērķis ir paredzēt koordinēšanu valstu noteikumiem par mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju īstenotā autortiesību un blakustiesību pārvaldījuma pieejamību, par to pārvaldības kārtību un par to uzraudzības sistēmu, un tāpēc par tās juridisko bāzi vajadzētu būt arī LESD 53. panta 1. punktam. Ņemot vērā to, ka šī ir nozare piedāvā pakalpojumus visā Savienībā, par šīs direktīvas juridisko bāzi vajadzētu būt LESD 62. pantam.
- (9) Šīs direktīvas mērķis ir noteikt prasības, kas piemērojamas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, lai nodrošinātu augstus vadības, finansiālās pārvaldības, pārredzamības un ziņošanas standartus. Tomēr minētajam nevajadzētu liegt dalībvalstīm turpināt piemērot vai noteikt mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, stingrākus standartus nekā tos, kas paredzēti šīs direktīvas II sadaļā, ja šādi stingrāki standarti ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem.
- (10) Nekam šajā direktīvā nebūtu jāliedz dalībvalstīm tos pašus vai līdzīgus noteikumus piemērot mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kuras veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, bet darbojas attiecīgajā dalībvalstī.
- (11) Nekam šajā direktīvā nebūtu jāliedz mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām saskaņā ar vienlīdzīgiem, nediskriminējošiem un paredzamiem nosacījumiem, ievērojot LESD 101. un 102. pantā noteiktos konkurences noteikumus, slēgt pārstāvības nolīgumus ar citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām tiesību pārvaldījuma jomā, lai atvieglotu, uzlabotu un vienkāršotu procedūras licenču piešķiršanai izmantotājiem, tostarp vienotu rēķinu sagatavošanas mērķiem, un piedāvāt daudzteritoriālu licencēšanu jomās, kas nav minētas šīs direktīvas III sadaļā.
- (12) Lai gan šī direktīva ir piemērojama visām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, izņemot III sadaļu, kura attiecas tikai uz mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kas daudzteritoriālā mērogā pārvalda autoru tiesības muzikālo darbu izmantošanai tiešsaistē, tā neskar tādus noteikumus par tiesību pārvaldījumu dalībvalstīs kā, piemēram, individuālo pārvaldījumu, pārstāvošās mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas un izmantotāja savstarpējās vienošanās paplašināto ietekmi, t. i., paplašinātu kolektīvo licencēšanu, obligāto kolektīvo pārvaldījumu, tiesiskās prezumpcijas attiecībā uz pārstāvību un tiesību nodošanu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām.
- (13) Šī direktīva neskar dalībvalstu tiesības saskaņā ar tiesību vai normatīvajiem aktiem vai jebkādu citu konkrētu mehānismu šim nolūkam piemērošanai to teritorijā noteikt taisnīgu kompensāciju tiesību subjektiem par izņēmumiem vai ierobežojumiem attiecībā uz reproducēšanas tiesībām, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/29/EK ⁽²⁾, un atlīdzību tiesību subjektiem par atkāpēm no ekskluzīvajām tiesībām saistībā ar publisku patapināšanu, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/115/EK ⁽³⁾, kā arī nosacījumus, kas piemērojami to iekasēšanai.
- (14) Ar šo direktīvu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām netiek paredzēta prasība izvēlēties īpašu juridisko formu. Praksē minētajām organizācijām ir dažādas juridiskās formas, piemēram, asociācijas, kooperatīvi vai sabiedrības ar ierobežotu atbildību, kuras kontrolē autortiesību un blakustiesību subjekti vai šādus tiesību subjektus pārstāvošas vienības vai arī kuras pieder šādiem subjektiem vai vienībām. Tomēr dažos izņēmuma gadījumos sakarā ar mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas juridisko formu trūkst līdzdalības vai kontroles elementa. Minētais attiecas, piemēram, uz fondiem, kuriem nav dalībnieku. Tomēr šīs direktīvas noteikumiem būtu jāattiecas arī uz minētajām organizācijām. Tāpat dalībvalstīm vajadzētu veikt

⁽¹⁾ Komisijas Ieteikums 2005/737/EK (2005. gada 18. maijs) par likumīgu mūzikas tiešsaistes pakalpojumu autortiesību un blakustiesību kolektīvo pārrobežu pārvaldījumu (OV L 276, 21.10.2005., 54. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/115/EK (2006. gada 12. decembris) par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā (OV L 376, 27.12.2006., 28. lpp.).

atbilstīgus pasākumus, lai novērstu to, ka, izvēloties attiecīgu juridisko formu, tiek apieti šajā direktīvā paredzētie pienākumi. Būtu jāpiezīmē, ka vienības, kas pārstāv tiesību subjektus un ir mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju biedri, var būt citas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, tiesību subjektu asociācijas, apvienības vai citas organizācijas.

- (15) Tiesību subjektiem vajadzētu spēt savu tiesību pārvaldījumu uzticēt neatkarīgām mantisko tiesību pārvaldījuma vienībām. Šādas neatkarīgās mantisko tiesību pārvaldījuma vienības ir komerciālas vienības, taču atšķiras no mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām *inter alia* tādēļ, ka tās nepieder tiesību subjektiem un netiek no tiem kontrolētas. Tomēr tiktāl, ciktāl šādas neatkarīgās pārvaldījuma vienības veic tās pašas darbības, ko mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, tām vajadzētu būt pienākumam sniegt konkrētu informāciju tiesību subjektiem, kurus tās pārstāv, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, izmantotājiem, kā arī sabiedrībai.
- (16) Audiovizuālo darbu producenti, ierakstu producenti un raidorganizācijas licencē savas tiesības atsevišķos gadījumos papildus tiesībām, kuras tiem nodevuši, piemēram, izpildītāji, pamatojoties uz individuāliem līgumiem, un paši rīkojas savās interesēs. Grāmatu, mūzikas ierakstu vai laikrakstu izdevēji licencē tiesības, kuras tiem nodotas, balstoties uz individuāliem līgumiem, un rīkojas savās interesēs. Tādēļ audiovizuālo darbu producentus, ierakstu producentus un raidorganizācijas, kā arī izdevējus nevajadzētu uzskatīt par neatkarīgām mantisko tiesību pārvaldījuma vienībām. Arī autoru un izpildītāju menedžerus un aģentus, kas darbojas kā starpnieki un pārstāv tiesību subjektus viņu attiecībā ar mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, nevajadzētu uzskatīt par "neatkarīgām mantisko tiesību pārvaldījuma vienībām", jo viņu īstenotais tiesību pārvaldījums nav saistīts ar tarifu noteikšanu, licenču piešķiršanu vai naudas iekasēšanu no izmantotājiem.
- (17) Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām vajadzētu spēt izvēlēties, ka dažas to darbības, piemēram, rēķinu izrakstīšanu izmantotājiem vai tiesību subjektiem izmaksājamo summu sadalījumu, veic meitasuzņēmumi vai citas to kontrolētas vienības. Šādos gadījumos minēto meitasuzņēmumu vai citu vienību darbībām būtu jāpieņem šīs direktīvas noteikumi, kuri būtu piemērojami, ja attiecīgās darbības tieši veiktu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija.
- (18) Lai nodrošinātu, ka autortiesību un blakustiesību subjekti var pilnībā izmantot iekšējā tirgus sniegtās priekšrocības, ja to tiesības tiek pārvaldītas kolektīvi, un ka netiek nepamatoti ietekmēti to brīvība īstenot savas tiesības, ir jāparedz atbilstīgu drošības pasākumu iekļaušana mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju statūtos. Turklāt mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, sniedzot savus pārvaldījuma pakalpojumus,

nedrīkstētu tieši vai netieši diskriminēt tiesību subjektus, pamatojoties uz to valstspiederību, dzīvesvietu vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu.

- (19) Ņemot vērā ar LESD noteiktās brīvības, autortiesību un blakustiesību kolektīvā pārvaldījuma pakalpojumu sniegšanai un saņemšanai būtu nepieciešams, lai tiesību subjekts varētu brīvi izvēlēties mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju, kas pārvaldītu tā tiesības, vai minētās tiesības būtu publiskošanas vai reproducēšanas tiesības, vai tiesību kategorijas, kas saistītas ar izmantošanas veidiem, piemēram, apraidi, teātra uzvedumus vai reproducēšanu tiešsaistes izplatīšanas nolūkā, ja mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kuru tiesību subjekts vēlas izvēlēties, jau pārvalda šādas tiesības vai tiesību kategorijas.

Tiesības, tiesību kategorijas vai darbu veidi un blakustiesību objekti, ko pārvalda mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, būtu jānosaka minētās organizācijas biedru kopsapulcei, ja tie jau nav noteikti tās statūtos vai paredzēti likumā. Ir svarīgi nodrošināt, ka tiesības un tiesību kategorijas nosaka tā, lai saglabātu līdzsvaru starp tiesību subjektu tiesībām brīvi rīkoties ar saviem darbiem un blakustiesību objektiem un organizāciju spēju efektīvi pārvaldīt tiesības, jo īpaši ņemot vērā organizācijas pārvaldīto tiesību kategoriju un radošās darbības jomu, kurā tā darbojas. Pienācīgi ņemot vērā šo līdzsvaru, tiesību subjektiem vajadzētu būt iespējai vienkārši atsaukt šādas tiesības vai tiesību kategorijas no mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas pārvaldījuma un pārvaldīt šīs tiesības individuāli vai to visu vai daļas no tām pārvaldību uzticēt vai nodot citai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai vai citai vienībai neatkarīgi no mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas vai tiesību subjekta valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts. Ja dalībvalsts saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un Savienības un tās dalībvalstu starptautiskajām saistībām paredz obligātu tiesību kolektīvo pārvaldījumu, tiesību subjekti varētu tikai izvēlēties citas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas.

Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kas pārvalda dažādus darbu veidus un blakustiesību objektus, piemēram, literāros, muzikālos vai fotogrāfiskos darbus, būtu arī jānodrošina tiesību subjektiem iespēja uz šādu elastīgumu attiecībā uz dažādiem darbu veidiem un blakustiesību objektiem. Attiecībā uz tiesību izmantošanu nekomerciāliem mērķiem dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to tiesību subjekti var īstenot tiesības piešķirt licences šādiem lietojumiem. Šādiem pasākumiem vajadzētu ietvert *inter alia* mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas lēmumu par nosacījumiem, kas saistīti ar minēto tiesību izmantošanu, kā arī tās biedru informēšanu par minētajiem nosacījumiem. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām būtu jāinformē tiesību subjekti par viņu izvēles iespējām un jāļauj tiem īstenot ar šīm iespējām saistītās tiesības pēc iespējas vienkāršāk. Tiesību subjektus, kuri jau ir devuši atļauju

mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai, var informēt, izmantojot organizācijas tīmekļa vietni. Prasībai par tiesību subjektu piekrišanu jebkuru tiesību, tiesību kategoriju vai darbu veidu un blakustiesību objektu pārvaldījumam atļaujā nevajadzētu liegt tiesību subjektiem ar klusuciešot izteiktu piekrišanu pieņemt turpmākos ierosinātos grozījumus minētajā atļaujā saskaņā ar valstu tiesību aktos paredzētiem noteikumiem. Šai direktīvai nebūtu jāliedz piemērot nedz līguma noteikumus, saskaņā ar kuriem tiesību subjektu veikam anulējumam vai atsaukumam ir tūlītēja ietekme uz licencēm, kas piešķirtas pirms šāda anulējuma vai atsaukuma, nedz līguma noteikumus, saskaņā ar kuriem šādas licences netiek skartas noteiktu laikposmu pēc šāda anulējuma vai atsaukuma. Tomēr ar šādiem noteikumiem nevajadzētu kavēt šīs direktīvas pilnīgu piemērošanu. Šai direktīvai nevajadzētu ietekmēt tiesību subjektu iespēju pārvaldīt savas tiesības individuāli, tostarp nekomerciāliem mērķiem.

(20) Dalībai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijās vajadzētu būt balstītai uz objektīviem, pārredzamiem un nediskriminējošiem kritērijiem, tostarp attiecībā uz izdevējiem, kuri saskaņā ar līgumu par tiesību izmantošanu ir tiesīgi saņemt daļu no ienākumiem no tiesībām, ko pārvalda mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, un tiesīgi iekasēt šādus ienākumus no mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām. Ar minētajiem kritērijiem nevajadzētu paredzēt mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām pienākumu pieņemt biedrus, kuru tiesību, tiesību kategoriju, darbu veidu vai blakustiesību objektu pārvaldīšana ir ārpus to darbības jomas. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas glabātajai dokumentācijai būtu jāļauj identificēt un atrast tās biedrus un tiesību subjektus, kuru tiesības attiecīgā organizācija pārstāv, pamatojoties uz minēto tiesību subjektu izsniegtām atļaujām.

(21) Lai aizsargātu tiesību subjektus, kuru tiesības mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija pārstāv tieši, bet kuri neatbilst prasībām, lai kļūtu par tās biedriem, ir atbilstīgi prasīt, lai šādiem tiesību subjektiem tiktu piemēroti daži šīs direktīvas noteikumi, kas attiecas uz biedriem. Dalībvalstīm vajadzētu arī spēt piešķirt šādiem tiesību subjektiem tiesības piedalīties mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas lēmumu pieņemšanas procesā.

(22) Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām būtu jādarbojas to tiesību subjektu kolektīvās interesēs,

kurās tās pārstāv. Tāpēc ir svarīgi paredzēt sistēmas, kas dotu iespēju mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedriem izmantot savas tiesības, piedaloties mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas lēmumu pieņemšanas procesā. Dažās mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijās ir dažādas biedru kategorijas, kuri var pārstāvēt dažādus tiesību subjektu veidus, piemēram, producentus un izpildītājus. Šo dažādo kategoriju biedru pārstāvībai lēmumu pieņemšanas procesā vajadzētu būt taisnīgai un līdzsvarotai. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedru kopsapulces noteikumu efektivitāte būtu apdraudēta, ja nebūtu noteikumu par kopsapulci norisi. Tāpēc ir nepieciešams nodrošināt, lai kopsapulce tiktu sasaukta regulāri un vismaz reizi gadā un lai lielākā daļa mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas būtisko lēmumu tiktu pieņemta kopsapulcē.

(23) Visiem mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju biedriem būtu jāļauj piedalīties un balsot biedru kopsapulcē. Šo tiesību īstenošanai būtu jāpiemēro tikai taisnīgi un samērīgi ierobežojumi. Dažos izņēmuma gadījumos mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas juridiski ir izveidotas kā nodibinājums, un tāpēc tām nav biedru. Šādos gadījumos biedru kopsapulces funkcijas būtu jāveic struktūrai, kura ir pilnvarota īstenot uzraudzību. Ja mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām ir vienības, kas pārstāv tiesību subjektus kā to biedrus, kā tas ir, piemēram, ja mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija ir sabiedrība ar ierobežotu atbildību un tās biedri ir tiesību subjektu asociācijas, dalībvalstīm vajadzētu spēt paredzēt, ka dažas vai visas biedru kopsapulces pilnvaras jāīsteno minēto tiesību subjektu kopsapulcē. Biedru kopsapulcei vajadzētu būt vismaz pilnvarām noteikt vadības rīcības regulējumu, jo īpaši attiecībā uz to, kā mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija izmanto no tiesībām gūtos ienākumus. Tomēr minētajam nevajadzētu skart dalībvalstu iespēju paredzēt stingrākus noteikumus, piemēram, par ieguldījumiem, apvienošanās iespējām vai aizdevumu ņemšanu, tostarp aizliegumu veikt jebkādus šādus darījumus. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām būtu jāveicina to biedru aktīva līdzdalība kopsapulcēs. Balsstiesību izmantošana būtu jāatvieglo gan biedriem, kas apmeklē kopsapulces, gan biedriem, kas tās neapmeklē. Papildus iespējai biedru tiesības izmantot elektroniskā veidā, biedriem vajadzētu būt tiesībām piedalīties un balsot organizācijas biedru kopsapulcē ar pilnvarotas personas palīdzību. Interesu konflikta gadījumos pilnvarota balsošana būtu jāierobežo. Vienlaicīgi dalībvalstīm ierobežojumi attiecībā uz pilnvarojumiem būtu jāparedz tikai tad, ja tas neskar biedru atbilstīgu un efektīvu līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā. Konkrētāk, pilnvaroto personu iecelšana veicina biedru atbilstīgu un efektīvu līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā un sniedz tiesību subjektiem īstenu iespēju pašiem izvēlēties mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju neatkarīgi no organizācijas uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts.

- (24) Biedriem būtu jānodrošina iespēja piedalīties mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju vadības nepārtrauktā uzraudzībā. Šajā nolūkā minētajām organizācijām būtu jāisteno uzraudzības funkcija, kas atbilstu to organizatoriskajai vienībai un dotu biedriem iespēju būt pārstāvētiem struktūrā, kas pilda minēto funkciju. Atkarībā no mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas organizatoriskās vienības uzraudzības funkciju var veikt atsevišķa struktūra, piemēram, uzraudzības padome, vai arī daži vai visi valdes direktori, kuri nepārvalda mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas darbījumdarbību. Prasībai par biedru taisnīgu un līdzsvarotu pārstāvību nevajadzētu kavēt mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju uzraudzības īstenošanai iecelt trešās personas, tostarp personas ar atbilstīgām profesionālajām zināšanām, un tiesību subjektus, kuri neatbilst biedra prasībām vai kurus organizācija pārstāv nevis tieši, bet gan ar tādas vienības starpniecību, kas ir mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedre.
- (25) Lai nodrošinātu pareizu vadību, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas vadībai ir jābūt neatkarīgai. Neatkarīgi no tā, vai vadītāji ir ievēlēti kā direktori, vai arī viņus uz līguma pamata ir pieņēmusi darbā vai nodarbina organizācija, būtu jāparedz viņiem prasība pirms stāšanās savā attiecīgajā amatā un pēc tam katru gadu iesniegt deklarāciju par to, vai pastāv kādi šo vadītāju tiesību un to tiesību subjektu interešu konflikti, kurus mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija pārstāv. Arī personām, kuras īsteno uzraudzības funkciju, būtu jāsniedz šādi ikgadēji paziņojumi. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām pieprasīt šādu paziņojumu publiskošanu vai iesniegšanu publiskās pārvaldes iestādēm.
- (26) Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas iekasē, pārvalda un sadala ieņēmumus, kas gūti, izmantojot tiesības, kuras tām uzticējuši tiesību subjekti. Minēto ieņēmumu galasaņēmēji ir tiesību subjekti, kuriem var būt tiesas tiesiskās attiecības ar organizāciju vai kurus var pārstāvēt vienība, kas ir mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedre, vai arī kurus var pārstāvēt, pamatojoties uz pārstāvības nolīgumu. Tāpēc ir svarīgi, lai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas ar vislielāko rūpību iekasētu, pārvaldītu un sadalītu minētos ieņēmumus. Precīza sadalīšana ir iespējama tikai tad, ja mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija veic pienācīgu uzskaiti par tās biedriem, licencēm un darbu un blakustiesību objektu izmantojumu. Tiesību subjektiem un izmantotājiem būtu arī jāsniedz attiecīgie dati, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu tiesību efektīvu kolektīvo pārvaldījumu, un mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai šie dati būtu jāpārbauda.
- (27) Iekasētās summas, kas pienākas tiesību subjektiem, kontos būtu jāpārvalda atsevišķi no jebkādiem organizācijas iespējamajiem pašu aktīviem. Neskarot dalībvalstu iespēju paredzēt stingrākus noteikumus par ieguldījumiem, tostarp tiesību ieņēmumu ieguldījumu aizliegumu, ja šādas summas tiek ieguldītas, tas būtu jāveic saskaņā ar mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas vispārējo ieguldījumu un riska pārvaldības politiku. Lai saglabātu augstu tiesību subjektu tiesību aizsardzības līmeni un nodrošinātu to, ka jebkādi ienākumi, kas var tikt gūti saistībā ar šādu tiesību izmantošanu, uzkrājas par labu tiesību subjektiem, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas veiktie un turētie ieguldījumi būtu jāpārvalda saskaņā ar kritērijiem, kuri radītu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai pienākumu rīkoties piesardzīgi, vienlaikus ļaujot mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai izlemt par visdrošāko un efektīvāko ieguldījumu politiku. Tam vajadzētu dot mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai iespēju izvēlēties tādu aktīvu sadali, kas precīzi atbilstu jebkāda konkrētā riska darījuma raksturam un ilgumam saistībā ar jebkādiem tiesību ieņēmumu ieguldījumiem un kas nepamatoti neietekmētu nekādus tiesību subjektam pienākošos tiesību ieņēmumus.
- (28) Tā kā tiesību subjektiem ir tiesības saņemt atlīdzību par savu tiesību izmantošanu, ir svarīgi, lai administratīvās izmaksas nepārsniegtu tiesību pārvaldījuma pamatotās izmaksas un lai lēmumu par jebkādu atskaitījumu, izņemot administratīvās izmaksas, piemēram, par sociāliem, kultūras vai izglītības mērķiem paredzētu atskaitījumu, vajadzētu pieņemt mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedriem. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju darbībai attiecībā uz noteikumiem, kas reglamentē šos atskaitījumus, vajadzētu būtu paredzamai tiesību subjektiem. Tās pašas prasības būtu jāpiemēro visiem lēmumiem par tiesību ieņēmumu izmantošanu kolektīvai sadalei, piemēram, stipendijām. Tiesību subjektiem vajadzētu būt iespējai bez jebkādas diskriminācijas piekļūt jebkādiem sociālajiem, kultūras un izglītības pakalpojumiem, ko finansē, izmantojot šādus atskaitījumus. Šai direktīvai nevajadzētu ietekmēt valstu tiesību aktos paredzētos atskaitījumus, piemēram, atskaitījumus par sociālajiem pakalpojumiem, ko mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas sniedz tiesību subjektiem, attiecībā uz jebkādiem aspektiem, kas nav reglamentēti šajā direktīvā, ja šādi atskaitījumi atbilst Savienības tiesību aktiem.
- (29) Summas, kas pienākas atsevišķiem tiesību subjektiem vai attiecīgi tiesību subjektu kategorijām, būtu jāsadala un jāizmaksā laicīgi un saskaņā ar attiecīgo mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju vispārējo sadales politiku, tostarp gadījumos, kad minēto veic cita vienība, kas pārstāv tiesību subjektus. Tikai objektīvi iemesli, ko mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija nespēj kontrolēt, var attaisnot tiesību subjektiem pienākošos summu sadales un izmaksas kavējumus. Tādēļ tādi apstākļi kā tiesību ieņēmumu ieguldīšana, ievērojot termiņu, nebūtu jāuzskata par pamatotu šādas kavēšanās iemeslu. Ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm lemt par noteikumiem, kas nodrošina laicīgu sadali un tiesību subjektu efektīvu meklēšanu un identificēšanu gadījumos, kad šādi objektīvi iemesli rodas. Lai nodrošinātu, ka summas, kas pienākas tiesību subjektiem, tiek atbilstīgi un efektīvi sadalītas, neskarot dalībvalstu iespēju noteikt stingrākus noteikumus, ir nepieciešams prasīt, lai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas labticīgi veic samērīgus un rūpīgus pasākumus nolūkā noteikt un atrast attiecīgos tiesību subjektus. Turklāt ir lietderīgi, lai

mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju biedri tiktāl, ciktāl tas ir atļauts valstu tiesību aktos, lemtu par jebkuru tādu summu izmantošanu, kuras nevar sadalīt gadījumos, kad nav iespējams identificēt vai atrast tiesību subjektus, kuri ir tiesīgi saņemt minētās summas.

(30) Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām vajadzētu spēt pārvaldīt tiesības un iekasēt ieņēmumus, kas gūti saistībā ar to izmantošanu, saskaņā ar pārstāvības nolīgumiem, kas noslēgti ar citām organizācijām. Lai aizsargātu citu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju biedru tiesības, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija nedrīkst īstenot atšķirīgu attieksmi pret tiesībām, ko tā pārvalda saskaņā ar pārstāvības nolīgumiem, un tiesībām, ko tā tieši pārvalda tās tiesību subjektu vārdā. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija nedrīkstētu arī piemērot atskaitījumus no citas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas vārdā iekasētiem ieņēmumiem, izņemot atskaitījumus attiecībā uz administratīvajām izmaksām, bez šīs citas organizācijas nepārprotamas piekrišanas. Lietderīgi ir arī prasīt, lai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas saskaņā ar šādiem pārstāvības nolīgumiem sadalītu un veiktu maksājumus citām organizācijām ne vēlāk kā tad, kad tās sadala un veic maksājumus saviem biedriem un tiem tiesību subjektiem, kurus tās pārstāv, bet kuri nav to biedri. Turklāt saņēmējorganizācijai savukārt vajadzētu būt pienākumam nekavējoties sadalīt summas, kas pienākas tiesību subjektiem, kurus tā pārstāv.

(31) Taisnīgi un nediskriminējoši komerciālie licencēšanas noteikumi ir īpaši svarīgi, lai nodrošinātu, ka izmantotāji var saņemt licences par darbiem un blakus tiesību objektiem, attiecībā uz kuriem mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija pārstāv tiesības, un lai nodrošinātu atbilstīgas atlīdzības saņemšanu tiesību subjektiem. Tādēļ mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām un izmantotājiem licencēšanas sarunas vajadzētu veikt labticīgi un piemērot tarifus, kuri būtu jānosaka, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem. Ir lietderīgi prasīt, lai licences maksa vai atlīdzība, ko nosaka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, ir samērīga *inter alia* saistībā ar tiesību izmantošanas ekonomisko vērtību attiecīgajā kontekstā. Visbeidzot, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām būtu bez nepamatas kavēšanās jāatbild uz izmantotāju licenču pieprasījumiem.

(32) Digitālajā vidē mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas regulāri saņem pieprasījumus licencēt savu repertuāru pilnīgi jauniem izmantošanas veidiem un darījumdarbības modeļiem. Šādos gadījumos un nolūkā veicināt šādu licenču attīstību veicinošu vidi, neskarot konkurences tiesību noteikumu piemērošanu, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām vajadzētu būt elastīguma iespējām, kas nepieciešamas, lai pēc iespējas ātrāk sniegtu individualizētas licences inovatīviem tiešsaistes pakalpojumiem, novēršot risku, ka minēto

licenču nosacījumi varētu tikt izmantoti kā precedents citu licenču nosacījumu noteikšanai.

(33) Lai nodrošinātu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām iespēju ievērot šajā direktīvā izklāstītos pienākumus, izmantotājiem būtu jāsniedz šīm organizācijām attiecīgā informācija par tiesībām, kuras pārstāv mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas. Šo pienākumu nevajadzētu attiecināt uz fiziskām personām, kuru darbība ir vērsta uz mērķiem, kas nav saistīti ar to komercdarbību, darījumdarbību, amatu vai profesiju, kuri tādējādi nav ietverti šajā direktīvā paredzētajā izmantotāja definīcijā. Turklāt mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju prasītajai informācijai vajadzētu būt tikai tādai, kas ir samērīga, nepieciešama un ir izmantotāju rīcībā, lai dotu iespēju šādām organizācijām veikt savas funkcijas, ņemot vērā mazo un vidējo uzņēmumu specifisko situāciju. Minēto pienākumu varētu iekļaut līgumā starp mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju un izmantotāju; šāda iekļaušana neliedz īstenot valstu tiesību aktos paredzētās tiesības uz informāciju. Termiņiem, kas piemērojami izmantotāju informācijas iesniegšanai, vajadzētu būt tādiem, kas ļautu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām ievērot termiņus, kuri noteikti tiesību subjektiem pienākošos summu sadalei. Šai direktīvai nevajadzētu skart dalībvalstu iespēju prasīt mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, izrakstīt kopīgus rēķinus.

(34) Lai palielinātu tiesību subjektu, izmantotāju un citu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju uzticību mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai īstenotajam tiesību pārvaldījumam, katrai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai būtu jāievēro īpašas pārredzamības prasības. Tādēļ katrai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai vai tās biedram, kas ir vienība, kura atbild par tiesību subjektiem pienākošos summu piešķiršanu vai izmaksu, vajadzētu būt pienākumam vismaz reizi gadā sniegt atsevišķiem tiesību subjektiem konkrētu informāciju, piemēram, par tiem piešķirtajām vai izmaksātajām summām un veiktajiem atskaitījumiem. Būtu jāparedz arī prasība, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām jāsniedz pietiekama informācija, tostarp finanšu informācija, citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kuru tiesības tās pārvalda saskaņā ar pārstāvības nolīgumiem.

(35) Lai nodrošinātu, ka tiesību subjektiem, citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām un izmantotājiem ir piekļuve informācijai par organizācijas darbības jomu un par tās pārstāvētajiem darbiem vai blakustiesību objektiem, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai vajadzētu arī pēc pienācīgi pamatota pieprasījuma sniegt informāciju par minētajiem jautājumiem. Jautājumu par to, vai un kādā apmērā var iekasēt samērīgas maksas par šā pakalpojuma sniegšanu, būtu jāļauj reglamentēt ar valstu tiesību aktiem. Katrai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai vajadzētu arī

publiskot informāciju par tās vienību un to, kā tā veic savas darbības, tostarp jo īpaši tās statūtus un vispārējo politiku attiecībā uz administratīvajām izmaksām, atskaitījumiem un tarifiem.

- (36) Lai nodrošinātu, ka tiesību subjektiem ir iespēja uzraudzīt mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju attiecīgos darbības rezultātus un salīdzināt tos, šādām organizācijām būtu jāpublicē ikgadējā atklātības ziņojums, kurā iekļauta salīdzināma revidēta finanšu informācija, kas attiecas uz to darbībām. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām kā daļa no ikgadējā atklātības ziņojuma arī būtu jāpublicē gada īpašais ziņojums par sociālajiem, kultūras un izglītības pakalpojumiem paredzēto summu izlietojumu. Ar šo direktīvu nevajadzētu atturēt mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju no ikgadējā atklātības ziņojumā prasītās informācijas publicēšanas vienā dokumentā, piemēram, kā daļu no tās ikgadējiem finanšu pārskatiem, vai atsevišķos ziņojumos.

- (37) Tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem, kas izmanto muzikālus darbus, piemēram, sniedz mūzikas pakalpojumus, kas ļauj patērētājiem lejupielādēt vai klausīties mūziku straumēšanas režīmā, kā arī citus pakalpojumus, kas nodrošina piekļuvi filmām vai spēlēm, kurās mūzika ir būtisks elements, vispirms jāiegūst tiesības izmantot šādus darbus. Direktīvā 2001/29/EK ir noteikta prasība, ka par visām tiesībām izmantot muzikālos darbus tiešsaistē ir jāsaņem licence. Attiecībā uz autoriem minētās tiesības ir ekskluzīvas reproducēšanas tiesības un ekskluzīvas tiesības uz muzikālu darbu publiskošanu, tostarp tiesības darīt tos pieejamus. Minētās tiesības var pārvaldīt paši individuālie tiesību subjekti, piemēram, autori vai mūzikas ierakstu izdevēji, vai arī mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, kas sniedz kolektīvā pārvaldījuma pakalpojumus tiesību subjektiem. Autortiesības uz reproducēšanu un publiskošanu var pārvaldīt dažādas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas. Turklāt ir gadījumi, kad vairākiem tiesību subjektiem ir tiesības uz vienu un to pašu darbu un tie var būt atļāvuši dažādām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām licencēt to attiecīgās tiesību daļas attiecībā uz darbu. Jebkuram izmantotājam, kurš vēlas sniegt tiešsaistes pakalpojumus, ar kuriem patērētājiem tiek piedāvāta plaša muzikālo darbu izvēle, ir jāiegūst tiesības izmantot darbus no visiem dažādajiem tiesību subjektiem un mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām.

- (38) Lai gan internetam nav robežu, mūzikas tiešsaistes pakalpojumu tirgus Savienībā joprojām ir sadrumstalots un vienotais digitālais tirgus vēl joprojām nav izveidots

pilnībā. Sarežģītība un grūtības, kas saistītas ar tiesību kolektīvo pārvaldījumu Eiropā, vairākos gadījumos ir palielinājušas Eiropas mūzikas tiešsaistes pakalpojumu digitālā tirgus sadrumstalotību. Šī situācija ir krasā kontrastā strauji augošajam patērētāju pieprasījumam pēc piekļuves digitālajam saturam un saistītajiem novatoriskajiem pakalpojumiem, tostarp pāri valstu robežām.

- (39) Ieteikums 2005/737/EK veicināja jaunas normatīvās vides izveidi, kas labāk piemērota autortiesību un blakustiesību pārvaldījuma reglamentēšanai Savienības līmenī, lai nodrošinātu likumīgus mūzikas tiešsaistes pakalpojumus. Tajā atzīts, ka muzikālu darbu tiešsaistes izmantošanas laimētā komerciālajiem izmantotājiem ir vajadzīga licencēšanas politika, kas atbilst tiešsaistes vides visuresībai un attiecas uz daudzām teritorijām. Tomēr ar ieteikumā paredzēto nav bijis pietiekami, lai veicinātu plašāku daudzteritoriālu licencēšanu par muzikālu darbu tiešsaistes tiesībām vai lai apmierinātu specifiskas prasības attiecībā uz daudzteritoriālo licencēšanu.

- (40) Mūzikas tiešsaistes pakalpojumu nozarē, kurā teritoriāls autortiesību kolektīvais pārvaldījums joprojām ir norma, ir būtiski radīt nosacījumus, kas veicinātu to, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas piemēro visefektīvāko licencēšanas praksi, turklāt aizvien vairāk pārrobežu kontekstā. Tādēļ ir lietderīgi paredzēt noteikumu kopumu, ar kuru paredz pamatnosacījumus daudzteritoriālai kolektīvai licencēšanai par muzikālu darbu, tostarp dziesmu tekstu, tiesībām izmantošanai tiešsaistē, ko veic mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas. Šādi paši noteikumi būtu jāpiemēro šādi visu muzikālo darbu, tostarp audiovizuālajos darbos iekļautu muzikālo darbu, licencēšanai. Tomēr minēto nevajadzētu attiecināt uz tiešsaistes pakalpojumiem, kas nodrošina piekļuvi tikai muzikālajiem darbiem nošu pieraksta veidā. Ar šīs direktīvas noteikumiem būtu jānodrošina vajadzīgais kvalitātes minimums pārrobežu pakalpojumiem, ko sniedz mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, jo īpaši attiecībā uz repertuāru pārredzamību un finanšu plūsmas pareizību saistībā ar tiesību izmantošanu. Ar tiem būtu arī jārada pamats, lai atvieglotu mūzikas repertuāru un tiesību brīvprātīgu apvienošanu, tādējādi samazinot licenču skaitu, kāds vajadzīgs izmantotājam, lai sniegtu daudzteritoriālus un daudzrepertuārus pakalpojumus. Minētajiem noteikumiem vajadzētu ļaut mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai lūgt citai organizācijai pārstāvēt savu repertuāru daudzteritoriālā mērogā, ja tā pati nevar vai nevēlas izpildīt prasības. Būtu jānosaka, ka organizācijai, kura saņem pieprasījumu, ir pienākums akceptēt pieprasījuma iesniedzējas organizācijas pilnvarojumu, ar nosacījumu, ka tā jau apvieno repertuāru un piedāvā vai piešķir daudzteritoriālas licences. Likumīgu mūzikas tiešsaistes pakalpojumu attīstībai visā Savienībā būtu arī jāveicina cīņa pret autortiesību pārkāpumiem tiešsaistē.

- (41) Precīzas un visaptverošas informācijas pieejamība par muzikālajiem darbiem, tiesību subjektiem un tiesībām, kuras katra mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija ir pilnvarota pārstāvēt konkrētā teritorijā, ir īpaši būtiska, lai nodrošinātu efektīvu un pārredzamu licencēšanas procesu, izmantotāju atskaišu turpmāku apstrādi un saistīto rēķinu izrakstīšanu pakalpojumu sniedzējiem, un pienākošos summu sadali. Minētā iemesla dēļ mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kas piešķir daudzteritoriālas licences muzikāliem darbiem, būtu jāspēj šādus sīkus datus apstrādāt ātri un precīzi. Šim nolūkam ir jāizmanto datubāzes ar informāciju par īpašumtiesībām, kas ir licencētas daudzteritoriālā mērogā, iekļaujot tajās datus, kas ļautu identificēt darbus, tiesības un tiesību subjektus, ko mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija ir pilnvarota pārstāvēt, kā arī teritorijas, uz kurām tiek attiecināta atļauja. Jebkuras izmaiņas minētajā informācijā būtu jāņem vērā bez nepamatotas kavēšanās, un datubāzes būtu pastāvīgi jāatjaunina. Ar minētajām datubāzēm vajadzētu palīdzēt arī salīdzināt datus par darbiem ar datiem par fonogramām vai jebkuriem citiem nesējiem, kur fiksēts darbs. Turklāt ir svarīgi nodrošināt, ka potenciālajiem izmantotājiem un tiesību subjektiem, kā arī mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, ir piekļuve informācijai, kas tiem vajadzīga, lai identificētu šo mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju pārstāvēto repertuāru. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām vajadzētu būt tiesībām veikt pasākumus, lai aizsargātu datu precizitāti un integritāti, kontrolētu to atkārtotu izmantošanu vai lai aizsargātu komerciāli sensitīvu informāciju.
- (42) Lai nodrošinātu, ka to apstrādātie dati par attiecīgo mūzikas repertuāru ir iespējami precīzi, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kuras piešķir daudzteritoriālas licences muzikāliem darbiem, būtu jāparedz pienākums nepieciešamības gadījumā nepārtraukti un bez kavēšanās atjaunināt savas datubāzes. Tām būtu jāizveido viegli izmantojamas procedūras, lai tiešsaistes pakalpojumu sniedzēji, kā arī tiesību subjekti un citas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas varētu informēt tās par jebkuru neprecizitāti, kas varētu būt organizāciju datubāzēs attiecībā uz tiem piederošajiem vai to kontrolētajiem darbiem, tostarp tiesībām – pilnībā vai daļēji – un teritorijām, attiecībā uz kurām tie ir pilnvarojusi rīkoties attiecīgo mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju, vienlaicīgi tomēr neapdraudot mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas rīcībā esošo datu patiesumu un integritāti. Tā kā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK⁽¹⁾ katram datu subjektam piešķir tiesības uz neprecīzu vai nepilnīgu datu labošanu, dzēšanu vai piekļuves liegšanu tiem, arī šai direktīvai būtu jānodrošina, ka neprecīza informācija par tiesību subjektiem vai citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām saistībā ar daudzteritoriālām licencēm ir jāizlabo bez nepamatotas kavēšanās. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām vajadzētu būt arī iespējai elektroniski veikt darbu un tiesību pārvaldījuma atļauju reģistrāciju. Ņemot vērā to, cik svarīga ātrai un efektīvai datu apstrādei ir informācijas automatizācija, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām būtu jānodrošina tiesību subjektiem elektronisko saziņas līdzekļu izmantošana šīs informācijas strukturētai paziņošanai. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām pēc iespējas būtu nodrošina, ka šādā elektroniskā saziņā ir ņemti vērā starptautiskā vai Savienības līmenī izstrādātie brīvprātīgi piemērojamie attiecīgās nozares standarti vai prakses.
- (43) Nozares standarti tādās jomās kā mūzikas izmantošana, tirdzniecības atskaites un rēķinu izrakstīšana ir ļoti būtiski, lai uzlabotu datu apmaiņas efektivitāti starp mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām un izmantotājiem. Licenču izmantošanas uzraudzībā būtu jāievēro pamattiesības, tostarp tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību un tiesības uz personas datu aizsardzību. Lai nodrošinātu, ka šā efektivitātes pieauguma rezultātā paātrinās finanšu datu apstrāde un attiecīgi maksājumi tiesību subjektiem tiek veikti savlaicīgāk, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām būtu jāparedz pienākums izrakstīt rēķinus pakalpojumu sniedzējiem un sadalīt tiesību subjektiem pienākošās summas bez kavēšanās. Lai šī prasība būtu iedarbīga, izmantotājiem ir jāsniedz mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām precīzus un savlaicīgus ziņojumus par darbu izmantošanu. Nevajadzētu noteikt, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām ir jāpieņem izmantotāju atskaites īpašniekprogrammatūras formātā, ja ir pieejami plaši izmantoti nozares standarti. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas nevajadzētu atturēt no ārpalpojumu izmantošanas saistībā ar daudzteritoriālu licenču piešķiršanu par muzikālu darbu tiešsaistes tiesībām. Administratīvo resursu koplietošana vai konsolidācija palīdzētu organizācijām uzlabot pārvaldījuma pakalpojumus un racionalizēt ieguldījumus datu pārvaldības instrumentos.
- (44) Dažādu mūzikas repertuāru apvienošana daudzteritoriālai licencēšanai atvieglo licencēšanas procesu un, padarot visus repertuārus pieejamus tirgum daudzteritoriālai licencēšanai, veicina kultūras daudzveidību un palīdz samazināt darījumu skaitu, kāds tiešsaistes pakalpojumu sniedzējam ir vajadzīgs, lai varētu sniegt pakalpojumus. Šādi repertuāru apvienošanai būtu jāveicina jaunu tiešsaistes pakalpojumu attīstība, kā arī jāsamazina darījumu izmaksas, kas tiek novirzītas uz patērētājiem. Tāpēc mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, kuras nevēlas vai nevar pašas tieši piešķirt daudzteritoriālas licences savam mūzikas repertuāram, būtu jāmudina brīvprātīgi pilnvarot citas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas pārvaldīt to repertuāru saskaņā ar nediskriminējošiem noteikumiem. Ekskluzivitāte līgumos par daudzteritoriālām licencēm ierobežotu izvēli, kas

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

pieejama izmantotājiem, kuri vēlas saņemt daudzteritoriālas licences, kā arī ierobežotu izvēli, kas pieejama mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kuras vēlas saņemt daudzteritoriāla pārvaldījuma pakalpojumus attiecībā uz savu repertuāru. Tāpēc visi pārstāvības nolīgumi starp mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kas nodrošina daudzteritoriālu licencēšanu, būtu jānoslēdz uz neekskluzīva pamata.

- (45) Īpaši svarīga mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju biedriem ir to nosacījumu pārredzamība, saskaņā ar kuriem mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas pārvalda darbu tiešsaistes tiesības. Tāpēc mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām būtu jāsniedz saviem biedriem pietiekami daudz informācijas par svarīgākajiem noteikumiem jebkurā līgumā, ar kuru jebkura cita mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija tiek pilnvarota pārstāvēt minēto biedru mūzikas tiešsaistes tiesības daudzteritoriālai licencēšanai.
- (46) Ir svarīgi arī paredzēt prasību, lai jebkura mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kas piedāvā vai piešķir daudzteritoriālas licences, piekristu pārstāvēt jebkuras mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas repertuāru, kura nolēmusi nedarīt to pati. Lai nodrošinātu, ka šī prasība nav nesamērīga un nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai, kura saņem pieprasījumu, būtu jāparedz pienākums uzņemties pārstāvību tikai tad, ja pieprasījums attiecas vienīgi uz tādām darbu tiešsaistes tiesībām vai šādu tiesību kategorijām, ko tā pati pārstāv. Turklāt šī prasība būtu jāpiemēro tikai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kuras apvieno repertuāru, un nebūtu jāpiemēro arī tām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kas piešķir daudzteritoriālas licences tikai savam repertuāram. To nevajadzētu attiecināt arī uz mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kuras tikai apvieno tiesības uz vieniem un tiem pašiem darbiem, lai varētu kopīgi licencēt gan šādu darbu reproducēšanas, gan publicēšanas tiesības. Lai aizsargātu pilnvarojošās mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas tiesību subjektu intereses un nodrošinātu, ka maziem un mazāk populāriem repertuāriem dalībvalstīs ir iespēja piekļūt iekšējam tirgum ar vienādiem noteikumiem, ir svarīgi, lai pilnvarojošās mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas repertuāru pārvaldītu, piemērojot tos pašus nosacījumus, kurus piemēro pilnvarotās mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas repertuāram, un lai tas tiktu ietverts piedāvājumos, ko pilnvarotā mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija sniedz tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem. Administratīvajām izmaksām, ko iekasē pilnvarotā mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, vajadzētu būt tādām, kas ļautu minētajai organizācijai atpelnīt veiktos nepieciešamos un samērīgos ieguldījumus. Neviens līgums, saskaņā ar kuru mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija pilnvaro citu organizāciju vai organizācijas piešķirt daudzteritoriālas licences attiecībā uz savu mūzikas repertuāru izmantošanu tiešsaistē, nedrīkstētu liegt šai pirmajai minētajai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai turpināt piešķirt licences tikai attiecībā uz tās dalībvalsts teritoriju, kurā minētā mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma

organizācija veic uzņēmējdarbību, attiecībā uz savu un jebkuru citu repertuāru, ko tā var būt pilnvarota pārstāvēt minētajā teritorijā.

- (47) Noteikumu par mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju veikto daudzteritoriālo licencēšanu mērķi un efektivitāte būtu būtiski apdraudēti, ja tiesību subjektiem nebūtu iespēja īstenot šādas tiesības attiecībā uz daudzteritoriālām licencēm gadījumā, ja mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kurai tie ir piešķirusi savas tiesības, nepiešķirtu vai nepiedāvātu daudzteritoriālas licences un turklāt arī nevēlētos pilnvarot to darīt citas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas. Šā iemesla dēļ būtu svarīgi, lai šādos apstākļos tiesību subjektiem būtu iespēja izmantot tiesības pašiem vai ar citas personas vai citu personu starpniecību piešķirt daudzteritoriālas licences, ko pieprasa tiešsaistes pakalpojumu sniedzēji, atsaucot no savas sākotnējās mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas savas tiesības tiktāl, ciktāl tas nepieciešams daudzteritoriālai licencēšanai attiecībā uz izmantošanu tiešsaistē, un atstājot šīs pašas tiesības savas sākotnējās organizācijas pārvaldījumā attiecībā uz licencēšanu vienā teritorijā.
- (48) Raidorganizācijas parasti izmanto vietējās mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas piešķirto licenci, kas attiecas uz pašu televīzijas un radio programmu raidījumiem, kuros ietverti muzikāli darbi. Minētā licence bieži vien attiecas tikai uz apraides darbībām. Licence par muzikālu darbu tiešsaistes tiesībām būtu nepieciešama, lai atļautu šādus televīzijas vai radio raidījumus darīt pieejamus arī tiešsaistē. Lai atvieglotu muzikālu darbu tiešsaistes tiesību licencēšanu attiecībā uz televīzijas un radio raidījumu simultānu un vēlāku pārraidīšanu, ir nepieciešams paredzēt atkāpi no noteikumiem, kas citādi būtu piemērojami daudzteritoriālai licencēšanai attiecībā uz muzikālu darbu tiešsaistes tiesībām. Šādas atkāpes darbības jomai būtu jāaprobežojas tikai ar to, kas ir vajadzīgs, lai dotu iespēju tiešsaistē piekļūt televīzijas vai radio programmām, un ar materiālu, kurš ir skaidri izteiktās pakārtoības attiecībās ar sākotnējo programmu un kas radīts tādiem mērķiem kā, piemēram, attiecīgās televīzijas vai radio programmas papildināšana, iepriekšēja vai atkārtota noskatīšanās/noklausīšanās. Minētās atkāpes piemērošanas dēļ nedrīkstētu tikt kropļota konkurence ar citiem pakalpojumiem, kas sniedz patērētājiem piekļuvi atsevišķiem muzikālajiem vai audiovizuālajiem darbiem tiešsaistē, vai radīti konkurences ierobežojumi, piemēram, veikta tirgus vai klientu sadalīšana, ar ko tiktu pārkāpts LESD 101. vai 102. pants.
- (49) Ir jānodrošina to valstu tiesību aktu noteikumu efektīva piemērošana, kas pieņemti atbilstīgi šai direktīvai. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām saviem biedriem būtu jāpiedāvā īpašas sūdzību izskatīšanas procedūras. Minētajām procedūrām vajadzētu būt pieejamām arī citiem tiesību subjektiem, ko tieši pārstāv organizācija, kā arī citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kuru vārdā tā pārvalda tiesības saskaņā ar pārstāvības nolīgumu. Turklāt dalībvalstīm vajadzētu arī būt iespējai paredzēt, ka strīdus, kas sakarā ar šīs direktīvas piemērošanu radušies starp mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, to biedriem, tiesību subjektiem vai izmantotājiem, ir

iespējams iesniegt izskatīšanai alternatīvā strīdu izšķiršanas procedūrā, kas ir ātra, neatkarīga un objektīva. Konkrētāk, noteikumi par daudzteritoriālu licencēšanu par muzikālu darbu tiešsaistes tiesībām varētu zaudēt efektivitāti, ja strīdi starp mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām un citām pusēm netiktu ātri un efektīvi atrisināti. Tāpēc ir lietderīgi nodrošināt (neskarot tiesības vērsties tiesā) iespēju izmantot viegli pieejamas, objektīvas un efektīvas ārpustiesas procedūras, piemēram, mediāciju vai šķīrējtiesu, lai risinātu konfliktus starp mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kuras piešķir daudzteritoriālas licences, no vienas puses, un mūzikas tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem, tiesību subjektiem vai citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, no otras puses. Šajā direktīvā nav noteikts nedz konkrēts veids, kādā šāda alternatīva strīdu izšķiršana būtu jāorganizē, nedz tas, kurai struktūrai tas būtu jāveic, ar nosacījumu, ka tiek garantēta tās neatkarība, objektivitāte un efektivitāte. Visbeidzot, ir lietderīgi arī prasīt, lai dalībvalstīm būtu neatkarīgas, objektīvas un efektīvas strīdu izšķiršanas procedūras, ko veic struktūras, kuras specializējas intelektuālā īpašuma tiesību jomā, vai tiesas, kuras spēj atrisināt komerciesiskus strīdus starp mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām un izmantotājiem saistībā ar esošiem vai ierosinātiem licencēšanas nosacījumiem vai par līgumpārkāpumiem.

- (50) Dalībvalstīm būtu jānosaka atbilstīgas procedūras, ar kuru palīdzību būs iespējams uzraudzīt, vai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas ievēro šo direktīvu. Lai gan ar šo direktīvu nav lietderīgi ierobežot dalībvalstu izvēli attiecībā uz kompetentajām iestādēm vai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju *ex ante* vai *ex post* uzraudzību, būtu jānodrošina, ka šādas iestādes var efektīvi un savlaicīgi atrisināt jebkuru jautājumu, kas var rasties, piemērojot šo direktīvu. Dalībvalstīm nevajadzētu būt pienākumam izveidot jaunas kompetentās iestādes. Turklāt mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedriem, tiesību subjektiem, izmantotājiem, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām un citām ieinteresētajām pusēm arī vajadzētu būt iespējai paziņot kompetentajai iestādei par darbībām vai apstākļiem, kuras tie uzskata par mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju un attiecīgā gadījumā izmantotāju izdarītiem likumpārkāpumiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes ir pilnvarotas piemērot sankcijas vai pasākumus, ja netiek ievēroti to tiesību aktu noteikumi, ar kuriem īsteno šo direktīvu. Šajā direktīvā nav noteikti konkrēti sankciju vai pasākumu veidi, ar noteikumu, ka tie ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši. Šādas sankcijas vai pasākumi var ietvert rīkojumus atlaist direktorus, kuri rīkojušies nolaidīgi, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju telpu inspekcijas vai – ja organizācijai ir izsniegta atļauja darboties – šādas atļaujas atsaukumu. Šai direktīvai arī turpmāk vajadzētu būt neitrālai attiecībā uz atļauju izsniegšanas un uzraudzības režīmiem dalībvalstīs, tostarp attiecībā uz

prasību par mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas reprezentativitāti, ja minētie režīmi atbilst Savienības tiesību aktiem un nerada šķēršļus šīs direktīvas pilnīgai piemērošanai.

- (51) Lai nodrošinātu, ka daudzteritoriālai licencēšanai piemērojamās prasības ir izpildītas, būtu jāparedz īpaši noteikumi par to īstenošanas uzraudzību. Lai to panāktu, būtu jāsadarbības dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai. Dalībvalstīm būtu jāsniedz savstarpēja palīdzība, īstenojot informācijas apmaiņu starp to kompetentajām iestādēm, lai sekmētu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju uzraudzību.
- (52) Ir svarīgi, lai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas ievērotu tiesības uz privāto dzīvi un personas datu aizsardzību attiecībā uz jebkuru tiesību subjektu, biedru, izmantotāju un citu fizisku personu, kuras datus tās apstrādā. Direktīva 95/46/EK reglamentē personas datu apstrādi dalībvalstīs, piemērojot minēto direktīvu, dalībvalstu kompetento iestāžu, jo īpaši dalībvalstu izvēlētu neatkarīgu valsts iestāžu, uzraudzībā. Tiesību subjektiem būtu jāsaņem atbilstīga informācija par viņu datu apstrādi, minēto datu saņēmējiem, termiņiem, kas attiecas uz šādu datu saglabāšanu jebkurā datubāzē, un to, kā tiesību subjekti var izmantot savas tiesības piekļūt, labot vai dzēst savus personas datus atbilstīgi Direktīvai 95/46/EK. Jo īpaši par personas datiem minētās direktīvas nozīmē būtu jāuzskata unikālie identifikatori, kas ļauj netieši identificēt personu.
- (53) Noteikumiem par izpildes pasākumiem nevajadzētu skart dalībvalstu atbilstīgi Direktīvai 95/46/EK izveidotu neatkarīgu valsts publiskā sektora iestāžu kompetenci uzraudzīt to valstu noteikumu ievērošanu, kas pieņemti, īstenojot minēto direktīvu.
- (54) Šajā direktīvā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("harta") iekļautās pamattiesības un principi. Direktīvā paredzētajiem noteikumiem saistībā ar strīdu izšķiršanu nevajadzētu kavēt puses īstenojot tām Hartā garantētās tiesības vērsties tiesā.

- (55) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot biedru iespējas kontrolēt savu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju darbību, nodrošināt mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju pietiekamu pārredzamību un uzlabot autortiesību daudzteritoriālo licencēšanu muzikālu darbu izmantošanai tiešsaistē, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet ierosinātās darbības mēroga vai iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (56) Šīs direktīvas noteikumi neskar konkurences noteikumu piemērošanu un jebkurus citus attiecīgus tiesību aktus citās jomās, tostarp attiecībā uz konfidencialitāti, komercnoslēpumu, privātās dzīves aizsardzību, piekļuvi dokumentiem, līgumtiesībām un starptautiskajām privāttiesībām, kas attiecas uz tiesību kolīzijām un tiesu piekritību, un darba ņēmēju un darba devēju biedrošanās brīvību un to tiesībām organizēties.
- (57) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁽¹⁾ dalībvalstīs apņemas gadījumos, kad tas nepieciešams, paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp attiecīgajām direktīvas un valstu transponēšanas instrumentu daļām. Likumdevējs uzskata, ka attiecībā uz šo direktīvu šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (58) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001⁽²⁾ 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas 2012. gada 9. oktobrī sniedza atzinumu,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šajā direktīvā ir noteiktas prasības, kuras vajadzīgas, lai nodrošinātu autortiesību un blakustiesību pareizu pārvaldījumu, ko veic mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas. Tajā noteiktas arī prasības par autortiesību daudzteritoriālu licencēšanu muzikālo darbu izmantošanai tiešsaistē, ko veic mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas.

⁽¹⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

2. pants

Darbības joma

- I, II, IV un V sadaļu, izņemot 34. panta 2. punktu un 38. pantu, piemēro visām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā.
- III sadaļu un 34. panta 2. punktu, un 38. pantu piemēro mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un pārvalda autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu daudzteritoriālu izmantošanu tiešsaistē.
- Šīs direktīvas attiecīgos noteikumus piemēro vienībām, kuras pilnībā vai daļēji atrodas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju tiešā vai netiešā īpašumā vai kontrolē, ja minētās vienības veic darbību, uz kuru attiekto šīs direktīvas noteikumi, ja to veiktu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija.
- Direktīvas 16. panta 1. punktu, 18. un 20. pantu, 21. panta 1. punkta a), b), c), e), f) un g) apakšpunktu, 36. un 42. pantu piemēro visām neatkarīgām pārvaldījuma vienībām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- “mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija” ir jebkura organizācija, kura ar likumu vai ar tiesību nodošanu, licenci vai jebkuru citu līgumisku vienošanos ir pilnvarota vairāk nekā viena tiesību subjekta vārdā šo tiesību subjektu kolektīvās interesēs veikt autortiesību vai blakustiesību pārvaldījumu kā tās vienīgo vai galveno darbības mērķi un kura atbilst vienam vai abiem šādiem kritērijiem:
 - tā atrodas tās biedru īpašumā vai kontrolē;
 - tā ir organizēta kā bezpeļņas organizācija;
- “neatkarīga mantisko tiesību pārvaldījuma vienība” ir jebkura organizācija, kura ar likumu vai ar tiesību nodošanu, licenci vai jebkuru citu līgumisku vienošanos ir pilnvarota vairāk nekā viena tiesību subjekta vārdā šo tiesību subjektu kolektīvās interesēs veikt autortiesību vai blakustiesību pārvaldījumu kā tās vienīgo vai galveno darbības mērķi un kura:
 - ne daļēji, ne pilnībā neatrodas tiešā vai netiešā tiesību subjektu īpašumā vai kontrolē; un
 - ir organizēta peļņas gūšanai;
- “tiesību subjekts” ir jebkura persona vai vienība, kas nav mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija un kam pieder autortiesības vai blakustiesības vai kam saskaņā ar līgumu par tiesību izmantošanu vai likumu ir tiesības uz daļu no tiesību ieņēmumiem;

- d) "biedrs" ir tiesību subjekts vai vienība, kas pārstāv tiesību subjektus, tostarp citas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas un tiesību subjektu apvienības, kas atbilst prasībām dalībai kolektīvā pārvaldījuma organizācijā un ko tā ir uzņēmusi;
- e) "statūti" ir mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas dibināšanas līgums un nolikums, statūti, dibināšanas noteikumi vai dibināšanas dokumenti;
- f) "biedru kopsapulce" ir mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas struktūra, kurā biedri piedalās un īsteno savas balsošanas tiesības neatkarīgi no organizācijas juridiskās formas;
- g) "direktors" ir:
- i) ja valstu tiesību aktos vai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas statūtos ir paredzēta vienlīdzīga pārvaldīšana – jebkurš valdes loceklis;
- ii) ja valstu tiesību aktos vai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas statūtos ir paredzēta divlīdzīga pārvaldīšana – jebkurš valdes vai uzraudzības padomes loceklis;
- h) "tiesību ieņēmumi" ir ienākumi, kurus mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija iekasē tiesību subjektu vārdā par ekskluzīvām tiesībām, tiesībām uz atlīdzību vai tiesībām uz kompensāciju;
- i) "administratīvās izmaksas" ir summas, ko mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija iekasē, atskaita vai kompensē no tiesību ieņēmumiem vai no ienākumiem, ko rada šādu ieņēmumu ieguldījumi, lai segtu tās īstenotā autortiesību un blakustiesību pārvaldījuma izmaksas;
- j) "pārstāvības nolīgums" ir jebkurš nolīgums starp mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kurā viena mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija pilnvarotu otru mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju pārvaldīt tiesības, ko tā pārstāv, ietverot nolīgumu, kas noslēgts saskaņā ar 29. un 30. pantu;
- k) "izmantotājs" ir jebkura persona vai vienība, kas veic darbības, kurām nepieciešama tiesību subjektu atļauja un par kurām tiesību subjektiem ir jāizmaksā atlīdzība vai kompensācija, un kas nedarbojas kā patērētājs;
- l) "repertuārs" ir darbi, attiecībā uz kuriem mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija pārvalda tiesības;
- m) "daudzteritoriāla licence" ir licence, kas attiecināma vairāk nekā uz vienas dalībvalsts teritoriju;

- n) "muzikālo darbu tiešsaistes tiesības" ir jebkuras Direktīvas 2001/29/EK 2. un 3. pantā paredzētas autortiesības saistībā ar muzikālu darbu, kuras vajadzīgas tiešsaistes pakalpojuma sniegšanai.

II SADAĻA

MANTISKO TIESĪBU KOLEKTĪVĀ PĀRVALDĪJUMA ORGANIZĀCIJAS

1. NODAĻA

Tiesību subjektu pārstāvība un dalība mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijās un to organizatoriskā struktūra

4. pants

Vispārīgi principi

Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas darbojas to tiesību subjektu labākajās interesēs, kuru intereses tās pārstāv, un ka tās nenosaka tiem nekādas saistības, kas nav objektīvi nepieciešamas to tiesību un interešu aizsardzībai vai to tiesību efektīvam pārvaldījumam.

5. pants

Tiesību subjektu tiesības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesību subjektiem ir tādas tiesības, kā noteikts 2. līdz 8. punktā, un ka minētās tiesības ir izklāstītas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas statūtos vai dalības noteikumos.

2. Tiesību subjektiem ir tiesības atļaut pēc savas izvēles izraudzītajai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai pārvaldīt tiesības, tiesību kategorijas vai darbu veidus un blakustiesību objektus teritorijās pēc to izvēles neatkarīgi no tiesību subjekta vai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas valstspiederības, uzturēšanās vai uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts. Ja vien mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija nav objektīvi pamatojusi pārvaldījuma atteikumu, tai ir pienākums pārvaldīt šādas tiesības, tiesību kategorijas vai darbu veidus un blakustiesību objektus, ja to pārvaldījums ir šīs organizācijas darbības jomā.

3. Tiesību subjekti ir tiesīgi piešķirt licences par jebkuru tiesību, tiesību kategoriju vai darbu veidu un blakustiesību objektu nekomerciālu izmantošanu, kādu tie var izvēlēties.

4. Tiesību subjektiem ir tiesības anulēt atļauju pārvaldīt tiesības, tiesību kategorijas vai darbu veidus un blakustiesību objektus, ko tie piešķirusi mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai, vai atsaukt no mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas jebkādas tiesības, tiesību kategorijas vai darbu veidus un blakustiesību objektus attiecībā uz teritorijām pēc izvēles, kā noteikts saskaņā ar 2. punktu, par to paziņojot iepriekš pienācīgā termiņā, kas nepārsniedz sešus mēnešus. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija var nolemt, ka šāдай anulēšanai vai atsaukumam jāstājas spēkā tikai finanšu gada beigās.

5. Ja tiesību subjektam pienākas saņemt kādas summas par izmantošanu, kas notikusi, pirms atļaujas anulēšana vai tiesību atsaukšana stājusies spēkā, vai saskaņā ar licenci, kas izsniegta, pirms šāda anulēšana vai atsaukšana stājusies spēkā, tiesību subjekts saglabā savas tiesības saskaņā ar 12., 13., 18., 20., 28. un 33. pantu.

6. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas neierobežo tiesību īstenošanu saskaņā ar 4. un 5. punktu, pieprasot kā nosacījumu minēto tiesību īstenošanai, lai tiesību vai tiesību kategoriju vai darbu veidu un blakustiesību objektu, uz kuriem attiecas anulēšana vai atsaukums, pārvaldījums tiek uzticēts citai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai.

7. Gadījumos, kad tiesību subjekts mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai atļauj pārvaldīt savas tiesības, tas dod piekrišanu īpaši attiecībā uz visām tiesībām vai tiesību kategorijām vai darbu veidiem un blakustiesību objektiem, kurus tas atļauj pārvaldīt mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai. Jebkuru šādu piekrišanu apliecina dokumentāri.

8. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija informē tiesību subjektus par to tiesībām saskaņā ar 1. līdz 7. punktu, kā arī par jebkādiem 3. punktā noteiktajiem tiesību izmantošanas nosacījumiem, pirms saņem no tiem atļauju pārvaldīt jebkādas tiesības vai tiesību kategorijas vai darbu veidus un blakustiesību objektus.

Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija līdz 2016. gada 10. oktobrim informē minētos tiesību subjektus, kas jau tai devuši atļauju, par to tiesībām saskaņā ar 1. līdz 7. punktu, kā arī par jebkādiem nosacījumiem, kas saistās ar 3. punktā noteiktajām tiesībām.

6. pants

Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju dalības noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas atbilst 2. līdz 5. punktā izklāstītajiem noteikumiem.

2. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija pieņem tiesību subjektus un vienības, kas pārstāv tiesību subjektus, tostarp citas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas un tiesību subjektu apvienības, par saviem biedriem, ja tie atbilst dalības prasībām, kuras ir balstītas uz objektīviem, pārredzamiem un nediskriminējošiem kritērijiem. Šie dalības kritēriji ir iekļauti mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas statūtos vai dalības noteikumos, un tos dara publiski pieejamus. Gadījumos, kad mantisko tiesību kolektīvā

pārvaldījuma organizācija atsakās pieņemt dalības pieteikumu, tā sniedz tiesību subjektam precīzu paskaidrojumu par sava lēmuma iemesliem.

3. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas statūti nodrošina piemērotus un efektīvus mehānismus tās biedru līdzdalībai organizācijas lēmumu pieņemšanas procesā. Dažādu kategoriju biedru pārstāvība lēmumu pieņemšanas procesā ir taisnīga un līdzsvarota.

4. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija saviem biedriem saziņai ar to ļauj izmantot elektroniskos saziņas līdzekļus, tostarp biedra tiesību īstenošanas nolūkos.

5. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija veic savu biedru uzskaiti un minētos ierakstus regulāri atjaunina.

7. pants

Tādu tiesību subjektu tiesības, kuri nav mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedri

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas ievēro noteikumus, kas paredzēti 6. panta 4. punktā, 20. pantā, 29. panta 2. punktā un 33. pantā attiecībā uz tiesību subjektiem, kuriem ar tiem ir tiesas juridiskas attiecības, kas paredzētas likumā vai nododot tiesības, licenci vai ar jebkāda cita veida vienošanos, bet kas nav to biedri.

2. Dalībvalstis 1. punktā minētajiem tiesību subjektiem var piemērot citus šīs direktīvas noteikumus.

8. pants

Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedru kopsapulce

1. Dalībvalstis nodrošina, ka biedru kopsapulces tiek organizētas saskaņā ar 2. līdz 10. punktā izklāstītajiem noteikumiem.

2. Biedru kopsapulci sasauc vismaz reizi gadā.

3. Biedru kopsapulce pieņem lēmumu par visiem mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas statūtu un dalības noteikumu grozījumiem, ja minētos noteikumus statūti nereglamentē.

4. Biedru kopsapulce lemj par direktoru iecelšanu vai atlaišanu, izskata viņu vispārējos darba rezultātus, apstiprina viņu atalgojumu un citas priekšrocības, piemēram, attiecībā uz moneitāriem un nemonetāriem labumiem, pensijas piešķiršanu un pensijas tiesības, tiesības uz citiem piešķirumiem un tiesības uz atlaišanas pabalstu.

Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijā ar divlīmeņu pārvaldi biedru kopsapulce neņem par valdes locekļu iecelšanu vai atlaišanu un neapstiprina viņu atalgojumu un citas priekšrocības gadījumos, kad pilnvaras pieņemt šādus lēmumus ir deleģētas uzraudzības padomei.

5. Saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti II sadaļas 2. nodaļā, biedru kopsapulce pieņem lēmumus vismaz par šādiem jautājumiem:

- a) tiesību subjektiem pienākošos summu sadales vispārīgā politika;
- b) nesadalāmo summu izmantošanas vispārīgā politika;
- c) vispārīgā ieguldījumu politika attiecībā uz tiesību ieņēmumiem un jebkādiem ienākumiem, ko rada tiesību ieņēmumu ieguldījumi;
- d) vispārīgā politika par atskaitījumiem no tiesību ieņēmumiem un jebkādiem ienākumiem, ko rada tiesību ieņēmumu ieguldījumi;
- e) nesadalāmo summu izmantošana;
- f) risku pārvaldības politika;
- g) visu nekustamo īpašumu iegādes, pārdošanas vai hipotekāro darījumu apstiprināšana;
- h) apvienošanās un apvienību apstiprināšana, meitasuzņēmumu izveidošana un citu uzņēmumu vai citu uzņēmumu akciju vai tiesību citos uzņēmumos iegāde;
- i) aizņēmumu, aizdevumu vai aizņēmumu nodrošinājuma apstiprināšana.

6. Biedru kopsapulce 5. punkta f), g), h) un i) apakšpunktā minētās pilnvaras ar rezolūciju vai statūtu noteikumu var deleģēt struktūrai, kas veic uzraudzības funkciju.

7. Piemērojot 5. punkta a) līdz d) apakšpunktu, dalībvalstis var pieprasīt, lai biedru kopsapulce noteiktu sīkākus noteikumus par tiesību ieņēmumu un tiesību ieņēmumu ieguldījumu ienākumu izmantošanu.

8. Biedru kopsapulce kontrolē mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas darbības, lemjot vismaz par revidenta iecelšanu un atcelšanu un par 22. pantā minētā ikgadējā atklātības ziņojuma apstiprināšanu.

Dalībvalstis var atļaut revidenta iecelšanas un atcelšanas alternatīvas sistēmas vai veidus ar nosacījumu, ka minētās sistēmas vai veidi paredzēti revidenta neatkarības nodrošināšanai no personām, kas vada mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas darbību.

9. Visiem kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedriem ir tiesības piedalīties un balsot biedru kopsapulcē. Tomēr dalībvalstis var paredzēt kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedru tiesību ierobežojumus piedalīties un izmantot balsstiesības biedru kopsapulcē, pamatojoties uz vienu vai abiem šādiem kritērijiem:

- a) dalības ilgumu;
- b) summām, kas saņemtas vai pienākas biedram,

ar nosacījumu, ka šie kritēriji noteikti un tiek piemēroti taisnīgi un samērīgi.

Kritērijus, kas noteikti pirmās daļas a) un b) apakšpunktā, iekļauj mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas statūtos vai dalības noteikumos, un tos dara publiski pieejamus saskaņā ar 19. un 21. pantu.

10. Katram mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedram ir tiesības iecelt jebkuru citu personu vai vienību par pilnvaroto personu, kas attiecīgā biedra vārdā piedalās biedru kopsapulcē un balso, ar nosacījumu, ka šāda iecelšana nerada interešu konfliktu, kas var rasties, piemēram, gadījumos, kad biedrs, kas iecel pilnvaroto personu, un pilnvarotā persona attiecīgajā mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijā pieder pie dažādām tiesību subjektu kategorijām.

Tomēr dalībvalstis var paredzēt ierobežojumus attiecībā uz pilnvaroto personu iecelšanu un biedru balsošanas tiesību izmantošanu, kurus tie pārstāv, ja šādi ierobežojumi neietekmē biedru atbilstīgu un efektīvu līdzdalību mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas lēmumu pieņemšanas procesā.

Katrs pilnvarojums ir spēkā vienai biedru kopsapulcei. Pilnvarotajai personai biedru kopsapulcē ir tādas pašas tiesības, kādas būtu biedram, kas viņu pilnvarojis. Pilnvarotā persona balso saskaņā ar viņu pilnvarojušā biedra sniegtajiem norādījumiem.

11. Dalībvalstis var nolemt, ka biedru kopsapulces pilnvaras var nodot deleģātu asamblejai, ko mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedri ievēl vismaz reizi četros gados, ar noteikumu, ka:

a) mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas lēmumu pieņemšanas procesā tiek nodrošināta pienācīga un efektīva biedru līdzdalība; kā arī

b) dažādu kategoriju biedru pārstāvība delegātu asamblejā ir taisnīga un līdzsvarota.

Šā panta 2. līdz 10. punkta noteikumi *mutatis mutandis* attiecas uz delegātu asambleju.

12. Ja mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai tās juridiskās formas dēļ nav biedru kopsapulces, dalībvalstis var nolemt, ka minētās kopsapulces pilnvaras jāīsteno struktūrai, kas veic uzraudzības funkciju. Šā panta 2. līdz 5. punkta un 7. un 8. punkta noteikumi *mutatis mutandis* attiecas uz šādu struktūru, kas veic uzraudzības funkciju.

13. Dalībvalstis var nolemt, ka gadījumos, kad mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedru statusā ir vienības, kas pārstāv tiesību subjektus, biedru kopsapulces pilnvaras pilnībā vai daļēji jāīsteno minēto tiesību subjektu asamblejai. Šā panta 2. līdz 10. punkta noteikumi *mutatis mutandis* attiecas uz šo tiesību subjektu asambleju.

9. pants

Uzraudzības funkcija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka katrai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai ir uzraudzības funkcija pastāvīgas uzraudzības veikšanai par to personu darbību un pienākumu izpildi, kuras vada šīs organizācijas darbību.

2. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas dažādu kategoriju biedru pārstāvība struktūrā, kas veic uzraudzības funkciju, ir taisnīga un līdzsvarota.

3. Visas personas, kas veic uzraudzības funkciju, katru gadu biedru kopsapulcei sniedz individuālu paziņojumu par interešu konfliktiem, tajā iekļaujot 10. panta 2. punkta otrajā daļā minēto informāciju.

4. Struktūra, kura veic uzraudzības funkciju, regulāri rīko sanāksmes, un tai ir vismaz šādas pilnvaras:

a) izmantot pilnvaras, kuras tai deleģējusi biedru kopsapulce, tostarp 8. panta 4. un 6. punktā minētās;

b) uzraudzīt 10. pantā minēto personu darbību un pienākumu izpildi, tostarp biedru kopsapulcē pieņemto lēmumu un jo īpaši 8. panta 5. punkta a) līdz d) apakšpunktā uzskaitīto vispārējo politikas virzienu īstenošanu.

5. Struktūra, kas veic uzraudzības funkciju, vismaz vienu reizi gadā biedru kopsapulcei sniedz pārskatu par savu pilnvaru izmantošanu.

10. pants

To personu pienākumi, kuras vada mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas darbību

1. Dalībvalstis nodrošina, ka katra mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija veic visus nepieciešamos pasākumus, lai personas, kuras vada tās darbību, to darītu pareizi, rūpīgi un atbilstīgi, izmantojot pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras un iekšējās kontroles mehānismus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas ievieš un izmanto procedūras interešu konfliktu novēršanai un gadījumos, kad šādus konfliktus nevar novērst, faktisku vai potenciālu interešu konfliktu identifikēšanai, pārvaldīšanai, uzraudzībai un atklāšanai, lai tādējādi nepieļautu, ka tie kaitē to tiesību subjektu kolektīvajām interesēm, kurus attiecīgā organizācija pārstāv.

Pirmajā daļā minētās procedūras ietver visu 1. punktā minēto personu ikgadēju individuālu paziņojumu biedru kopsapulcei, kurā ir šāda informācija:

a) visas intereses mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijā;

b) jebkāds atalgojums, kas iepriekšējā finanšu gadā saņemts no mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, tostarp pensiju shēmu veidā, labumi natūrā un cita veida labumi;

c) jebkuras summas, kuras iepriekšējā finanšu gadā saņemtas no mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas kā tiesību subjektam;

d) deklarācija par jebkādiem faktiskiem vai potenciāliem konfliktiem starp personīgajām interesēm un mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas interesēm vai starp jebkurām saistībām pret mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju un jebkurām saistībām pret jebkuru citu fizisku vai juridisku personu.

2. NODAĻA

Tiesību ieņēmumu pārvaldība

11. pants

Tiesību ieņēmumu iekasēšana un izmantošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas atbilst 2. līdz 5. punktā izklāstītajiem noteikumiem.

2. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas tiesību ieņēmumu iekasēšanu un pārvaldību veic rūpīgi.

3. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija nošķir savos kontos:

- a) tiesību ieņēmumus un ieņēmumus, kas iegūti no tiesību ieņēmumu ieguldījumiem; kā arī
- b) jebkurus savus aktīvus, kas tai var būt, un ieņēmumus, kas iegūti no šādiem aktīviem, no administratīvajām izmaksām vai no citām darbībām.

4. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai nav atļauts mērķiem, kas nav sadale tiesību subjektiem, izmantot tiesību ieņēmumus vai jebkādus ieņēmumus, kas iegūti no tiesību ieņēmumu ieguldījumiem, izņemot, ja ir atļauts atskaitīt vai kompensēt savas administratīvās izmaksas atbilstīgi lēmumam, kas pieņemts saskaņā ar 8. panta 5. punkta d) apakšpunktu, vai izmantot tiesību ieņēmumus un ieņēmumus, kas iegūti no tiesību ieņēmumu ieguldījumiem atbilstīgi lēmumam, kas pieņemts saskaņā ar 8. panta 5. punktu.

5. Ja mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija iegulda tiesību ieņēmumus vai jebkādus ieņēmumus, kas iegūti no tiesību ieņēmumu ieguldījumiem, tā rīkojas to tiesību subjektu labākajās interesēs, kuru tiesības tā pārstāv, saskaņā ar vispārējo ieguldījumu un risku pārvaldības politiku, kas minēta 8. panta 5. punkta c) un f) apakšpunktā, un ņemot vērā šādus noteikumus:

- a) jebkāda potenciāla interešu konflikta gadījumā mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija nodrošina, ka ieguldījumus veic vienīgi minēto tiesību subjektu interesēs;
- b) aktīvus iegulda, lai garantētu visa portfeļa drošību, kvalitāti, likviditāti un rentabilitāti;
- c) aktīvus pienācīgi diversificē, lai nepieļautu pārlietu atkarību no viena konkrēta aktīva un risku uzkrāšanos portfelī kopumā.

12. pants

Atskaitījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad tiesību subjekts pilnvaro mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju pārvaldīt viņa tiesības, pirms tiek saņemta piekrišana pārvaldīt viņa tiesības, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai tiek prasīts sniegt tiesību subjektam informāciju par administratīvajiem izdevumiem un citiem atskaitījumiem no tiesību ieņēmumiem un no visiem ieņēmumiem, kas iegūti no tiesību ieņēmumu ieguldījumiem.

2. Atskaitījumi ir samērīgi attiecībā pret pakalpojumiem, ko mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija sniedz tiesību subjektiem, tostarp attiecīgā gadījumā – 4. punktā minētajiem pakalpojumiem, un tos nosaka, pamatojoties uz objektiem kritērijiem.

3. Administratīvās izmaksas nepārsniedz pamatotas un dokumentētas izmaksas, kas radušās mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai, pārvaldot autortiesības un blakustiesības.

Dalībvalstis nodrošina, ka prasības par administratīvo izmaksu atskaitījumu vai kompensāciju summu izlietojumu un izlietojuma pārredzamību attiecas uz visiem citiem atskaitījumiem, lai segtu autortiesību un blakustiesību pārvaldības izmaksas.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija sniedz sociālos, kultūras vai izglītības pakalpojumus, kurus finansē ar atskaitījumiem no tiesību ieņēmumiem vai no jebkuriem ieņēmumiem, kas iegūti no tiesību ieņēmumu ieguldījumiem, šādus pakalpojumus sniedz, pamatojoties uz taisnīgiem kritērijiem, jo īpaši attiecībā uz piekļuvi minētajiem pakalpojumiem un to apjomu.

13. pants

Tiesību subjektiem pienākošos summu sadale

1. Neskarot 15. panta 3. punktu un 28. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka katra mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija regulāri, rūpīgi un precīzi sadala un izmaksā pienākošās summas visiem tiesību subjektiem saskaņā ar 8. panta 5. punkta a) apakšpunktā minēto vispārīgo sadales politiku.

Dalībvalstis nodrošina arī, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas vai to biedri, kas ir vienības, kuras pārstāv tiesību subjektus, minētās summas sadala un izmaksā tiesību subjektiem iespējami drīz, bet ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc tā finanšu gada beigām, kurā tiesību ieņēmumi iekasēti, ja vien mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju vai attiecīgos gadījumos tās biedrus minētā termiņa ievērošanu nekavē tādi objektīvi iemesli, kas jo īpaši saistīti ar izmantotāju iesniegtajām atskaitēm, tiesību, tiesību subjektu identificēšanu vai informācijas par darbiem un blakustiesību objektiem attiecīnāšanu uz tiesību subjektiem.

2. Ja tiesību subjektiem pienākošās summas nav iespējams sadalīt 1. punktā noteiktajā termiņā tāpēc, ka tiesību subjektus nav iespējams identificēt vai atrast un nav spēkā izņēmums no minētā termiņa, šīs summas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas kontos nošķir atsevišķi.

3. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas veic visus vajadzīgos pasākumus saskaņā ar 1. punktu, lai tiesību subjektus identificētu un atrastu. Jo īpaši vēlākais trīs mēnešus pēc 1. punktā minētā termiņa beigām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija dara pieejamu informāciju par darbiem un blakustiesību objektiem, attiecībā uz kuriem viens vai vairāki tiesību subjekti nav bijuši identificēti vai atrasti:

- a) tiesību subjektiem, kurus tā pārstāv, vai vienībām, kuras pārstāv tiesību subjektus, ja šādas vienības ir mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedri; un

- b) visām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, ar kurām tā noslēgusi pārstāvības nolīgumus.

Pirmajā daļā minētā informācija, ja pieejams, ietver:

- a) darba vai blakustiesību objekta nosaukumu;
- b) tiesību subjekta vārdu;
- c) attiecīgā izdevēja vai producenta vārdu; un
- d) jebkuru citu atbilstīgu pieejamo informāciju, kas var palīdzēt identificēt tiesību subjektu.

Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija pārbauda arī 6. panta 5. punktā minēto uzskaiti un citu viegli pieejamu uzskaiti. Ja iepriekš minētie pasākumi nedod rezultātus, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija minēto informāciju publisko vēlākais gadu pēc minētā triju mēnešu laikposma beigām.

4. Ja tiesību subjektiem pienākošās summas nav iespējams sadalīt, trīs gadus pēc tā finanšu gada beigām, kurā iekasēti tiesību ieņēmumi, un ar noteikumu, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija ir veikusi visus vajadzīgos pasākumus, kas minēti 3. punktā, lai identificētu un atrastu tiesību subjektus, minētās summas uzskata par nesadalāmām.

5. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedru kopsapulce saskaņā ar 8. panta 5. punkta b) apakšpunktu pieņem lēmumu par nesadalāmo summu izlietojumu, neskarot tiesību subjektu tiesības šīs summas no mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas pieprasīt saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem par prasību noilgumu.

6. Dalībvalstis var ierobežot vai noteikt nesadalāmo summu atļautos izlietojumus, *inter alia* nodrošinot, ka šādas summas tiek izlietotas atsevišķi un neatkarīgi sociālo, kultūras un izglītības pasākumu finansēšanai par labu tiesību subjektiem.

3. NODAĻA

Tiesību pārvaldījums citu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju vārdā

14. pants

Saskaņā ar pārstāvības nolīgumiem pārvaldītās tiesības

Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija nediskriminē tiesību subjektus, kuru tiesības tā pārvalda saskaņā ar pārstāvības nolīgumu, jo īpaši attiecībā uz

piemērojamiem tarifiem, administratīvajām izmaksām un nosacījumiem, ar kādiem tiek veikta tiesību ieņēmumu iekasēšana un tiesību subjektiem pienākošos summu sadale.

15. pants

Atskaitījumi un maksājumi saistībā ar pārstāvības nolīgumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija neizdara atskaitījumus, izņemot attiecībā uz administratīvajām izmaksām, no tādiem tiesību ieņēmumiem, kuri gūti saistībā ar tiesībām, ko tā pārvalda, pamatojoties uz pārstāvības nolīgumu, vai no ienākumiem, kas iegūti no šo tiesību ieņēmumu ieguldījumiem, ja vien šī cita mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kas ir pārstāvības nolīguma puse, nepārprotami nepiekrīt šādu atskaitījumu veikšanai.

2. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija regulāri, rūpīgi un precīzi sadala un izmaksā summas, kas pienākas citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām.

3. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija veic šādu sadali un maksājumus šai citai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai iespējami drīz, bet ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc tā finanšu gada beigām, kurā gūti tiesību ieņēmumi, ja vien mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija minētā termiņa ievērošanu nekavē objektīvi iemesli, kas jo īpaši saistīti ar izmantotāju iesniegtajām atskaitēm, tiesību, tiesību subjektu identificēšanu vai informācijas par darbiem un blakustiesību objektiem attiecināšanu uz tiesību subjektiem.

Šī cita mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija vai gadījumos, kad tās biedri ir vienības, kas pārstāv tiesību subjektus, minētie biedri sadala un izmaksā tiesību subjektiem pienākošās summas iespējami drīz, bet ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc šo summu saņemšanas, ja vien mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija vai attiecīgos gadījumos tās biedrus minētā termiņa ievērošanu nekavē tādi objektīvi iemesli, kas jo īpaši saistīti ar izmantotāju iesniegtajām atskaitēm, tiesību, tiesību subjektu identificēšanu vai informācijas par darbiem un blakustiesību objektiem attiecināšanu uz tiesību subjektiem.

4. NODAĻA

Attiecības ar izmantotājiem

16. pants

Licencēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas un izmantotāji labticīgi ved sarunas par tiesību licencēšanu. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas un izmantotāji viens otram sniedz visu nepieciešamo informāciju.

2. Licencēšanas noteikumi balstās uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem. Licencējot tiesības, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām netiek prasīts izmantot kā precedentu citiem tiešsaistes pakalpojumiem licencēšanas noteikumus, par kuriem tā ir vienojusies ar izmantotāju, ja izmantotājs sniedz jauna veida tiešsaistes pakalpojumu, kas Savienībā ir bijis pieejams sabiedrībai mazāk nekā trīs gadus.

Tiesību subjekti saņem atbilstīgu atlīdzību par viņu tiesību izmantošanu. Tarifi par ekskluzīvām tiesībām un tiesībām uz atlīdzību ir samērīgi *inter alia* ar tiesību izmantošanas ekonomisko vērtību tirgū, ņemot vērā darba un blakustiesību objektu izmantošanas veidu un jomu, kā arī saistībā ar mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas sniegto pakalpojumu ekonomisko vērtību. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas informē attiecīgo izmantotāju par minēto tarifu noteikšanai izmantotajiem kritērijiem.

3. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas bez nepamatotas kavēšanās atbild uz izmantotāju pieprasījumiem, *inter alia* norādot informāciju, kas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai nepieciešama, lai piedāvātu licenci.

Saņēmusi visu attiecīgo informāciju, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija bez nepamatotas kavēšanās vai nu piedāvā licenci, vai izmantotājam izdod paziņojumu ar pamatojumu, kāpēc tā neparedz licencēt konkrēto pakalpojumu.

4. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija dod iespējas izmantotājiem ar to sazināties, izmantojot elektroniskos līdzekļus, tostarp, ja vajadzīgs, lai ziņotu par licences izmantošanu.

17. pants

Izmantotāju pienākumi

Dalībvalstis pieņem noteikumus, lai nodrošinātu, ka izmantotāji mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai termiņā pēc vienošanās vai iepriekš noteiktā termiņā un formā sniedz to rīcībā esošo šādu attiecīgo informāciju par šīs mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas pārstāvēto tiesību izmantošanu, kas ir vajadzīga tiesību ieņēmumu iekasēšanai un tiesību subjektiem pienākošos summu sadalei un izmaksāšanai. Pieņemot lēmumu par šādas informācijas sniegšanas formu, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas un izmantotāji pēc iespējas ņem vērā brīvprātīgos nozares standartus.

5. NODAĻA

Pārredzamība un ziņošana

18. pants

Tiesību subjektiem sniegtā informācija par to tiesību pārvaldījumu

1. Neskarot šā panta 2. punktu, 19. pantu un 28. panta 2. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā

pārvaldījuma organizācija ne retāk kā reizi gadā katram tiesību subjektam, kuram laikposmā, uz kuru attiecas informācija, tā ir piešķirusi tiesību ieņēmumus vai veikusi maksājumus, dara pieejamu vismaz šādu informāciju:

- a) jebkāda kontaktinformācija, ko attiecīgais tiesību subjekts ir atļāvis mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai izmantot, lai identificētu un atrastu šo tiesību subjektu;
- b) tiesību subjektam piešķirtie tiesību ieņēmumi;
- c) summas, kuras mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija ir izmaksājusi šim tiesību subjektam, sadalījumā pa pārvaldīto tiesību kategorijām un izmantošanas veidiem;
- d) laikposms, kurā notikusi izmantošana, par ko tiesību subjektam tika piešķirtas un izmaksātas attiecīgās summas, izņemot, ja objektīvi iemesli, kas saistīti ar izmantotāju sniegtajām atskaitēm, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai nedod iespējas sniegt šo informāciju;
- e) atskaitījumi attiecībā uz administratīvajām izmaksām;
- f) atskaitījumi, kas veikti jebkādiem mērķiem, kuri nav saistīti ar administratīvajām izmaksām, tostarp tie atskaitījumi, kas var būt paredzēti valstu tiesību aktos saistībā ar sociālo, kultūras vai izglītības pakalpojumu sniegšanu;
- g) jebkādi tiesību subjektam piešķirtie tiesību ieņēmumi, kas vēl nav samaksāti par jebkuru laikposmu.

2. Ja mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija piešķir tiesību ieņēmumus un tai ir biedri, kas ir par tiesību ieņēmumu sadali tiesību subjektiem atbildīgas vienības, attiecīgā mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija minētajām vienībām sniedz 1. punktā uzskaitīto informāciju, ja to rīcībā nav minētās informācijas. Dalībvalstis nodrošina, ka vienības ne retāk kā vienu reizi gadā dara pieejamu vismaz informāciju, kas uzskaitīta 1. punktā, katram tiesību subjektam, kuram tās piešķir tiesību ieņēmumus vai izdara maksājumus laikposmā, uz kuru šī informācija attiecas.

19. pants

Citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām sniegtā informācija par tiesību pārvaldījumu saskaņā ar pārstāvības nolīgumiem

Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija tai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai, kuras vārdā tā pārvalda tiesības saskaņā ar pārstāvības nolīgumu, ne retāk kā reizi gadā un elektroniski sniedz vismaz turpmāk norādīto informāciju par laikposmu, uz kuru šī informācija attiecas:

- a) piešķirtie tiesību ieņēmumi, summas, ko mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija izmaksājusi pa pārvaldīto tiesību kategorijām un pa izmantošanas veidiem par tiesībām, ko tā pārvalda saskaņā ar pārstāvības nolīgumu, kā arī visi par katru laikposmu piešķirtie, bet neizmaksātie tiesību ieņēmumi;
- b) atskaitījumi attiecībā uz administratīvajām izmaksām;
- c) atskaitījumi citiem mērķiem, kas nav veikti attiecībā uz 15. pantā minētajām administratīvajām izmaksām;
- d) informācija par jebkādam piešķirtajām vai atteiktajām licencēm attiecībā uz darbiem un blakustiesību objektiem, uz kuriem attiecas pārstāvības nolīgums;
- e) biedru kopsapulces pieņemtie lēmumi, ciktāl minētie lēmumi attiecas uz tiesību pārvaldījumu saskaņā ar pārstāvības nolīgumu.
- c) standarta licences līgumus un piemērojamus tarifus, tostarp atlaides;
- d) 10. pantā minēto personu sarakstu;
- e) tās vispārējo tiesību subjektiem pienākošos summu sadales politiku;
- f) tās vispārējo politiku par administratīvajām izmaksām;
- g) tās vispārējo politiku par atskaitījumiem, kas nav administratīvās izmaksas, no tiesību ieņēmumiem un no jebkuriem ieņēmumiem, kas gūti no tiesību ieņēmumu ieguldījumiem, tostarp par atskaitījumiem sociālajiem, kultūras un izglītības pakalpojumiem;
- h) tās noslēgto pārstāvības nolīgumu sarakstu un mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju nosaukumus, ar kurām noslēgti minētie pārstāvības nolīgumi;
- i) nesadalāmo summu izmantošanas vispārīgo politiku;
- j) informāciju par sūdzību izskatīšanu un strīdu risināšanas procedūrām saskaņā ar 33., 34. un 35. pantu.

20. pants

Tiesību subjektiem, citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām un izmantotājiem pēc pieprasījuma sniegtā informācija

Neskarot 25. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka pēc pieprasījuma ar pienācīgu pamatojumu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija elektroniskā veidā un bez nepamatotas kavēšanās dara pieejamu vismaz turpmāk norādīto informāciju tai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai, kuras vārdā tā pārvalda tiesības saskaņā ar pārstāvības nolīgumu, vai jebkuram tiesību subjektam vai jebkuram izmantotājam:

- a) tās pārstāvētie darbi vai blakustiesību objekti, tās tieši vai saskaņā ar pārstāvības nolīgumiem pārvaldītās tiesības, kā arī aptvertās teritorijas; vai
- b) gadījumos, kad kolektīvā pārvaldījuma organizācijas darbības jomas dēļ šādus darbus vai blakustiesību objektus nevar noteikt, tās pārstāvēto darbu veidi vai blakustiesību objektu kategorijas, tās pārvaldītās tiesības un aptvertās teritorijas.

21. pants

Informācijas publiskošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija publisko vismaz šādu informāciju:

- a) tās statūtus;
- b) tās dalības noteikumus un noteikumus par tiesību pārvaldījuma atļaujas anulēšanu, ja tie nav iekļauti statūtos;

2. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija publicē un atjaunina savā tīmekļa vietnē informāciju, kas minēta 1. punktā.

22. pants

Ikgadējais atklātības ziņojums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija – neatkarīgi no tās juridiskās formas saskaņā ar valstu tiesību aktiem – par katru finanšu gadu ne vēlāk kā astoņus mēnešus pēc minētā finanšu gada beigām sagatavo un publicē ikgadēju atklātības ziņojumu, kas ietver arī 3. punktā minēto īpašo ziņojumu.

Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas publicē savā tīmekļa vietnē ikgadējo atklātības ziņojumu, kas paliek publiski pieejams minētajā tīmekļa vietnē vismaz piecus gadus.

2. Ikgadējā atklātības ziņojumā iekļauj vismaz pielikumā norādīto informāciju.

3. Īpašais ziņojums attiecas uz sociālo, kultūras un izglītības pakalpojumu mērķiem atskaitīto summu izlietojumu, un tajā iekļauj vismaz pielikuma 3. punktā norādīto informāciju.

4. Ikgadējā atklātības ziņojumā iekļautos grāmatvedības datus revīdē viena vai vairākas personas, kuras saskaņā ar tiesību aktiem ir pilnvarotas veikt pārskatu revīziju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).

Revidenta ziņojumu, tostarp jebkādas piezīmes par to, pilnībā iekļauj ikgadējā atklātības ziņojumā.

Piemērojot šo punktu, grāmatvedības informācijā ietilpst finanšu pārskati, kas minēti pielikuma 1. punkta a) apakšpunktā, un jebkāda finanšu informācija, kas minēta pielikuma 1. punkta g) un h) apakšpunktā un pielikuma 2. punktā.

III SADAĻA

MUZIKĀLO DARBU TIEŠSAISTES TIESĪBU DAUDZTERITORIĀLA LICENCĒŠANA, KO VEIC MANTISKO TIESĪBU KOLEKTĪVĀ PĀRVALDĪJUMA ORGANIZĀCIJAS

23. pants

Daudzteritoriāla licencēšana iekšējā tirgū

Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, piešķirot daudzteritoriālas licences par muzikālo darbu tiešsaistes tiesībām, ievēro šīs sadaļas prasības.

24. pants

Iespējas sagatavot daudzteritoriālas licences

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai, kura izsniedz daudzteritoriālas licences par muzikālu darbu tiešsaistes tiesībām, ir pietiekamas iespējas elektroniski, efektīvi un pārredzamā veidā apstrādāt datus, kas nepieciešami šādu licenču administrēšanai, tostarp – lai identificētu repertuāru un uzraudzītu tā izmantošanu, izrakstītu rēķinus izmantotājiem, iekasētu tiesību ieņēmumus un sadalītu attiecīgi pienākošās ieņēmumu summas tiesību subjektiem.

2. Piemērojot 1. punktu, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija atbilst vismaz šādiem nosacījumiem:

- a) tā spēj precīzi, pilnībā vai daļēji, identificēt muzikālos darbus, kurus šī mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija ir pilnvarota pārstāvēt;
- b) tā spēj precīzi, pilnībā vai daļēji, identificēt tiesības un to atbilstīgos tiesību subjektus attiecībā uz katru attiecīgo teritoriju, attiecībā uz katru muzikālo darbu vai tā daļu, kuru šī mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija ir pilnvarota pārstāvēt;
- c) tā izmanto unikālus identifikatorus, lai identificētu tiesību subjektus un muzikālos darbus, pēc iespējas ņemot vērā izstrādātos starptautiskos vai Savienības nozares brīvprātīgos standartus un prakses;
- d) tā izmanto piemērotus līdzekļus, lai savlaicīgi identificētu un efektīvi novērstu neatbilstības datus, kas ir citu tādu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju rīcībā, kuras izsniedz daudzteritoriālas licences par muzikālo darbu tiešsaistes tiesībām.

25. pants

Informācijas par daudzteritoriālu repertuāru pārredzamība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kas piešķir daudzteritoriālas licences par muzikālu darbu tiešsaistes tiesībām, tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem, tiesību subjektiem, kuru tiesības tā pārstāv, un citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām pēc pieprasījuma ar pienācīgu pamatojumu ar elektroniskiem līdzekļiem sniedz aktualizētu informāciju, kas ļauj identificēt tās pārstāvēto mūzikas tiešsaistes repertuāru. Tajā ietilpst informācija par:

- a) pārstāvētajiem muzikālajiem darbiem;
- b) tiesībām, kuras pārstāvētas pilnībā vai daļēji; un
- c) teritorijām, uz kurām tas attiecas.

2. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, ja nepieciešams, var veikt adekvātus pasākumus, lai aizsargātu datu precizitāti un integritāti, kontrolētu to atkārtotu izmantošanu un aizsargātu komerciāli sensitīvu informāciju.

26. pants

Daudzteritoriāla repertuāra informācijas precizitāte

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijā, kas piešķir daudzteritoriālas licences par muzikālu darbu tiešsaistes tiesībām, ir ieviesta kārtība, kas dod iespējas tiesību subjektiem, citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām un tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem pieprasīt to datu, kas minēti nosacījumu sarakstā saskaņā ar 24. panta 2. punktu, vai saskaņā ar 25. pantu sniegtās informācijas labošanu, ja šie tiesību subjekti, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas un tiešsaistes pakalpojumu sniedzēji, balstoties uz pamatotiem pierādījumiem, uzskata, ka attiecībā uz to muzikālo darbu tiešsaistes tiesībām šie dati vai informācija ir neprecīza. Ja šīs prasības ir pietiekami pamatotas, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija nodrošina, ka dati vai informācija tiek bez nepamatotas kavēšanās izlabota.

2. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija tiesību subjektiem, kuru muzikālie darbi ir ietverti tās mūzikas repertuārā, un tiesību subjektiem, kuri savu muzikālo darbu tiešsaistes tiesību pārvaldību uzticējuši saskaņā ar 31. pantu, ar līdzekļiem informācijas sniegšanai elektroniskā formā to sniedz par viņu muzikālajiem darbiem, viņu tiesībām saistībā ar šiem darbiem un teritorijām, kurām tiesību subjekti šo organizāciju ir pilnvarājuši. To darot, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija un tiesību subjekti pēc iespējas ņem vērā izstrādātos starptautiskos vai Savienības nozares standartus vai praksi attiecībā uz datu apmaiņu, lai tiesību subjekti pilnībā vai daļēji varētu precizēt konkrēto muzikālo darbu, tiešsaistes tiesības un teritorijas, attiecībā uz kurām tās pilnvaro šo organizāciju.

3. Ja mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija pilnvaro citu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju piešķirt daudzteritoriālas licences par muzikālu darbu tiešsaistes tiesībām saskaņā ar 29. un 30. pantu, arī šī pilnvarotā mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija piemēro šā panta 2. punkta noteikumus attiecībā uz tiesību subjektiem, kuru muzikālie darbi ir iekļauti pilnvaru izdevušās mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas repertuārā, ja vien šīs mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas nevienojas citādi.

27. pants

Precīza un savlaicīga atskaišu sniegšana un rēķinu izrakstīšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija uzrauga, kā mūzikas tiešsaistes pakalpojumu sniedzēji, kuriem tā piešķirusi daudzteritoriālu licenci tiešsaistes tiesībām par muzikāliem darbiem, kurus tā pārstāv pilnībā vai daļēji, izmanto šīs tiesības.

2. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija mūzikas tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem piedāvā iespējas par muzikālo darbu tiešsaistes tiesību faktisko izmantošanu sniegt atskaiti, izmantojot elektroniskos līdzekļus, un tiešsaistes pakalpojumu sniedzēji precīzi sniedz atskaiti par minēto darbu faktisko izmantošanu. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija piedāvā izmantot vismaz vienu atskaišu sniegšanas metodi, kurā ņemti vērā šādu datu elektroniskai apmaiņai izstrādātie starptautiskie vai Savienības brīvprātīgie nozares standarti vai prakses. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija var atteikties pieņemt tiešsaistes pakalpojumu sniedzēja atskaites īpašniekprogrammatūras formātā, ja šī organizācija atskaitēm atļauj izmantot elektroniskas datu apmaiņas nozares standartu.

3. Rēķinu tiešsaistes pakalpojumu sniedzējam mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija nosūta ar elektroniskiem līdzekļiem. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija piedāvā izmantošanai vismaz vienu formātu, kurā ņemti vērā izstrādātie nozares starptautiskie vai Savienības brīvprātīgie standarti un prakses. Rēķinā identificē darbus un tiesības, kas ir pilnībā vai daļēji licencētas, pamatojoties uz 24. panta 2. punktā uzskaitītajiem nosacījumiem, un attiecīgos faktiskos izmantošanas veidus, ciktāl tas iespējams, pamatojoties uz tiešsaistes pakalpojumu sniedzēja sniegto informāciju un šīs informācijas sniegšanai izmantoto formātu. Tiešsaistes pakalpojumu sniedzējs nedrīkst atteikties rēķinu pieņemt tā formāta dēļ, ja mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija izmanto nozares standartu.

4. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija rēķinu tiešsaistes pakalpojumu sniedzējam izraksta precīzi un nekavējoties pēc tam, kad ir ziņots par attiecīgā muzikālā darba tiešsaistes tiesību faktisko izmantošanu, izņemot gadījumus, kad tas nav iespējams iemeslu dēļ, kas saistāmi ar tiešsaistes pakalpojumu sniedzēju.

5. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai ir ieviesta atbilstīga kārtība, lai tiešsaistes pakalpojumu sniedzējs varētu apstrīdēt rēķina precizitāti, tostarp, ja tiešsaistes pakalpojumu sniedzējs saņem rēķinus no vienas vai vairākām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām par vienām un tām pašām tā paša muzikālā darba tiešsaistes tiesībām.

28. pants

Precīzi un savlaicīgi maksājumi tiesību subjektiem

1. Neskarot šā panta 3. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kas piešķir daudzteritoriālas licences par muzikālu darbu tiešsaistes tiesībām, sadala tiesību subjektiem pienākošās no šādas licences izrietošās summas precīzi un nekavējoties pēc tam, kad ir paziņots par darba faktisko izmantošanu, izņemot gadījumus, kad tas nav iespējams iemeslu dēļ, kas saistāmi ar tiešsaistes pakalpojumu sniedzēju.

2. Neskarot šā panta 3. punktu, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija kopā ar katru maksājumu, ko izdara saskaņā ar 1. punktu, tiesību subjektiem sniedz vismaz šādu informāciju:

- a) laikposms, kurā notikusi izmantošana, par ko tiesību subjektiem pienākas summas, un teritorijas, kurās izmantošana notikusi;
- b) mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas iekasētās summas, izdarītie atskaitījumi un sadalītās summas par jebkāda muzikāla darba katrām tiešsaistes tiesībām, kuras tiesību subjekti mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai ir atļāvuši pārstāvēt pilnībā vai daļēji;
- c) mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas tiesību subjektu labā iekasētās summas no katra tiešsaistes pakalpojumu sniedzēja, veiktie atskaitījumi un sadalītās summas.

3. Ja mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija pilnvaro citu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju piešķirt daudzteritoriālas licences par muzikālu darbu tiešsaistes tiesībām saskaņā ar 29. un 30. pantu, pilnvarotā mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija precīzi un bez kavēšanās sadala 1. punktā minētās summas un sniedz 2. punktā minēto informāciju šo pilnvaru izdevušajai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai. Pilnvarojumu devuši mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija ir atbildīga par šo summu turpmāko sadali un šādas informācijas sniegšanu tiesību subjektiem, ja vien šīs mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas nav vienojušās citādi.

29. pants

Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju savstarpējie līgumi par daudzteritoriālu licencēšanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visi pārstāvības nolīgumi starp mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, ar kuriem viena mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija pilnvaro citu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju piešķirt daudzteritoriālas licences par muzikālu darbu tiešsaistes tiesībām attiecībā uz savu mūzikas repertuāru, ir neekskluzīvi. Pilnvarotā mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija pārvalda minētās tiešsaistes tiesības nediskriminējošā veidā.

2. Pilnvarojumu devusī mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija informē savus biedrus par līguma galvenajiem noteikumiem, tostarp tā ilgumu, un pilnvarotās mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas sniegto pakalpojumu izmaksām.

3. Pilnvarotā mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija informē pilnvarojumu devušo mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju par galvenajiem noteikumiem, saskaņā ar kuriem jālicencē tās tiešsaistes tiesības, tostarp par izmantošanas veidu, visiem noteikumiem, kas attiecas uz licences maksu vai to ietekmi, licences darbības ilgumu, norēķinu laikposmiem un attiecīgajām teritorijām.

30. pants

Pienākums pārstāvēt citu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju saistībā ar daudzteritoriālu licencēšanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kas nepiešķir vai nepiedāvā piešķirt daudzteritoriālas licences par sava repertuāra muzikālo darbu tiešsaistes tiesībām, pieprasa citai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai noslēgt pārstāvības nolīgumu, lai pēdējā saskaņā ar to pārstāvētu minētās tiesības, pieprasījumu saņēmumajai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai tiek prasīts piekrist šādam pieprasījumam, ja tā jau piešķir vai piedāvā piešķirt daudzteritoriālas licences par tādas pašas kategorijas tiešsaistes tiesībām muzikālajiem darbiem, kas ir vienas vai vairāku citu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju repertuārā.

2. Pieprasījumu saņemusī mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija rakstiski un bez nepamatotas kavēšanās dod atbildi pieprasījumu iesniegumajai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai.

3. Neskarot 5. un 6. punktu, pieprasījumu saņemusī mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija pārvalda pieprasījumu iesniegušās mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas pārstāvēto repertuāru ar tādiem pašiem noteikumiem kā savu repertuāru.

4. Pieprasījumu saņemusī mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija pieprasījumu iesniegušās mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas pārstāvēto repertuāru iekļauj visos piedāvājumos tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem.

5. Administratīvās izmaksas par pakalpojumu, ko pieprasījumu saņemusī mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija sniedz pieprasījumu iesniegumajai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai, nepārsniedz izmaksas, kas pamatoti radušās pieprasījumu saņēmumajai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai.

6. Pieprasījumu iesniegušī mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija pieprasījumu saņēmumajai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai elektroniskā veidā dara

pieejamu informāciju par savu mūzikas repertuāru, kas nepieciešama, lai piešķirtu daudzteritoriālas licences par muzikālu darbu tiešsaistes tiesībām. Ja informācija ir nepietiekama vai sniegta tādā veidā, kas pieprasījumu saņēmumajai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai nedod iespējas ievērot šajā sadaļā noteiktās prasības, pieprasījumu saņēmumajai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai ir tiesības pieprasīt segt izmaksas, kas pamatoti radušās, izpildot šīs prasības, vai izslēgt tos darbus, par kuriem sniegtā informācija ir nepietiekama vai nav izmantojama.

31. pants

Piekļuve daudzteritoriālai licencēšanai

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad līdz 2017. gada 10. aprīlim kāda mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija nepiešķir vai nepiedāvā piešķirt daudzteritoriālas licences par muzikālo darbu tiešsaistes tiesībām vai neļauj citai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai šajā nolūkā pārstāvēt attiecīgās tiesības, tiesību subjekti, kuri ir pilnvarojusi attiecīgo mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju pārstāvēt viņu muzikālo darbu tiešsaistes tiesības, var no šīs mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas atsaukt muzikālo darbu tiešsaistes tiesības daudzteritoriālai licencēšanai attiecībā uz visām teritorijām, neatsaucot muzikālo darbu tiešsaistes tiesības licencēšanai vienā teritorijā, lai piešķirtu daudzteritoriālas licences par muzikālo darbu tiešsaistes tiesībām paši vai ar kādas citas puses starpniecību, kuru tie pilnvaro, vai ar tādas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas starpniecību, kura atbilst šīs sadaļas noteikumiem.

32. pants

Izņēmums attiecībā uz radio un televīzijas programmām nepieciešamajām muzikālo darbu tiešsaistes tiesībām

Šajā sadaļā noteiktās prasības neattiecas uz mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kas, pamatojoties uz vajadzīgo tiesību brīvprātīgu apvienošanu un saskaņā ar konkurences noteikumiem atbilstīgi LESD 101. un 102. pantam, piešķir daudzteritoriālu licenci par muzikālo darbu tiešsaistes tiesībām, kas raidorganizācijai nepieciešamas, lai publiskotu vai darītu sabiedrībai pieejamas radio vai televīzijas programmas vienlaicīgi ar sākotnējo pārraidi vai pēc tās, kā arī jebkādu citu tiešsaistes materiālu, tostarp priekšskatījumus, ko izveidojusi raidorganizācija vai kas izveidota tās vajadzībām.

IV SADAĻA

IZPILDES PASĀKUMI

33. pants

Sūdzību procedūras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas saviem biedriem, tiesību subjektiem un mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kuru uzdevumā tās pārvalda tiesības saskaņā ar pārstāvības nolīgumiem, dara pieejamas efektīvas un savlaicīgas sūdzību un strīdu izšķiršanas procedūras, īpaši saistībā ar atļauju pārvaldīt tiesības, tiesību anulēšanu vai atsaukšanu, dalības noteikumiem, tiesību subjektiem pienākošos summu iekasēšanu, atskaitījumiem un sadali.

2. Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas rakstiski atbild uz sūdzībām, ko iesnieguši to biedri vai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, kuru uzdevumā tās pārvalda tiesības saskaņā ar pārstāvības nolūkiem. Ja mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija noraida sūdzību, tā norāda iemeslus.

34. pants

Alternatīvas strīdu izšķiršanas procedūras

1. Dalībvalstis var paredzēt, ka strīdus starp mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, starp mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju biedriem, tiesību subjektiem vai izmantotājiem attiecībā uz to valsts tiesību aktu noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šīs direktīvas prasībām, var iesniegt izskatīšanai alternatīvā strīdu izšķiršanas procedūrā, kas ir ātra, neatkarīga un objektīva.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka, piemērojot III sadaļu, turpmāk norādītos strīdus, kuros iesaistīta mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā un kas piešķir vai piedāvā piešķirt daudzteritoriālas licences par muzikālo darbu tiešsaistes tiesībām, var iesniegt izskatīšanai neatkarīgā un objektīvā alternatīvā strīdu izšķiršanas procedūrā:

- a) strīdus ar faktisko vai potenciālo tiešsaistes pakalpojumu sniedzēju attiecībā uz 16., 25., 26. un 27. panta piemērošanu;
- b) strīdus ar vienu vai vairākiem tiesību subjektiem attiecībā uz 25., 26., 27., 28., 29., 30. un 31. panta piemērošanu;
- c) strīdus ar citu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju attiecībā uz 25., 26., 27., 28., 29. un 30. panta piemērošanu.

35. pants

Strīdu izšķiršana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka strīdus starp kolektīvā pārvaldījuma organizācijām un izmantotājiem, jo īpaši par esošajiem un piedāvātajiem licencēšanas nosacījumiem vai līguma pārkāpumiem, var iesniegt tiesā vai attiecīgos gadījumos citai neatkarīgai un objektīvai strīdu izšķiršanas struktūrai, ja minētajai struktūrai ir pieredze intelektuālā īpašuma tiesību jomā.

2. Direktīvas 33. un 34. pants un šā panta 1. punkts neskar pušu tiesības izmantot un aizstāvēt savas tiesības, iesniedzot prasību tiesā.

36. pants

Atbilstība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, atbilstību valsts tiesību aktu noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajām prasībām, uzrauga šim nolūkam izraudzītās kompetentās iestādes.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas biedriem, tiesību subjektiem, izmantotājiem, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām un citām ieinteresētajām personām ir pieejamas procedūras, lai šim nolūkam izraudzītajām kompetentajām iestādēm paziņotu par darbībām vai apstākļiem, kas, pēc to viedokļa, ir saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajām prasībām pieņemto valsts tiesību aktu noteikumu pārkāpums.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka šim nolūkam izraudzītajām kompetentajām iestādēm ir tiesības noteikt attiecīgas sankcijas vai veikt atbilstīgus pasākumus gadījumos, kad netiek ievēroti valsts tiesību aktu noteikumi, kuri pieņemti šīs direktīvas īstenošanai. Sankcijas un pasākumi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

Dalībvalstis līdz 2016. gada 10. aprīlim Komisijai paziņo šajā pantā un 37. un 38. pantā minētās kompetentās iestādes. Komisija publicē šajā sakarā saņemto informāciju.

37. pants

Informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm

1. Lai atvieglotu šīs direktīvas piemērošanas uzraudzību, dalībvalstis nodrošina, ka uz informācijas pieprasījumu no citas dalībvalsts šim nolūkam izraudzītās kompetentās iestādes par jautājumiem, kas saistīti ar šīs direktīvas piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju, kas veic uzņēmējdarbību pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts teritorijā, darbību, šim nolūkam izraudzītā kompetentā iestāde atbild bez nepamatotas kavēšanās, ja šim pieprasījumam ir pienācīgs pamatojums.

2. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kas darbojas tās teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, iespējams, neievēro tās dalībvalsts tiesību aktu noteikumus, kurā šī mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija veic uzņēmējdarbību, kas ir pieņemti saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajām prasībām, tā visu attiecīgo informāciju var nosūtīt zināšanai tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā attiecīgā mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija veic uzņēmējdarbību, un tai attiecīgā gadījumā var būt pievienots pieprasījums šai iestādei veikt atbilstīgus pasākumus, kas ir tās kompetencē. Pieprasījumu saņēmēja iestāde triju mēnešu laikā sniedz atbildi ar pamatojumu.

3. Šā panta 2. punktā minētos jautājumus izskatīšanai var nodot arī kompetentā iestāde, izdarot šādu pieprasījumu ekspertu grupai, kas izveidota saskaņā ar 41. pantu.

38. pants

Sadarbība daudzteritoriālās licencēšanas attīstīšanai

1. Komisija sekmē regulāru informācijas apmaiņu dalībvalstu šim nolūkam izraudzīto kompetento iestāžu starpā un starp šīm iestādēm un Komisiju par situāciju un tās attīstību saistībā ar daudzteritoriālo licencēšanu.

2. Komisija regulāri apspriežas ar tiesību subjektu pārstāvjiem, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, izmantotājiem, patērētājiem un citām ieinteresētajām pusēm par to gūto pieredzi šīs direktīvas III sadaļas noteikumu piemērošanā. Komisija informācijas apmaiņas gaitā, kas paredzēta 1. punktā, sniedz kompetentajām iestādēm visu attiecīgo informāciju, kas iegūta minētajās apspriedēs.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka līdz 2017. gada 10. oktobrim to kompetentās iestādes sniedz Komisijai ziņojumu par situāciju un tās attīstību saistībā ar daudzteritoriālo licencēšanu to teritorijā. Šajā ziņojumā jo īpaši iekļauj informāciju par daudzteritoriālu licenču pieejamību attiecīgajā dalībvalstī, mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju atbilstību valstu tiesību aktiem, kas pieņemti šīs direktīvas III sadaļas noteikumu īstenošanai, kopā ar muzikālo darbu tiešsaistes tiesību daudzteritoriālās licencēšanas attīstību izvērtējumu, ko sniedz izmantotāji, patērētāji, tiesību subjekti un citas ieinteresētās personas.

4. Pamatojoties uz ziņojumiem, kas saņemti, ievērojot 3. punktu, un informāciju, kas apkopota, ievērojot 1. un 2. punktu, Komisija izvērtē šīs direktīvas III sadaļas piemērošanu. Vajadzības gadījumā un, ja nepieciešams, pamatojoties uz īpašu ziņojumu, tā apsver turpmākus pasākumus, lai risinātu visas apzinātās problēmas. Minētais izvērtējums jo īpaši aptver šādus aspektus:

- a) III sadaļas prasībām atbilstīgo mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju skaits;
- b) direktīvas 29. un 30. panta piemērošana, norādot pārstāvības nolīgumu skaitu, kurus mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas noslēgušas, ievērojot minētos pantus;
- c) dalībvalstīs daudzteritoriālai licencēšanai pieejamā repertuāra daļa.

V SADAĻA

ZIŅOŠANA UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

39. pants

Mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju paziņošana

Dalībvalstis, izmantojot to rīcībā esošo informāciju, līdz 2016. gada 10. aprīlim nosūta Komisijai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju sarakstu, kuras veic uzņēmējdarbību to teritorijā.

Dalībvalstis bez nepamatotas kavēšanās paziņo Komisijai visas izmaiņas minētajā sarakstā.

Komisija minēto informāciju publisko un atjaunina.

40. pants

Ziņojums

Komisija līdz 2021. gada 10. aprīlim izvērtē šīs direktīvas piemērošanu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu. Minētajā ziņojumā ietver izvērtējumu par šīs direktīvas ietekmi uz pārrobežu pakalpojumu attīstību un kultūras daudzveidību, par mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju un izmantotāju attiecībām un par tādu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju darbību Savienībā, kas veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, un, ja vajadzīgs, par nepieciešamību to pārskatīt. Komisijas ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno tiesību akta priekšlikumu.

41. pants

Ekspertu grupa

Ar šo izveido ekspertu grupu. Tajā ir dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvji. Ekspertu grupas priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis, un tā rīko sanāksmes pēc priekšsēdētāja iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pārstāvju pieprasījuma. Šīs grupas uzdevumi ir šādi:

- a) izvērtēt šīs direktīvas transponēšanas ietekmi uz mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju un neatkarīgu pārvaldības vienību darbību iekšējā tirgū un norādīt uz visām problēmām;
- b) rīkot konsultācijas par visiem jautājumiem, kas izriet no šīs direktīvas piemērošanas;
- c) veicināt informācijas apmaiņu par attiecīgajām likumdošanas norisēm un judikatūru, kā arī par ekonomisko, sociālo, kultūras un tehnoloģiju attīstību, kas ar to saistīta, jo īpaši attiecībā uz darbu un blakustiesību objektu digitālo tirgu.

42. pants

Personas datu aizsardzība

Uz personas datu apstrādi, kas veikta saistībā ar šo direktīvu, attiecas Direktīva 95/46/EK.

43. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2016. gada 10. aprīlim. Dalībvalstis tūlīt par to informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos pasākumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

44. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

45. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2014. gada 26. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

PIELIKUMS

1. Informācija, kas jāiekļauj 22. panta 2. punktā minētajā ikgadējā atklātības ziņojumā:
 - a) finanšu pārskati, iekļaujot bilanci vai aktīvu un saistību pārskatu, ieņēmumu un izdevumu pārskatu par finanšu gadu un naudas plūsmu pārskatu;
 - b) ziņojums par darbību attiecīgajā finanšu gadā;
 - c) informācija par licences piešķiršanas atteikumiem saskaņā ar 16. panta 3. punktu;
 - d) mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas juridiskās un vadības vienības apraksts;
 - e) informācija par visām vienībām, kas mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijai tieši vai netieši pieder vai ko tā pilnībā vai daļēji kontrolē;
 - f) informācija par 9. panta 3. punktā un 10. pantā minētajām personām iepriekšējā gadā izmaksātā atalgojuma kopējo summu un par citiem šīm personām piešķirtajiem labumiem;
 - g) finanšu informācija, kas minēta šā pielikuma 2. punktā;
 - h) īpašs ziņojums par sociālajiem, kultūras un izglītības pakalpojumiem veikto atskaitījumu jebkādu summu izlietojumu, kurā iekļauta šā pielikuma 3. punktā minētā informācija.
2. Finanšu informācija, kas jānorāda ikgadējā atklātības ziņojumā:
 - a) finanšu informācija par tiesību ieņēmumiem, norādot pa pārvaldīto tiesību kategorijām un pa izmantošanas veidiem (piemēram, apraide, tiešsaiste, publisks izpildījums), tostarp informācija par tiesību ieņēmumu ieguldījumu ienākumiem un šo ienākumu izlietojumu (vai tas sadalīts tiesību subjektiem vai citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām vai izlietots citādi);
 - b) finanšu informācija par tiesību pārvaldījuma un citu pakalpojumu izmaksām, kurus mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija sniegusi tiesību subjektiem, kopā ar visaptverošu aprakstu vismaz par šādiem elementiem:
 - i) visas darbības un finanšu izmaksas ar sadalījumu pa pārvaldīto tiesību kategorijām un gadījumos, kad izmaksas ir netiešas un tās nevar saistīt ar vienu vai vairākām tiesību kategorijām, skaidrojumu par metodi, kas izmantota šādu netiešo izmaksu sadalei;
 - ii) darbības un finanšu izmaksas ar sadalījumu pa pārvaldīto tiesību kategorijām un gadījumos, kad izmaksas ir netiešas un tās nevar saistīt ar vienu vai vairākām tiesību kategorijām, skaidrojumu par metodi, kas izmantota šādu netiešo izmaksu sadalei tikai attiecībā uz tiesību pārvaldījuma izmaksām, tostarp administratīvās izmaksas, kas atskaitītas vai kompensētas no tiesību ieņēmumiem vai no tiesību ieņēmumu ieguldījumu ienākumiem saskaņā ar 11. panta 4. punktu un 12. panta 1., 2. un 3. punktu;
 - iii) darbības un finanšu izmaksas pakalpojumiem, kas nav tiesību pārvaldījums, bet tostarp sociālajiem, kultūras un izglītības pakalpojumiem;
 - iv) resursi, ko izmanto, lai segtu izmaksas;
 - v) atskaitījumi no tiesību ieņēmumiem ar sadalījumu pa pārvaldīto tiesību kategorijām un pa izmantošanas veidiem un atskaitījumu mērķiem, piemēram, izmaksas, kas ir saistītas ar tiesību pārvaldījumu vai sociālajiem, kultūras vai izglītības pakalpojumiem;
 - vi) daļas, ko veido tiesību pārvaldījuma un citu pakalpojumu, kurus tiesību subjektiem sniedz mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, izmaksas salīdzinājumā ar tiesību ieņēmumiem attiecīgajā finanšu gadā, norādot sadalījumu pa pārvaldīto tiesību kategorijām un gadījumos, kad izmaksas ir netiešas un tās nevar saistīt ar vienu vai vairākām tiesību kategorijām, skaidrojumu par metodi, kas izmantota šādu netiešo izmaksu sadalei;
 - c) finanšu informācija par summām, kas pienākas tiesību subjektiem, ar visaptverošu aprakstu vismaz par šādiem elementiem:
 - i) tiesību subjektiem piešķirtā kopējā summa, norādot sadalījumu pa pārvaldīto tiesību kategorijām un izmantošanas veidiem;
 - ii) tiesību subjektiem izmaksātā kopējā summa, norādot sadalījumu pa pārvaldīto tiesību kategorijām un izmantošanas veidiem;
 - iii) maksājumu biežums, norādot sadalījumu pa pārvaldīto tiesību kategorijām un izmantošanas veidiem;

- iv) kopējā iekasētā, bet tiesību subjektiem vēl nepiešķirtā summa, norādot sadalījumu pa pārvaldīto tiesību kategorijām un izmantošanas veidiem un finanšu gadu, kurā minētās summas tikušas iekasētas;
 - v) kopējā piešķirtā, bet tiesību subjektiem vēl nesadalītā summa, norādot sadalījumu pa pārvaldīto tiesību kategorijām un izmantošanas veidiem un finanšu gadu, kurā minētās summas tikušas iekasētas;
 - vi) ja mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija nav veikusi sadali un maksājumus termiņā, kas noteikts 13. panta 1. punktā, norāda kavēšanās iemeslus;
 - vii) nesadalāmo summu kopējais apjoms un paskaidrojums par minēto summu izlietojumu;
- d) informācija par attiecībām ar citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām un vismaz šādas ziņas:
- i) no citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām saņemtās summas un citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām izmaksātās summas, norādot sadalījumu pa tiesību kategorijām, pa izmantošanas veidiem un pa organizācijām;
 - ii) administratīvās izmaksas un citi atskaitījumi no tiesību ieņēmumiem, kas pienākas citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, norādot sadalījumu pa tiesību kategorijām, pa izmantošanas veidiem un pa organizācijām;
 - iii) administratīvās izmaksas un citi atskaitījumi no citu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju nomaksātajām summām, norādot sadalījumu pa tiesību kategorijām un pa organizācijām;
 - iv) tiesību subjektiem tieši sadalītās summas, kas saņemtas no citām mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, norādot sadalījumu pa tiesību kategorijām un pa organizācijām.
3. Informācija, kas jānorāda 22. panta 3. punktā minētajā īpašajā ziņojumā:
- a) summas, kas finanšu gada laikā atskaitītas sociālajiem, kultūras un izglītības pakalpojumiem, norādot sadalījumu pa šo mērķu veidiem un katram mērķa veidam ar sadalījumu pa pārvaldīto tiesību kategorijām un izmantošanas veidiem;
 - b) skaidrojums par minēto summu izlietojumu, norādot sadalījumu pa mērķu veidiem, ieskaitot izmaksas par summu pārvaldību, kas atskaitītas sociālo, kultūras un izglītības pakalpojumu finansēšanai, un atsevišķi summas, kas izlietotas sociālajiem, kultūras un izglītības pakalpojumiem.
-

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS Nr. 136/2014/ES

(2014. gada 20. februāris),

ar ko paredz noteikumus un procedūras Grenlandes līdzdalībai Kimberli procesa sertifikācijas sistēmā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 203. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība piedalās Kimberli procesa sertifikācijas sistēmā attiecībā uz starptautisko tirdzniecību ar neapstrādātiem dimantiem ("KP sertifikācijas sistēma"). Kā dalībnieci tai jānodrošina, ka katram neapstrādātu dimantu sūtījumam, kas importēts Savienības teritorijā vai eksportēts no tās, ir pievienots sertifikāts.
- (2) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2368/2002 ⁽²⁾ ir izveidota Savienības sistēma neapstrādātu dimantu sertifikācijai un importa un eksporta kontrolei, lai īstenotu KP sertifikācijas sistēmu.
- (3) Grenlande nav Savienības teritorijas daļa, taču tā ir minēta Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) II pielikumā iekļautajā aizjūras zemju un teritoriju sarakstā. Saskaņā ar LESD 198. pantu mērķis aizjūras zemju un teritoriju asociēšanai ar Savienību ir veicināt aizjūras zemju un teritoriju ekonomisku un sociālu attīstību, kā arī nodibināt ciešus ekonomiskus sakarus starp tām un Savienību kopumā.
- (4) Dānija un Grenlande ir lūgušas ļaut Grenlandei, sadarboties ar Savienību, piedalīties KP sertifikācijas sistēmā attiecībā uz neapstrādātiem dimantiem. Šī sadarbība stiprinātu Savienības un Grenlandes ekonomiskās attiecības dimantu nozarē un jo īpaši ļautu Grenlandei savas

ekonomikas attīstības veicināšanas nolūkā eksportēt neapstrādātus dimantus, kuriem pievienots saistībā ar sertifikācijas sistēmu izdots ES sertifikāts.

- (5) Tāpēc tirdzniecība ar neapstrādātiem dimantiem Grenlandē būtu jāveic saskaņā ar Savienības noteikumiem par KP sertifikācijas sistēmas īstenošanu starptautiskajā tirdzniecībā ar neapstrādātiem dimantiem. Attiecīgi Regulas (EK) Nr. 2368/2002 piemērošanas joma tika paplašināta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 257/2014 ⁽³⁾, aptverot Grenlandes teritoriju sertifikācijas sistēmas īstenošanas nolūkā.
- (6) Jo īpaši Grenlandē drīkstētu eksportēt neapstrādātus dimantus uz citu KP sertifikācijas sistēmas dalībnieku teritoriju tikai pēc tam, kad šos dimantus ir sertificējusi Savienības iestāde, kas uzskaitīta Regulas (EK) Nr. 2368/2002 III pielikumā. Savienības iestādēm būtu jāpārbauda arī neapstrādātu dimantu imports Grenlandē.
- (7) Lai starptautiskā tirdzniecība ar neapstrādātiem dimantiem Grenlandē noritētu saskaņā ar noteikumiem par tirdzniecību Savienības iekšienē, Grenlandei būtu jāapņemas transponēt Grenlandes tiesību aktos attiecīgos Regulas (EK) Nr. 2368/2002 noteikumus, lai ļautu piemērot šo lēmumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Šajā lēmumā ir izklāstīti vispārīgie noteikumi un nosacījumi Grenlandes līdzdalībai neapstrādātu dimantu sertifikācijas un importa un eksporta kontroles sistēmā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2368/2002. Tāpēc šajā lēmumā ir paredzēti noteikumi un procedūras, lai piemērotu Kimberli procesa sertifikācijas sistēmu ("KP sertifikācijas sistēma") attiecībā uz neapstrādātiem dimantiem, kas tiek importēti Grenlandē vai eksportēti no tās vai nu uz Savienību, vai uz citu KP sertifikācijas sistēmas dalībnieku teritoriju.

⁽¹⁾ 2014. gada 4. februāra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2368/2002 (2002. gada 20. decembris) par Kimberli procesa sertifikācijas sistēmas īstenošanu starptautiskajā tirdzniecībā ar neapstrādātiem dimantiem (OV L 358, 31.12.2002., 28. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 257/2014 (2014. gada 26. februāris), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2368/2002 attiecībā uz Grenlandes iekļaušanu Kimberli procesa sertifikācijas sistēmas īstenošanā (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 69. lappusi).

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- a) "dalībnieks" ir "dalībnieks", kā noteikts Regulas (EK) Nr. 2368/2002 2. panta c) punktā;
- b) "Savienības iestāde" ir "Kopienas iestāde", kā noteikts Regulas (EK) Nr. 2368/2002 2. panta f) punktā;
- c) "ES sertifikāts" ir "Kopienas sertifikāts", kā noteikts Regulas (EK) Nr. 2368/2002 2. panta g) punktā.

3. pants

Vispārīgie noteikumi

1. Grenlande nodrošina, ka Regula (EK) Nr. 2368/2002 tiek transponēta Grenlandei piemērojamajos tiesību aktos attiecībā uz neapstrādātu dimantu importa un eksporta nosacījumiem un formalitātēm, šo dimantu tranzītu caur Savienības teritoriju no to dalībnieku teritorijas, kuri nav Savienība, un uz to, Savienības, tostarp Grenlandes, līdzdalību KP sertifikācijas sistēmā, pienākumiem saistībā ar pienācīgu pārbaudi, tiesību aktu apiešanas nepieļaušanu, informācijas apmaiņu un šādu noteikumu ievērošanas nodrošināšanu.

2. Grenlande nosaka iestādes, kas tās teritorijā atbild par atbilstīgo Regulas (EK) Nr. 2368/2002 noteikumu īstenošanu, un paziņo Komisijai par šādu iestāžu izraudzīšanu un iesniedz to kontakttinformāciju.

4. pants

Grenlandē iegūtu vai izraktu neapstrādātu dimantu imports Savienībā

1. Grenlandē iegūtus vai izraktus neapstrādātus dimantus var importēt Savienībā tikai tad, ja:

- a) tiem ir pievienots 2. punktā minētais apliecinošais dokuments;
- b) tie ir ievietoti pret viltojumiem drošos konteineros, un eksporta brīdī uzliktās plombas ir neskartas;
- c) panta 2. punktā apliecinošajā dokumentā ir skaidri norādīts sūtījums, uz kuru tas attiecas;
- d) neapstrādātie dimanti nebija iepriekš eksportēti uz tāda dalībnieka teritoriju, kurš nav Savienība.

2. Lai atļautu Savienībā importēt Grenlandē iegūtus vai izraktus neapstrādātus dimantus, kompetentā Grenlandes

iestāde, kas minēta II pielikumā ("Grenlandes iestāde"), pēc pieprasījuma izdod apliecinošu dokumentu, kas atbilst I pielikumā izklāstītajām prasībām.

3. Grenlandes iestāde izsniedz pieteikuma iesniedzējam apliecinošo dokumentu un uzskaites nolūkā trīs gadus glabā tā kopiju.

4. Muitas deklarāciju, lai šā panta 1. punktā minētos neapstrādātus dimantus laistu brīvā apgrozībā saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2913/92⁽¹⁾, pieņem, ja Regulas (EK) Nr. 2368/2002 III pielikumā uzskaitītā Savienības iestāde pārbauda apliecinošo dokumentu, kas izdots atbilstīgi šā panta 2. punktam. Šajā nolūkā konteinerus ar Grenlandē iegūtiem vai izraktiem neapstrādātiem dimantiem, tos importējot Savienībā, nekavējoties iesniedz pārbaudei atbilstīgā Savienības iestādē.

5. Ja Savienības iestāde konstatē, ka ir ievēroti 1. punktā izklāstītie nosacījumi, tā apstiprina to apliecinošā dokumenta oriģināleksempļārā un izsniedz importētājam apstiprinātu un pret viltojumiem drošu šā apliecinošā dokumenta kopiju. Apstiprināšanas procedūra notiek desmit darba dienu laikā pēc apliecinošā dokumenta iesniegšanas.

6. Dalībvalsts, kurā no Grenlandes importē neapstrādātus dimantus, nodrošina to iesniegšanu atbilstīgajai Savienības iestādei. Eksportētājs ir atbildīgs par neapstrādāto dimantu pienācīgu pārvietošanu un sedz tās izmaksas.

7. Ja rodas šaubas par apliecinošā dokumenta, kas izdots saskaņā ar 2. punktu, autentiskumu vai pareizību, un gadījumos, ja ir nepieciešama sīkāka konsultācija, muitas iestādes sazinās ar Grenlandes iestādi.

8. Savienības iestāde vismaz trīs gadus saglabā 2. punktā minēto pārbaudei iesniegto apliecinošo dokumentu oriģināleksempļārus. Tā nodrošina Komisijai vai Komisijas ieceltām personām vai iestādēm iespēju piekļūt minētajiem apliecinošo dokumentu oriģināleksempļāriem, jo īpaši, lai atbildētu uz jautājumiem, kas radušies saistībā ar KP sertifikācijas sistēmu.

5. pants

Grenlandē iegūtu vai izraktu neapstrādātu dimantu turpmākais imports Savienībā

Neskarot 4. pantu, Grenlandē iegūtus vai izraktus neapstrādātus dimantus var importēt Savienībā tad, ja:

- a) tie bija iepriekš likumīgi reeksportēti no Savienības uz Grenlandi;
- b) tiem ir pievienota apliecinošā dokumenta, kas minēts 4. panta 2. punktā un ko apstiprinājusi Savienības iestāde saskaņā ar 4. panta 5. punktu, apstiprināta un pret viltojumiem droša kopija;

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.).

- c) tie ir ievietoti pret viltojumiem drošos konteineros, un eksporta brīdī uzliktās plombas ir neskartas;
- d) b) apakšpunktā minētajā dokumentā ir skaidri norādīts sūtījums, uz kuru tas attiecas;
- e) neapstrādātie dimanti nebija iepriekš eksportēti uz tāda dalībnieka teritoriju, kurš nav Savienība.

6. pants

Cits neapstrādātu dimantu imports Savienībā no Grenlandes

Neskarot 4. un 5. panta noteikumus, neapstrādātus dimantus no Grenlandes var importēt Savienībā tad, ja:

- a) tie bija iepriekš likumīgi eksportēti no Savienības uz Grenlandi;
- b) tiem ir pievienots 9. panta b) punktā minētais dokuments;
- c) tie ir ievietoti pret viltojumiem drošos konteineros, un eksporta brīdī uzliktās plombas ir neskartas;
- d) lēmuma 9. panta b) punktā minētajā dokumentā ir skaidri norādīts sūtījums, uz kuru tas attiecas.

7. pants

Neapstrādātu dimantu eksports no Grenlandes uz citu dalībnieku teritoriju

1. Neapstrādātus dimantus var eksportēt no Grenlandes uz tāda dalībnieka teritoriju, kurš nav Savienība, tikai tad, ja:

- a) tie bija vispirms likumīgi importēti Savienībā no Grenlandes saskaņā ar 4. panta 1. punktu, 5. vai 6. pantu;
- b) tos importējot Savienībā, šie dimanti tika iesniegti pārbaudei Savienības iestādē;
- c) tiem ir pievienots atbilstīgs ES sertifikāts, ko izdevusi un apstiprinājusi Savienības iestāde;
- d) tie ir ievietoti pret viltojumiem drošos konteineros, kuriem uzliktas plombas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2368/2002 12. pantu.

2. Ja neapstrādātus dimantus, kas importēti Savienībā no Grenlandes, iesniedz pārbaudei, Savienības iestāde izdod šādu dimantu eksportētājam ES sertifikātu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2368/2002 12. pantu.

3. Dalībvalsts, kurā no Grenlandes importē neapstrādātus dimantus, nodrošina to iesniegšanu atbilstīgajai Savienības iestādei.

4. Eksportētājs ir atbildīgs par neapstrādāto dimantu pienācīgu pārvietošanu un sedz tās izmaksas.

8. pants

Grenlandē iegūtu vai izraktu neapstrādātu dimantu reeksports no Savienības uz Grenlandi

Grenlandē iegūtus vai izraktus neapstrādātus dimantus var reeksportēt no Savienības uz Grenlandi tad, ja:

- a) tie bija vispirms likumīgi importēti Savienībā no Grenlandes saskaņā ar 4. panta 1. punktu, 5. vai 6. pantu;
- b) tiem ir pievienota apliecināšā dokumenta, kas minēts 4. panta 2. punktā un ko apstiprinājusi Savienības iestāde saskaņā ar 4. panta 5. punktu, apstiprināta un pret viltojumiem droša kopija;
- c) tie ir ievietoti pret viltojumiem drošos konteineros, un eksporta brīdī uzliktās plombas ir neskartas;
- d) šā panta b) punktā minētajā dokumentā ir skaidri norādīts sūtījums, uz kuru tas attiecas;
- e) neapstrādātie dimanti nebija iepriekš eksportēti uz tāda dalībnieka teritoriju, kurš nav Savienība.

9. pants

Cits neapstrādātu dimantu imports Grenlandē no citu dalībnieku teritorijas

Neskarot 8. pantu, neapstrādātus dimantus var eksportēt no Savienības uz Grenlandi tad, ja:

- a) tie saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2368/2002 II nodaļu bija vispirms likumīgi importēti Savienībā no tāda dalībnieka teritorijas, kurš nav Savienība;
- b) tiem ir pievienota sertifikāta, kas apstiprināts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2368/2002 5. panta 1. punkta a) apakšpunktu, apstiprināta un pret viltojumiem droša kopija;
- c) tie ir ievietoti pret viltojumiem drošos konteineros, un eksporta brīdī uzliktās plombas ir neskartas;
- d) šā panta b) punktā minētajā sertifikātā ir skaidri norādīts sūtījums, uz kuru tas attiecas.

10. pants

Žiņošana

1. Grenlandes iestāde Komisijai reizi mēnesī iesniedz ziņojumu par visiem apliecinājumiem dokumentiem, kas izdoti saskaņā ar 4. panta 2. punktu.

2. Šajā ziņojumā par katru apliecinošo dokumentu norāda vismaz šādu informāciju:

- a) apliecinošā dokumenta vienreizējais sērijas numurs;
- b) izdevējas iestādes nosaukums saskaņā ar II pielikumu;
- c) izdošanas datums;
- d) derīguma termiņa beigu datums;
- e) izcelsmes valsts;
- f) preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizētās sistēmas kods(-i) ("HS kods");
- g) svars karātos;
- h) (aplēstā) vērtība.

11. pants

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no dienas, kurā Grenlande paziņo Komisijai, ka tā ir ieviesusi valsts tiesību aktos attiecīgos noteikumus Regulā (EK) Nr. 2368/2002, lai ļautu iekļaut Grenlandi KP sertifikācijas sistēmā.

Briselē, 2014. gada 20. februārī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
K. HATZIDAKIS

*I PIELIKUMS***4., 5., 8. un 10. pantā minētais apliecinošais dokuments**

4., 5., 8. un 10. pantā minētajā apliecinošajā dokumentā ir norādīta vismaz šāda informācija:

- a) vienreizējais sērijas numurs;
 - b) izdošanas datums;
 - c) derīguma termiņa beigu datums;
 - d) II pielikumā minētās izdevējas iestādes nosaukums, paraksts un zīmogs;
 - e) izcelsmes valsts (Grenlande);
 - f) HS kods(-i);
 - g) svars karātos;
 - h) (aplēstā) vērtība;
 - i) norāde par eksportētāju un saņēmēju.
-

*II PIELIKUMS***3. panta 2. punktā, 4. un 10. pantā minētā kompetentā Grenlandes iestāde**

Bureau of Minerals and Petroleum

Imaneq 1A 201, P.O. Box 930, 3900 Nuuk, Greenland

Tālr.: (+ 299) 34 68 00 – Fakss: (+ 299) 32 43 02 – E-pasts: bmp@nanoq.gl

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV